

બરકાતે ખવાજા (માસિક)

તા. ૦૧-જુન-૨૦૧૫

શાબાનુલ મુઅગ્રામ-રમજાનુલ મુભારક
હિજરી સન : ૧૪૩૬

વર્ષ : ૧૨, અંક : ૦૬, સંંગ અંક : ૧૩૮

સ્થાપક અને પ્રકાશક
ઈરલામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

પત્ર વ્યવહારનું સરનામું

બરકાતે ખવાજા (માસિક) C/o. ફયુઝાને રાજ
મંજિલ, મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. : ભરુચ,
પિન. ૩૯૨૦૨૦ ફોન. : (૦૨૬૪૨) ૨૮૦૦૧૧,
મો. : ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

Web. :www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂ.	૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૧૮૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૨,૦૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૪,૫૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૦,૦૦૦/-

માનદ તંત્રી

પટેલ શાહીર અલી રાજવી દયાદરવી

અનુકમણિકા

01	મુસલમાનોની નાસમજી અને તેનો ઈલાજ	02
02	"જગતામાં નબી ﷺ નો દીદાર" એ ઈસ્લામી અફીદો છે	03
03	કન્જુલ ઈમાન વ ખજાઈનુલ ઈરફાન	08
04	(દર્સે હદ્દીષ) મિર્ાત (ઉદ્દ્વ) શર્હ મિશકાત	11
05	હદાઈકે બળ્શાશ	13
06	અસ્માઉલ હુસ્ના	16
07	હશ્ઠ બહિશ્ત મલ્કુજાતે ખવાજગાને ચિશ્ત	18
08	કાનૂને શરીઅત	20
09	ગલતફણી તથા તેની સુધારણા	25
10	હદીષોના હુશ્મન !	28
11	મકતબો (મદ્રસાઓ)ના જિમ્મેદારો ગંભીર બની.....	32
12	ગૈર મુકૃલિદોના કેટલાક સવાલોના જવાબો	37
13	બાદશાહ મહમૂદ ગજનવીનો ન્યાય	39
14	ગુજરાતના ત્રાસવાદ વિરોધી વિવેયક....	42
15	ફાઈલે શાબાનુલ મોઅજૂઝમ	45
16	બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	47

હબીબે ખુદા અર્શ પર જાને વાલે વો ઈક આન મેં, જા કે ફિર આને વાલે વો અકસા મેં મેઅરાજ કી શબ પહોંચ કર ઈમામત નબીયોં કી ફર્માને વાલે ઈન્હીંની કી હય આલમ મેં નાફિજ હુકૂમત યદી હય દરખ્તોં કે બુલવાને વાલે ઈન્હીંની લક્ખ હય, શકીએ ગુલામાં યે હય એહલે ઈસ્યાં કે બળ્શાશને વાલે જો ચાહો વો માંગો, જો માંગો વો પાઓ નહીં હય યે ઈન્કાર ફર્માને વાલે ગુનેહગાર ક્યા ? બલ્કે હય અમ્બિયા ભી તેરી જાત પર ફખ્ર ફર્માને વાલે જો અચ્છોં કી કિસ્મત મેં હય જમ તેરા બદ્દોં કો ભી ઈક બુંદ, મયખાને વાલે હય જિન કા વજીફા, અગિષની-હબીબી યે હય ઉન કી ઈમદાદ ફર્માને વાલે દુઅા હય કે એહબાબ મેં હો યે ચર્ચા "જમીલ" અબ મદીને કો હય જાને વાલે

મુસલમાનોની નાસમજુ

અને તેનો ઈલાજ

અંજલિ : હિન્દુત્વ મોલાના મુહમ્મદશાફિર

નૂરી રાગવી (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)

અલ્લાહ ઘણો જ ફજુલવાળો
છે." (સુ. અન્ઝાલ, આ. ૨૮,
કન્જુલ ઈમાન)

ઉપરોક્ત આયતે
કરીમાથી એ વાત સ્પષ્ટ થાય
છે કે તક્વાઓ એવો ગુણ છે કે
જો કોઈ મોભિન એને

કોઈ નુકસાનને જાણવું
અલગ છે અને એ જાણેલી
ચીજને અનુભવવી અલગ
વાત છે. જ્યારે માણસ કોઈ
ચીજની અનૂભૂતિ કરે છે, એનો
એહસાસ કરે છે તો તેના માટે
હિલગેર પણ થાય છે. અને તે
નુકસાનના નિવારણની કોણિશ
પણ કરે છે. તમો જુઓ કે આજે દુનિયાભરમાં મુસ્લિમ
ઉભમતનું શોખણ થઈ રહ્યું છે, તેની સાથે જુલ્મ તથા અન્યાય
થઈ રહ્યો છે. દુનિયાનો કદાચ જ કોઈ મુસલમાન એવો હશે
જે આ વાતથી વાકેફ ન હોય, પણ શું તેને અનો એહસાસ
પણ છે? જો સાચા અર્થમાં એહસાસ થઈ જાય તો યક્ષીના!
તો તે તેના માટે અમલી રીતે પ્રયત્નશીલ થઈ જશે, પડતી
તથા જુલ્મ તથા જબરદસ્તીના માહોલમાંથી નીકળવાની
કોણિશ કરશે. આજે હાલત એ છે કે હોસ્ટોના રૂપમાં દુશ્મન
હમદર્રિનો ઢોંગ રચ્યો મોટી મોટી મંડીઓમાં વ્યક્તિને
નહીં બલ્કે ડેંપોને વેચી રહ્યા છે અને આપણે ગફલતની
નિદ્રામાં એટલા મસ્ત ધીએ કે આપણાને એનો એહસાસ
સુધ્યાં નથી. જ્યારે આંખ ખુલે છે તો સર્વ કાંઈ લૂટાઈ ચૂક્યું
હોય છે. છીવટે મુસ્લિમ ઉભમત હક્કે તથા બાતિલ, હલાલ
તથા હરામ, સત્ય તથા જુઠ, દોસ્ત તથા દુશ્મનમાં ફરક
કરવાની ક્ષમતાથી મેહરૂમ કેમ થઈ ગઈ છે?! મુસલમાનોની
શાન તો એ છે કે ન તે બેવકૂફ બને છે અને ન બેવકૂફ બનાવે
છે. સાચો મોભિન કદી હોકો નથી ખાતો. હદીષે નબવી છે.
"મોભિનને એક દરથી બે વાર નથી દંશવામાં આવતો."

(સહીલ બુખારી, કિતાબુલ અદ્ભુ, હટીષ-૫૧૩૩) આપણા
દુશ્મનો આપણાને વારંવાર દંશી રહ્યા છે પણ આપણે
ખામોશ પ્રેક્ષક બનીને બેઠેલા છીએ. જરૂરત છે કે આપણે
આપણામાં બસીરત (દ્રુષ્ટિ) પેદા કરીએ, પરંતુ નારપાર
જોવાનું શીખીએ, ભાવિની આંખોમાં જાંનીએ અને માજી
તથા વર્તમાનની કડવી વાસ્તવિકતાઓને લક્ષમાં રાખીને
ભવિષ્યનો તાગ કાઢીએ. પરંતુ યાદ રાખશ કે આ નિગાહે
બસીરત (દ્રુષ્ટિ શક્તિ) ત્યાં સુધી પેદા નથી થતી જ્યાં
સુધી ઈન્સાનમાં તક્વા (ખુદાનો ૪૨)ની સિફિત (ખૂબી)
નથી પેદા થઈ જતી. કુર્અને મુક્દદસમાં અલ્લાહ નુહ્ભુએ
નિગાહે બસીરતથી સજજ થવાના માટે એક ગુણનો ઉલ્લેખ
કર્યો છે જેના કારણે ઈમાનવાળાઓમાં એ લાયકાત પેદા
થાય છે અને તે છે તક્વા. ઈર્શાદ ફર્માવે છે : "હે
ઈમાનવાળાઓ! જો અલ્લાહથી ડરશો તો તમને તે આપણે
જેના વડે હક્કુને બાતિલથી અલગ કરી લો, અને તમારી
બુરાઈઓ ઉતારી આપણો અને તમને બજ્શી આપણો, અને

‘જાગતામાં નબી ﷺ નો દીદાર’

:: એ ઈસ્લામી અક્ષીદો છે ::

“બજ્જે તવ્હીદ” માસિકવાળા ગૈર મુફ્તલિદોની ગુમરાહીનો પર્દાફાશ !

વર્તમાન સમયનો સૌથી બદતરીન તથા ગુમરાહ ફિક્રો જે હિંદમાં કહેવાતો એહલે હઠીષ, ગૈર મુફ્તલિદ વહાબી ફિક્રો જે નજદથી નીકળ્યો. હઠીષે પાકમાં છે કે, નજદથી શૈતાનની શિંગ નીકળશે...તે શિંગ મુહ્મમદ અખ્રુલ વહહાબ નજદીના રૂપમાં નીકળી અને ઈસ્લામી જગતમાં આ ફિક્રાએ ઘરતીકંપો ફેલાવ્યા અને વર્તમાનકાળમાં કેવળ મુસ્લિમોની જાની, માલી, ઈમાની બબાઈના સબબ આ જ ફિક્રવાળાઓ બની ચૂક્યા છે. ઈતિહાસ સાક્ષી છે કે અંગેજોના સહારે નજદિયત, વહાબિયતનો જન્મ થતાં જ જગતમાં મુસ્લિમોની પડતી શરૂ થઈ. વર્તમાનકાળમાં પણ ઈરાક, લીબિયા, ઈજ્જુપ, અફ્ઘાન, પાકિસ્તાન, સીરિયા, યમન, પેલેસ્ટાઇન....વગેરે દેશોમાં જે મુસ્લિમોની તબાહી થઈ રહી છે તેની પાછળ આ જ અહલે ખબીષનો હાથ સીધો કે આડકતરી રીતે કામે લાગેલો છે જે દુનિયા સમક્ષ જાહેર થઈ રહ્યું છે. એ જ બાતિલ ફિક્રના અનુયાયીઓ હિંદમાં પણ પોતાની બદઅક્ષીદગી ફેલાવવા કામે લાગેલા છે જેમ કે તેમના માસિક “બજ્જે તવ્હીદ” ભરુચ (જાન્યુ-ફેબ્રુ, ૨૦૧૫)ના અંકમાં સુન્ની પબ્લિકને વસવસામાં નાખવા માટે તેમણે નબી વલીની શાન વર્ણવતા લખાણોમાં વાંધા વચ્કા રજૂ કર્યા છે. જેમ કે “અલમુઈન” માસિક (મુ. થામ, તા. જિ. ભરુચ)ના સપ્ટે-૧૯૮૮ના અંકમાં લખેલ હજરત શાહ અલીજ ગામધણી રિફાઈ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ની જાગૃતાવસ્થામાં તેમજ ખ્વાબમાં હુજૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ મુલાકાત પર આશ્ર્ય વ્યક્ત કરી તેનો ઈન્કાર કરતાં પોતાનો વહાબી ગૈર ઈસ્લામી અક્ષીદો જાહેર કર્યો છે કે “હુગૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ના જાગતામાં દીદાર થવું તથા ખ્વાબમાં દીદાર થતાં પાદારી બાંધવી અને તે જાગૃત થતાં માયે હોવી એ અક્ષીદો ઈસ્લામ બહારનો છે.” (પેજ : ૧૪)

★ “ખ્વાબમાં” તથા “જાગૃતાવસ્થામાં” દીદારે નબીની સાબિતી ★

ઈમામ તિબ્રાની અવસતમાં એક હઠીષ વર્ણવે છે કે ૨સૂલુલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ એ ફર્માવ્યું, عَنْ زَارِي فِي الْمَنَامِ فَكَانَ مَا زَارَنِي فِي الْيَقْظَهُ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ بِي “જેણો ખ્વાબમાં મારી જિયારત કરી તે એવું જ છે જેણો કે જાગૃતાવસ્થામાં મને જોયો, એટલા માટે કે શૈતાન મારું સ્વરૂપ ધારણ નથી કરી શકતો.

એ જ પ્રમાણે બુખારીમાં જ હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ રિવાયત છે. આપ ફર્માવે છે કે તેમણે નબી કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ને ફર્માવતાં સાંભળ્યા કે, “જેણો મને જોયો તો તેણે હકીકતમાં મને જ જોયો.” “એટલા માટે શૈતાન મારા જેવો નથી બની શકતો.”

અને બુખારીમાં જ હજરત અનસ عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ રિવાયત છે. આપ ફર્માવે છે કે ૨સૂલુલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ એ ફર્માવ્યું, عَنْ رَانِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَانِي فَانَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَخَيلُ بِي “જેણો ખ્વાબમાં મને જોયો તે હકીકે

(ખરેખર) તોણો મને જ જોયો. એટલા માટે કે શયતાન મારી સૂરત અપનાવી શકતો નથી."

અને બુખારીમાં જ હજરત અબૂ હુરૈરહ رضથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી કરીમ صلને ઈર્શાદ ફર્માવતાં સાંભળ્યા, મનામાં રાની ફિ બિચ્છે વિસીરાની ફિ મનામાં રાની ફિ બિચ્છે વિસીરાની ફિ બિચ્છે અનો તર્જુમો ગૈર મુકૃલિદના જ મોલ્વી નવાખ વહીદુજુઝમાંએ આ પ્રમાણો કર્યો છે :

"જે કોઈ ખ્વાબમાં મને જુઓ નજીકમાં જ (એટલે મૃત્યુ બાદ) મને જગૃતાવસ્થામાં પણ જોશે."

(તયસીરુલ બારી તર્જમા વતશરીહ સહીહ બુખારી, ૬/૪૫૬)

આ રિવાયત ફિ બિચ્છે વિસીરાની ફિ બિચ્છે હેઠળ મુહદિષોનાં વિવિધ મંતવ્યો છે. એક એ પણ છે કે એનાથી મુરાદ એ છે કે, જેણો ખ્વાબમાં હુમૂર صلની જિયારત કરી અના પર અલ્લાહનો કરમ થશે અને તે જગૃતાવસ્થામાં પણ આપ صلની જિયારત પામશે. અને આ જ હદીષના તર્જુમાથી પણ જાહેર થઈ રહ્યું છે.

ઈમામ ઈજને હજર અસ્કલાની "ફત્હુલ બારી"માં લખે છે : "જો જોનારાએ નબી કરીમ صلને જગૃતાવસ્થામાં જોયા એ જ સ્વરૂપમાં જેવા ખ્વાબમાં જોયા હતા તો પહેલું જોવામાં આવેલું હક્ક સાબિત થયું, અને તોણો હક્કીકૃતમાં રસૂલુલ્લાહ صلને જ જોયા. અને જગૃતાવસ્થામાં જે એણો રસૂલુલ્લાહ صلને જોયા તો તેનું એ જોવું હક્ક છે, પરંતુ તોણો આપની મિથાલી સૂરતને જોયી.

અને આ જ ઈમામ ઈજને હજર અસ્કલાની એ જ ઠેકાણો ઈમામ ફડાજ رضનો ફૌલ નક્કલ કરે છે કે આપે ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, "જે આપ صل પર ઈમાન લાવ્યો અને આપ صلની જિયારત ન કરી શક્યો તો મૃત્યુ પહેલાં જગૃતાવસ્થામાં આપ صلની ચોક્કસ જિયારત કરશો." (ફત્હુલ બારી, ૧૩/૩૨૮)

મહાન બુજુર્ગ હજરત સૈયદ મહમુદ આલૂસી رضએ "તફસીરે રહુલ મખાની"માં લખ્યું છે કે : નબી કરીમ صلની વજાત પછી પણ યક્રીનન ! આ ઉમ્મતના કેટલાયે કામિલીને સરકાર صلના જગતામાં દીદાર કર્યા છે.

સારાંશ કે હદીષોના ફર્માન તથા મહાન મુહદિષોના કથનોના આધારે સ્પષ્ટ થઈ ગયું કે, "જગૃતાવસ્થામાં નબી કરીમ صلની જિયારત થવી (દીદાર થવો) એ અક્કિદો ઈસ્લામ બહારનો નથી પણ ઈમાનવાળાઓનો અક્કિદો છે. હા ! "ગૈર મુકૃલિદો પોતે જ ઈસ્લામ બહાર" હોવાથી તથા નબી તથા વલીઓથી અદાવતના કારણે તેમની મહાનતા તથા શાન દર્શાવતી દરેક વાતથી આ "બજીમે તવ્હહીએ" માસિકવાળા જેવા બદનસીબોને જલન થતું હોવાથી તેઓ આવી બકવાસ છાપતા હોય છે. જેથી સુન્નીઓ એવા દ્રષ્ટિવિહોણાઓની વાતોમાં ન આવે કે જેઓની સમક્ષ ઉઘાડા સૂરજની જેમ હક્ક સાબિત થવા છતાં જોઈ શકતા નથી કે સ્વીકારી શકતા નથી.

★ નબી صلએ ખ્વાબમાં આપેલ ચીજ જગૃત થતાં પણ મૌજૂદ હોવાના પુરાવા ★

કિતાબ "સીરતે મુસ્તફા" صلમાં છે કે સૂર્યી હજરત ઈબ્ને જિલા رضનું બયાન છે કે હું મદીના મુનવ્વરામાં દાખલ થયો અને ભૂખ લાગેલી હતી. મેં કૃષે અન્વર પર હાજર થઈ અર્જ કરી કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! صل હું આપનો મહેમાન છું ! આટલું કહીને ઊંધી ગયો. સ્વાનમાં હુમૂર નબી કરીમ

اللهم إني أسألك ألا ينفعني أحداً غيرك ألا يحييني أحداً غيرك ألا يرزقني أحداً غيرك
એ મને એક રોટલી એનાયત કરી. અડધી મેં સ્વખનમાં જ ખાય લીધી, જ્યારે આંખ ખુલી
ત્યારે અડધી રોટલી મારા હાથમાં હતી. સુષ્ણાનલ્લાહ !

બીજો પ્રસંગ દિલહીના બાદશાહ શામસુદીન અલ્ટમશનો છે કે તેમને પાણી માટે હોઝ (તલાવ)
બનાવવાની ઈચ્છા હતી. ખ્વાબમાં હુઝૂર નબી કરીમ ﷺની જિયારત નસીબ થાય છે તો હુઝૂર ﷺ
તેમને જગા બતાવે છે કે આ જગાએ હોઝ ખોદાવજે કે અહીંના હોઝનું પાણી એટલું સ્વાદિષ્ટ હશે કે કોઈ
જગાનું એની સરખામણીમાં નહીં આવે. જ્યારે ખ્વાબથી જાગીને સવારે તે સ્થળે જઈને જુએ છે તો જ્યાં
હુઝૂર ﷺ એ બતાવેલું અને હુઝૂર ﷺના ઘોડાએ ખરી મારી હતી ત્યાંથી પાણીનું ઝરણું વહી રહ્યું હતું!
જેથી ત્યાં શામસુદીને તળાવ બનાવ્યું જે "શમ્સી તાલાબ" તરીકે દિલહીમાં મહરોલી એરિયામાં આજે પણ
પ્રભ્યાત છે. (બહવાલા : ફવાઈહુસ્સાલિકીન, મહુજાતે કુત્બુદીન બજિત્યાર કાકી ﷺ)

આવા અનેક દ્રષ્ટાંતો વહાબિયત તથા ગૈર મુક્કલિદોના આ જગતમાં અસિત્તવ પહેલાંના અનેક
સુની બુજુગોં તથા મહાન ઉલમાની કિતાબોમાં મૌજૂદ છે કે હુઝૂર ﷺના ખ્વાબમાં આગમન બાદ
જાગીને જોતાં પૂરા ઘરમાં ખુશ્બુ ફેલાયેલી હતી...વગેરે. જેથી હુઝૂર ﷺ એ ખ્વાબમાં હજરત શાહ
ગામધાણી ﷺ ના માથે પાદ્યી (અમામા શરીફ) બાંધવાવાળો પ્રસંગ જે "અલમુઈન" માસિકમાં
વર્ષાવ્યો છે તે હક્ક છે. જાગૃત થતાં અમામા શરીફ માથા પર હોવો એમાં કોઈ શંકા કે આશર્ય કરવાની
જરૂર નથી.

★ જાગતામાં હુઝૂર ﷺના બુજુગોંએ દીદાર કર્યા તેના પુરાવા ★

હજરત અલ્લામા ઈમામ જલાલુદીન સિયૂતિ ﷺ જેમને માનતા હોવાનો નામ માત્રનો દાવો ગૈર
મુક્કલિદો પણ કરે છે, આ મહાન બુજુગું પોતાની કિતાબ "અલહાવી"માં લખે છે કે હજરત સૈયદ
અહમદ કબીર રિફાઈ ﷺ મહાન બુજુગોંમાંથી છે. હિ.સ. પપપમાં હજજથી પરવારીને રોજએ
રસૂલ ﷺની જિયારત માટે મદીના શરીફ પહોંચી કૃષ્ણે અન્વર સામે ઉભા રહી આપ આ પ્રમાણે શેઅર
પઢે છે :-

કી હાલતિલ બુઅદિ ઇલી કુન્તુ ઉસ્રિલુહા-તુકન્ભેલુલ અદ્વ અન્ની વહિય નાઈબતી

અર્થાત : "આપનાથી દૂર (ઈરાકમાં) હોવાની પરિસ્થિતિમાં તો જિદમતે અક્ફદસમાં હું મારી રૂહને
મોકલતો હતો, જે મારી નાયબ બની આસ્તાના મુખારકની ચોખટને ચુમા કરતી હતી."

૧ વાજિલી દોલતુલ ઈશબાહી ક્રદ હુદ્રિત-ક્રમ દુદ ચમીનક કચ તખતા બિહા શક્તિ

અર્થાત : "યા રસૂલલલ્લાહ ! હવે આ જાહેરી શરીર સાથે જિદમતમાં હાજરી નસીબ થઈ છે
જેથી આપ આપનો મુખારક હાથ અર્પણ કરો જેથી મારા હોઠો એને ચુમવા ભાગ્યશાળી બને."

હજરત સૈયદ અહમદ કબીર રિફાઈ ﷺની આ ગુજારિશ ઉપર હુઝૂર સરવરે કાઈનાત ﷺ એ પોતાનો
હાથ મુખારક બહાર કાઢ્યો જેને આપે બોસો આપ્યો.

'અલ બુન્નાનુલ મશીએ' માં લખ્યું છે કે તે વખતે હજરો માણસો મર્ઝિદે નફ્વીમાં હાજર હતા
જેમણે નજરે જોયું અને સરકારના હાથ મુખારકની જિયારત કરી, એ લોકોમાં હજરત સરકાર
મહિબૂબે સુષ્ણાની સૈયદના શૈખ અબ્દુલકાદિર જીલાની ﷺનું મુખારક નામ બોલાય છે.

★ જગતામાં હુજૂર ﷺના દીદારનો એક અધિક દાખલો ★

"શહેર અક્ફાઈદ" કિતાબ જે દરેક મકતબે ફિકના દારુલ ઉલ્બૂમોના કોર્સમાં પઢાવવામાં આવે છે તેના લેખક શૈખ સહૃદીન તફતાજાની رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (જન્મ : હિ.સ. ૭૧૨, વિસાલ : ૭૮૧) શરૂમાં ઘણા જ કમજોર દિમાગના હતા. અસર બાદ સબકુ યાદ કરવા બેઠા હતા. તો એક માણસ આવીને તેમને કહે છે કે ચાલો ફરવા માટે. તો આપ ના પાડે છે કે હું હરવા ફરવા માટે પેદા નથી થયો, અને મને યાદ નથી થતું એટલે અત્યારે યાદ કરવા બેઠો છું. તે શખ્સ ત્રણવાર આવે છે, તો આપે ના પારી. ચોથીવાર જ્યારે બોલાવનારો આવ્યો તો તેણે કહું કે, "ચાલો ! તમને અલ્લાહના રસૂલ ﷺ બોલાવે છે." તો તે તરત જ ઉભા થઈ ગયા અને બુટ પહેર્યા વિના ઉઘાડા પગે ચાલી નીકળ્યા, ત્યાં સુધી કે શહેરની બહાર જાડોના ઝુંડમાં પહોંચ્યા તો તેમણે કેટલાક સહાબાએ કિરામની વચ્ચે સરકાર عَلِيٌّ وَسَلَّمَ ને બેઠેલા જોયા. સરકાર عَلِيٌّ وَسَلَّمَ તેમને જોઈને મુસ્કુરાયા અને સરકાર عَلِيٌّ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું કે મેં વારંવાર તમને બોલાવવા માટે માણસ મોકલ્યો પણ તમે આવ્યા નહીં ! તો તેમણે કહું કે હુજૂર ! મને ખબર ન હતી કે આવનારને આપે મોકલ્યો છે, અને હુજૂર આપ બહેતર જાણો છો કે મેં મારી મંદ યાદશક્તિની મજબૂરી પેશ કરી હતી, અને યાદ ન રહેવાની મજબૂરી પેશ કરી કે મને યાદ નથી રહેતું. તો સરકાર عَلِيٌّ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું કે તમારું મોં ખોલો ! અને આપે તેમાં આપનું લુઅબે દહન (થૂક મુખારક) રાખી દીધું અને પછી તેમને પરત થઈ જવા કહું. જ્યારે તે બીજા દિવસે આવ્યા અને દરસગાહમાં બેઠા તો ઉસ્તાદ (શૈખ અઝહુરીને જે) ને સબકુમાં અમુક શબ્દો સખત લાગ્યા તો આપે અર્જ કરી કે હુજૂર ! ઈજાઝત હોય તો હું બતાવું. જ્યારે ઈજાઝત આપી તો સહૃદીન તફતાજાની એ સર્વ અર્થો બતાવ્યા. તો ઉસ્તાદ જે એમને "મંદ બુદ્ધિવાળા, ગંધેડા જેવા" કહેતા હતા તે ઉભા થઈ ગયા અને સહૃદીનને પોતાની જગાએ બેસાડ્યા અને કહું કે, લોકો ! હવે એમને પહેલાંની જેવા ન સમજશો ! આ બનાવ જાગૃતાવસ્થાની હાલતનો છે.

આ બનાવ "શહેર અક્ફાઈદ" "ના મુક્દમા (પ્રસ્તાવના)માં "શજરાતુઝુહબ" કિતાબના હવાલાથી અલ જીમિઅતુલ અશરફિય મુખારકપુરના જલીલકુદર ઉસ્તાદ હજરત સદરુલવરા સાહબ (જે મણે આ કિતાબનો અરબીમાં હાશિયો લખ્યો છે તેમણે) અરબીમાં આ વાક્યો વર્ણવ્યો છે.

★ આ'લા હિરત اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ જગતામાં નબી ﷺના દીદાર કર્યા ! ★

આ'લા હજરત મુજદિદે દીનો મિલ્લત, ઈમામ અહમદ રાજા મુહદિષે બરેલ્વી رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ જ્યારે બીજાવાર મદીના મુનવ્વરા હાજર થયા તો દીદારની તડપમાં મવાજહે શરીર સામે દુર્રદ પઢી રહ્યા હતા અને એવું જણાતું હતું કે હુજૂર عَلِيٌّ وَسَلَّمَ કરમ ફર્માવવાના છે, પણ પ્રથમ રાત તો આમ જ પસાર થઈ ગઈ. બીજી રાત આવતા પહેલાં આપે દીદારના શોખમાં એક ગંજલ લખી જેમાં છેવટે લખ્યું કે :-

કોઈ ક્યું પૂછે તેરી બાત "રાજા"-તુઝસે કુતે હજાર ફિરતે હોય !

બસ, આ ગંજલ મવાજહે અક્ફદસમાં પેશ કરી અને બાઅદબ થઈને બેસી ગયા. મુક્દર જાગ્યું, નસીબ ચમક્યું અને માથાની આંખો વડે જાગૃતાવસ્થામાં દીદારે મુસ્તશા નસીબ થયો. (માહનામા સાલિક, રાવલપિંડી, જુલાઈ-ઓગ. ૧૯૨૭, બ રિવાયતે મોલ્વી સૈયદ શાહ જઅફરમિયાં ખતીબ મસ્જિદે કપૂરથલા)

કેટલાયે અલ્લાહવાળાઓને જાગૃતાવસ્થામાં હુજૂર عَلِيٌّ وَسَلَّمَની જિયારત નસીબ થઈ છે, જેમાં મુજદિદે વક્ત હજરત ઈમામ જલાલુદીન સિયૂતી رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُનામ ખૂબ જ મશહૂર છે. ઈમામ અઝુલ વહ્નાબ

શઅરાનીના કથનાનુસાર ઈમામ સિયૂતીને ૭૫ વાર જગૃતાવસ્થામાં નબીપાક ﷺ ના દીદાર થયા. ઈતિહાસ સાક્ષી છે કે હજરત ખવાજા મહમૂદ દરિયાઈ દુલ્હા (બીરપુર શરીફ) એ પણ જગતામાં દીદાર કર્યા, બલ્કે અન્યને કરાવ્યા છે.

★ ગૌષ પાક ﷺ ના માટે ઈમામ ઈજને હુંબલ ફુલથી બહાર આવ્યા ! ★

નબી પાક ﷺ ના જગૃતાવસ્થામાં દીદાર થવા એ અહલે સુન્તતનો અક્રીદો છે જ પણ અલ્લાહના મહબૂબ બંદાઓ પણ જગૃતાવસ્થામાં દીદાર કરાવી શકે છે તે પણ જોઈ લો ! :-

શૈખ અલી બિન હીતી ﷺ બયાન કરે છે કે, મેં હજરત શૈખ અબ્દુલકાદિર જીલાની رض અને શૈખ બકા બિન બતૂ رض ની સાથે ઈમામ અહમદ બિન હમ્બલ رض ના મજારની જિયારત કરી તો જોયું કે ઈમામ અહમદ જિન હમ્બલ ફુલમાંથી બહાર આવ્યા અને હજરત શૈખ અબ્દુલકાદિર જીલાનીથી બગલગીર થયા અને કિંમતી પોશાક અર્પણ કરી કહું, અય અબ્દુલકાદિર ! ઈલ્મે શરીઅત અને તરીકૃતમાં તમામ લોકો તમારા મોહતાજ હશે. (કલાઈદુલ જવાહિર, પેજ-૧૪૧, અઝ : અલ્લામા તાદની رض)

★ જગૃતાવસ્થામાં આપણા નબી ﷺ અનેક આગલા નબીઓને મળ્યા ! ★

જગૃતાવસ્થામાં નબીના દીદાર થવાનું માનવું એ ઈસ્લામી અક્રીદો છે, એ ઉપરોક્ત લખાણમાં હદીષો, પ્રસંગો, ઉલમાના કથનોથી સાબિત થઈ ગયું, છતાંય અંતમાં જે બુખારી શરીફનું રટણ આ ગૈર મુક્લિદો કરતા રહે છે તેનો હવાલો રજૂ કરી દઈએ છીએ કે આપણા નબી ﷺ એ પોતાની જહેરી હ્યાતમાં આગલા સેંકડો અથવા હજારો વર્ષ પહેલાં હુનિયાથી વિદાય પામનાર નબીઓથી જગતામાં મુલાકાત કરી, તેમના ઈમામ બન્યા અને તેમની સાથે વાતચીત કરી અને ૫૦ નમાઝોની પાંચ નમાઝો તેમના કહેવાથી રબ પાસે કરાવી. સાંભળો ! :-

બુખારી શરીફમાં છે કે મેઅરાજ શરીફની રાત્રે નબી કરીમ ﷺ મસ્જિદે હરામથી મસ્જિદે અકસા સુધી પહોંચ્યા. ત્યાં સર્વ નબીઓની આપ صلوات اللہ علیہ و آله و سلم એ ઈમામત ફર્માવી નમાજ પઠાવી. ત્યારબાદ આસમાનોની સૈર કરી તો દરેક આસમાને અનુક્રમે પ્રથમ હજરત આદમ صلوات اللہ علیہ و آله و سلم થી મુલાકાત થઈ, પછી હજરત ઈદરીસ, હજરત ઈસા, હજરત મૂસા તથા હજરત ઈબાહીમ صلوات اللہ علیہ و آله و سلمને મળ્યા. વાતચીત થઈ. ત્યારબાદ આગળની મંજિલોએ લામકામાં માથાની આંખો વડે રબ તાલાના દીદાર કર્યા. (બુખારી શરીફ, ૧/૫૦, સલાત, બુખારી, ૧/૪૫૫, ૧/૪૭૧, ૧/૪૮૧, ૧/૫૦૪, ૧/૪૮૭, ૨/૧૧૨૦, ઉપરાંત મુસ્લિમ શરીફ, તિર્મિજી, ઈબે માજહ વગરેમાં વિગતે હદીષ છે)

સારાંશ જગૃતાવસ્થામાં નબીના દીદાર થવા એ ગૈર ઈસ્લામી અક્રીદો નથી બલ્કે ઈસ્લામી અક્રીદો છે એમાં હવે કોઈ શંકાને સ્થાન રહેતું નથી. જેથી કહેવાતા અહલે હદીષ ગૈર મુક્લિદો, બજૂમે તૌહીદ (માસિક)વાળાઓ પોતાની આખેરત સમારવા ચાહતા હોય તો હઠધર્મી છોડે અને પોતાના સર્વ ગલત અક્રીદાઓથી તૌબા કરી લે.

તૌહીદની આડમાં નબી વલીની તૌહીનની વાતો રચનારા આ બાતેલ ફિક્ર્ઝ વહાબી, કહેવાતા અહલે હદીષ ગૈર મુક્લિદોએ જે વાંધા અધિક અલ્લાહના વલીઓ હજરત ગામધણી તથા હજરત ગૌષ જવાલિયરી, رض, વિશે રજૂ કર્યા છે તેના જવાબ આવતા અંકમાં વાંચશો. (ઇન્શાઅલ્લાહ !)

કબ્રૂલ ઈમાન વ ખુદાઈનુલ ઈરજાન

અઝુ : આ'લા હિન્ડુન
ઈમામ અહમદ રગા
રહ્મણ દ્વારા

અનુવાદક : મોલાના હસન
આદમ કોલવનવી
રહ્મણ દ્વારા

સૂરાએ બક્રહની તફસીર

અને તમારો મયબૂદ એક મયબૂદ છે^{૩૭} તેના સિવાય કોઈ મયબૂદ નથી તે જ મોટી રહમતવાળો મહેરબાન (૧૬૩) બેશક ! આકાશો^{૩૮} અને ધરતીની પેદાઈશ અને રાત-દિવસનું બદલાઈને આવવું અને વહાણો જે દરિયામાં લોકોના ફાયદા લઈને ચાલે છે અને તે જે અલ્લાહે આસમાનથી પાણી ઉતારી મરેલી ધરતીને એનાથી જીવાડી અને ધરતીમાં દરેક પ્રકારનાં જાનવરો ફેલાવ્યાં અને હવાઓની ફેરફેર અને તે વાદળ કે આસમાન-જમીનની વચ્ચમાં હુકમથી બંધાયેલું છે આ બધામાં બુદ્ધિમાન માટે જરૂર નિશાનીઓ છે. (૧૬૪) અને અમૃત લોકો અલ્લાહની જેમ પ્રિય રાખે છે, અને ઈમાનવાળ ઓને અલ્લાહ જેટલી કોઈની મહોષ્યત નથી, અને કેમ ન હોય જો જુએ જાલિમ તે સમયને જ્યારે અઝાબ તેઓની આંખોની સામે આવશે. એટલા માટે કે બધી શક્તિ અલ્લાહને છે અને એટલા માટે કે અલ્લાહનો અઝાબ ઘણો સખત છે (૧૬૫) જ્યારે અળગા થશે સરદારો પોતાના તાબેદારોથી^{૩૯} અને જોશે અઝાબ અને કપાઈ જશે એ બધાની દોરીઓ^{૪૦} (૧૬૬) અને તાબેદારો કહેશે કેવું સારું થાત જો અમારે (હન્દિયામાં) પરત જવાનું થાત તો અમે તેઓથી (સંબંધ) તોડી નાખત જેમ કે તેઓએ (આજે) અમારાથી તોડી નાખ્યા, એમ જ અલ્લાહ તેઓને દેખાડશે તેમનાં કામ પર પસ્તાવો થઈને^{૪૧} અને તેઓ દોષમાંથી નીકળવાના નથી (૧૬૭)

સૂરાએ બક્રહની મદીનામાં ઉત્તરેલી અને અમાં ૨૮૬ આયતો અને ૪૦ ઇફ્તુઅ છે.

وَاللَّهُمَّ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ^{٤٢} إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الْخَلْقِ الْيَابَانِ وَالنَّهَارَ وَالنَّهَارُ وَالْفُلْكُ الَّتِي تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ مِمَّا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ
السَّمَاءِ مِنْ قَاءٍ فَأَحِيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتَهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَائِبَةٍ^{٤٣} وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ وَ
السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَرِي
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ^{٤٤} وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَنَّدَا يُجْبَوْنَهُمْ كَحِيلَ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا
أَشَدُ حُبَّاً لِلَّهِ وَلَوْلَيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ^{٤٥} أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعَذَابِ^{٤٦} إِذَا تَبَرَّا الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأُسْبَابُ^{٤٧} وَقَالَ
الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْلَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّا مِنْهُمْ كَمَا
تَبَرَّءُ وَامْنَأْ كَذَلِكَ يُرِيَهُمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَتِ
عَلَيْهِمْ^{٤٨} وَمَا هُمْ بِمُحْرِجٍ مِنْ النَّارِ^{٤٩}

:: સમજૂતી ::

૩૭. શાને નુઝૂલ : કાફિરોએ હુઝૂર ^{સ્ટુલ્યુન્ન} ને કહું, આપ પોતાના પરવરદિગારની શાન અને તેના ગુણો બયાન ફર્મવો, ત્યારે આ આયત ઉત્તરી અને તેમને જણાવી દેવામાં આવ્યું કે મઅબૂદ્ધ ફક્ત એક જ છે, તેના ભાગલા પડી શકતા નથી, અને તેના જેવો નમૂનો કોઈ નથી. મઅબૂદ્ધ અને પાલનહાર હોવામાં કોઈ તેનો ભાગીદાર નથી, તો પોતાના કાર્યોમાં એકલો જ છે. તમામ વસ્તુઓને તેણે એકલાએ જ બનાવી છે, તે પોતાની જાતમાં એકલો જ છે, તેનો કોઈ ભાગીદાર નથી, પોતાના ગુણોમાં બેમિધાલ છે, કોઈ તેના જેવો નથી. તિર્મિજી અને અબૂદ્ધાઉદી હદ્દીખમાં છે કે અલ્લાહ તથાલાનું ઈસ્મે આ'ઝમ (મહાન નામ) આ બે આયતોમાં છે, એક તો આ જ આયત "વઈલાહુક્મ.." અને બીજી "અલિફ લામ મીમ અલ્લાહ લાઈલાહ ઈલ્લાહુ."

૩૮. કા'બા શરીફની આજુબાજુ મુશ્રિકોનાં ઉ૬૦ બુત હતાં. તેઓને અલ્લાહ ફક્ત એક જ એવું સાંભળીને અચંબો લાગ્યો. તેના સિવાય કોઈ મઅબૂદ્ધ નથી. એવું સાંભળીને તેઓએ હુઝૂર ^{સ્ટુલ્યુન્ન} પાસે એવી આયતની માંગણી કરી જેનાથી અલ્લાહ એક છે એ બાબત દલીલથી સ્પષ્ટ થઈ જાય, ત્યારે આ આયત ઉત્તરી, અને તેઓને બતાવવામાં આવ્યું કે આકાશ અને તેની ઊંચાઈ અને કોઈપણ થાંભલા કે સહારા વગર તેનું કાયમ રહેવું અને સૂર્ય, ચંદ્ર, તારાઓ વિગેરે જે કંઈ એમાં દેખાય છે એ બધું અને જમીનની લંબાઈ અને એનું પાણી પર પથરાઈ રહેવું અને પર્વતો, દરિયાઓ, જરણાંઓ, ખાણો, હિરા માણેક, જાડો, ઘાસચારો, ફળો તેમજ રાત દિવસનું વારાફરતી બદલાવું, એમનું ઘટવું અને મનુષ્યોનું એમાં બેસીને દરિયાની અજબ ગજબની વસ્તુઓ જોવી, વેપાર ધંધામાં એનાથી સામાનની હેરકેરનું કામ લેવું અને વરસાદ તેમજ જમીન સૂકાઈ જઈને મરી જાય ત્યાર બાદ એનાથી તેને જીવતી કરવી. અને ધરતીને પ્રકાર પ્રકારના જનવરોથી ભરી દેવી. જેમાં અસંખ્ય રહસ્યો છુપાયેલાં છે. એ જ રીતે

હવાઓની હેરકેર અને એની અસર, વાદળ અને એમાં આટલું બધું પાણી હોવા છતાં એનું આસમાન જમીનની વચ્ચમાં અધ્યર રહેવું, આ તમામ વસ્તુઓ અલ્લાહની કુદરત, અધિકાર, તેના ઈલ્મ અને તે એક જ હોવા પર જબરદસ્ત દલીલો છે. અને આ તમામ વસ્તુઓ ખુદા એક હોવા પર અનેક રીતે જે પુરાવા આપે છે તેનું ટૂકમાં બયાન આ મુજબ છે કે આ બધી બાબતો શક્યતાની હદમાં આવે છે. અર્થાત એમનું અસ્તિત્વ બીજા ઘણા તરીકાઓથી પણ શક્ય હતું છતાં તેઓ ખાસ પ્રકારથી અસ્તિત્વમાં આવ્યાં. એનાથી એવું પુરવાર થાય છે કે જરૂર કોઈ એમને બનાવનાર છે. અને તે બનાવનાર પણ કુદરત અને હિકમતવાળો છે જે દરેક વસ્તુને પોતાની મરજથી તે વસ્તુને લાયક સ્થિતિ પર બનાવે છે, એમાં કોઈની પણ દખલગીરી કે વાંધો ચાલી શકતો નથી, તો મઅબૂદ્ધ જરૂર એક અને ફક્ત એક જ છે. કારણ કે જો તેના સાથે કોઈ બીજો મઅબૂદ્ધ પણ ધારી લેવામાં આવે તો તેને પણ આ બધી બાબતો માટે માટે શક્તિમાન માનવો પડશે. હવે બે હાલતોમાંથી એક હોવી જ જોઈએ, યા તો આ વસ્તુઓ બનાવવામાં અને એમના અસરમાં બન્ને એકમત હોય, યા એકમત ન હોય. જો તેઓ એકમત હશે તો એનાથી એવું જરૂરી બનશે કે એક વસ્તુના અસ્તિત્વ અને તાસીરમાં બે શક્તિઓ કામ કરી રહી છે. અને એ અશક્ય છે. કારણ વસ્તુ એના અસ્તિત્વ અને તાસીરમાં ફક્ત એક જ શક્તિની મોહતાજ હોય છે, નહીં કે બે શક્તિઓની (દા.ત. એક વસ્તુને પોતાનું અસ્તિત્વ ટકાવી રાખવા એક જ સૂર્યની ગરમીની જરૂર છે. જો બે સૂર્યો તેને ગરમી પહોંચાડશે તો તેનું અસ્તિત્વ જોખમાશે.) હવે જો એમ બને કે બન્ને પોતાના તરફથી અડધી અડધી કામગીરી બજાવે તો તે વસ્તુ બન્નેના આભાર નીચે આવવાથી બન્નેને મઅબૂદ્ધ માનશે. અને એ બન્નેની તૌહીન ગણાશે. કારણ કે બન્નેની મહાનતાને ચેલેન્જ થશે, અને જો બન્નેમાંથી એક પોતાને ઓછો મહાન કે ઉત્તરતી કક્ષાનો સ્વીકારી લે તો ઓછી મહાન કે ઉત્તરતી કક્ષાની

હસ્તી મઅબૂદું બનવાને લાયક રહેતી નથી.

અને જો એમ ધારવામાં આવે કે બન્ને એકમત નથી. દરેક બાબત માટે તેમના ઈરાદાઓ અલગ અલગ હોય છે. તો એનાથી એક જ વસ્તુના અસ્તિત્વમાં વિરોધાભાસ લાગુ પડશે. દા. ત. એક અમુક વસ્તુને અસ્તિત્વમાં લાવવા માગે છે, જ્યારે બીજો તેનું અસ્તિત્વ ભૂસી નાખવા ઈરહે છે. તો તે સમયે તે વસ્તુ અસ્તિત્વમાં પણ આવે અને તેનું અસ્તિત્વ ભૂસાઈ પણ જ્યા, આવું સમયના એક જ ભાગમાં કેવી રીતે બની શકે? જો તે વસ્તુ અસ્તિત્વમાં રહે તો એને મિટાવવાની ઈરદ્ધા કરનાર અશક્ત ગણાશે. અને જો વસ્તુ ફના થશે તો અસ્તિત્વનો ઈરાદો કરનાર આજિજ ગણાશે, અને અશક્ત કે આજિજ હોય તે મઅબૂદું બની શકે નહીં, માટે પુરવાર થઈ ગયું કે મઅબૂદું કે અલ્લાહ ફક્ત એક જ હોય શકે છે. અને ઉપર ગણાવેલી ચીજો અનેક રીતે ખુદાના એક હોવા પર પુરાવો આપે છે.

૩૯. આ કૃયામતના દિવસનું બયાન છે. જ્યારે

મુશ્રિકો અને એમને કુઝનું આકર્ષણી લગાડનાર એમના સરદારો એકત્ર થશે અને અજાબ આવતો જોઈને એક બીજાથી અળગાપણું જાહેર કરશે.

૪૦. એટલે કે તમામ સંબંધો જે દુનિયામાં એમની અંદર હતા પછી તે મિત્રતા હોય કે સગાઈના સંબંધ કે પછી એકબીજાના સહકારના કરારો, ગમે તે હોય.

૪૧. એટલે કે અલ્લાહ પાક એમનાં ખરાબ કાર્યો એમની નજર સમક્ષ કરશે ત્યારે એમને એ જાહીને ઘણો પસ્તાવો થશે કે એમણે આવાં કાર્યો કર્યા હતાં.

એક મંત્રવ્ય એવું છે કે જન્મતની જગ્યાઓ એમને બતાવીને કહેવામાં આવશે કે જો તમે મારી તાબેદારી કરી હોત તો તમને આ મળત. પછી તે મકાનો મોભિનોને આપવામાં આવશે, ત્યારે એમના પસ્તાવાનો પાર નહીં રહે.

માલેગાંવમાં અગ્રીમુર્શાન સુન્ની ઈજટેમા

માલેગાંવ : ખાતે તા. : ૧૬-૪-૨૦૧૫ જુમેરાતે જોહર બાદથી ઔરતો માટે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીનો અગ્રીમુર્શાન ઈજટેમા થયો. જેમાં હજારોની સંખ્યામાં બહેનોએ હાજરી આપી દીની તા'લીમ તથા તર્બિયત પામી હતી. ખાનદેશ મહારાષ્ટ્રના વિવિધ શહેરોએથી ઉત્સાહબેર બહેનોએ હાજરી આપી હતી. બીજા દિવસે તા. ૧૭-૪-૨૦૧૫ ના રોજ જુમ્મા પહેલાં બુલબુલે બાગે મદીના અલહાજ કારી રિજવાન સાહબે નાત બયાન સાથે મજમાની તર્બિયત કરી હતી, જુમ્માની નમાજ પણ ઈજટેમાગાહમાં થઈ હતી જ્યાં લાખ ઉપરાંત મજમો હતો. અને જુમ્મા બાદ ખાસ કરીને સિરાજુલ કુકહા, મુહક્કિકું મસાઈલે જદીદા હજરત મુફ્તી નિઝામુદીન રજવી મુખારકપુરીએ વિવિધ શરદી પ્રશ્નોના સંતોષકારક જવાબો આપ્યા, આલે રસૂલ હજરત સૈયદ અમીન અલી કાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ) સ્ટેજ પર બયાન માટે આવતાં લાખોનો મજમો ઉત્સેજી થઈ ગયો હતો. આપે ઈમાન અફરોજ ઈસ્લાહી અસરકારક બયાન કર્યું હતું, છેવટમાં અતાએ મુફ્તીએ આ'ઝમ હજરત મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર નૂરી (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી) એ મુસ્લિમોના વર્તમાન હાલાતને લક્ષમાં રાખીને મુસ્લિમોને દીનદાર થવા પ્રેરતુ બયાન કર્યું હતું. છેવટમાં જિક દુઅા થઈ જેમાં હજારો લોકોએ અશ્રુમય આંખે ગુનાહોથી તૌબા કરી દીનદાર થવા નિશ્ચય કર્યો હતો. મુંબઈ વાહીએ નૂરની યાદ તાજી કરી આપે તેવો લગભગ બે અઢી લાખનો સુન્ની અવામનો મજમો હતો. પાણી, ખાવા વગેરેની ફીમાં વ્યવસ્થા ઉપરાંત કુટ વગેરેની પણ ત્યાંના લોકો સ્વેચ્છાક વહેંચણી કરતા હતા. વુજુ વગેરેનું સર્વ મેનેજમેન્ટ ખૂબ જ પ્રશાંસાને પાત્ર હતું. અલ્લાહ પાક તેના હબીબ સ્ટ્રોક્સના સદકે આવનાર ભાઈ બહેનોને નેક હિદાયત આપે અને જેમણે આ ઈજટેમામાં મહેનત કરી, માલ આપ્યો તેમને બંને જહાનમાં બેહતરીન બદલો આપે. (આમીન) -તંત્રી : બરકાતે ખવાજા (માસિક)

એટલે

મિર્જતુલ્ મજાહેહ તર્જુમાએ મિશન્તુલ્ મસાખીહ

મિર્જાત (ઉદ્) શરૂ હે મિશન્ત

કાયાતિરા

આઝ : હકીકુલ ઉમમત હવજરત મુફતી અહમદ યારજાં નઈમી અશરફી ખાયુણી

હૃદીષ : હજરત ઈલ્લે અબ્બાસ رضي الله عنهم થી રિવાયત છે ક્રમાંગે છે, હજરત મૈમૂના અંધો^૧ ક્રમાંગું કે મેં નબી صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم માટે ગુસ્લનું પાણી રાખ્યું પછી આપને કપડા વડે આડ કરી આપી^૨ અને આપે પોતાના હાથો પર પાણી વહાવ્યું પછી તેને ધોયા. પછી જમણા હાથ વડે ડાબા હાથ પર પાણી નાખ્યું અને ઇસ્તંજ કર્યો. પછી પોતાનો હાથ જમીન પર માર્યો તેને સાફ કર્યો પછી તેને ધોયો. પછી કુલ્લી (કોગળો) કરી અને નાકમાં પાણી લીધું અને પોતાનું મોં તથા કોણીઓ સુધી હાથ ધોયા પછી પોતાના માથા પર પાણી વહાવ્યું અને પોતાના સર્વ શરીર પર વહાવ્યું^૩. પછી ત્યાંથી ખસી ગયા અને પોતાના કંદમ શરીર ધોયા. મેં કપડું આપ્યું તો ન સ્વીકાર્યું^૪ અને હાંથોને ખંખેરતા ખંખેરતા તશરીફ લઈ ગયા (મુસ્લિમ, બુખારી) અને એના શબ્દો બુખારીના છે.

હજરત આઈશા رضي الله عنهم થી રિવાયત છે કે અન્સારની એક બીબીએ નબી صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ને હૈજના ગુસ્લના બારામાં પૂછ્યું તો આપે તેણીને બતાવ્યું કે આ પ્રમાણે ગુસ્લ કરે. પછી ક્રમાંગું કે મુશ્કનો ટુકડો લઈને એને પાક કર. બોલી, એના વડે કેવી રીતે પાકી કરું ?! એના વડે પાકી કરો ! બોલી, એના વડે કેવી રીતે પાકી કરું ? ક્રમાંગું, સુખાનલ્લાહ ! એના વડે પાકી કરો !^૫ તો તેણીને મેં મારા તરફ ખેંચી લીધી અને કહું કે લોહીની જગાએ ટુકડો લગાડો. (મુસ્લિમ, બુખારી)

હજરત ઉમ્મે સલમા رضي الله عنهم થી રિવાયત છે, ક્રમાંગે છે કે મેં અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم હું એવી સ્ત્રી છું જે પોતાના માથાના વાળો ગુથું છું તો શું જનાબતના ગુસ્લ માટે અને ખોલ્યા કરું ? ક્રમાંગું, નહીં ! તમારા માટે એટલું જ પૂરતું છે કે પોતાના માથા પર ત્રણ ખોલ્યા પાણી નાખી દીધા કરો, પછી પોતાની ઉપર પાણી વહાવ્યા કરો તો પાક થઈ જશો^૬. (મુસ્લિમ)

હજરત અનસ رضي الله عنهم થી રિવાયત ક્રમાંગે છે નબી કરીમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એક મુદ (બે રતલ) વડે વુજ્ઝ કરતા હતા અને એક સાબ વડે પાંચ મુદ સુધી ગુસ્લ કરતા હતા^૭. (બુખારી, મુસ્લિમ)

હજરત માઝા رضي الله عنهم થી^૮ રિવાયત છે. ક્રમાંગે છે કે હજરત આઈશા رضي الله عنهم એ ક્રમાંગું કે હું તથા રસૂલલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એક વાસણમાં ગુસ્લ કર્યા કરતાં હતાં જે મારી તથા તેમની વર્ચ્યે હોતું^૯. તો આપ મારા કરતાં જલ્દી કરતા, ત્યાં સુધી કે હું કહેતી કે મારા માટે પણ છોડો (બાકી રાખો) ક્રમાંગે છે કે તેઓ બંનેવ જનાબતમાં હોતાં^{૧૦} (મુસ્લિમ, બુખારી)

-::: સ....મ....જૂ....તી.... ::-

અન્વર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ નામ બદલી નાખ્યું. જહિલિયતના

(એલાને નભુવત પહેલાંના) જમાનામાં મસ઼િદ ઈલ્લે

૧. આપનું નામ મૈમૂના બિન્તે હારિષ હિલાલિયા અમ્ર ષક્ફીના નિકાહમાં હતાં. ત્યારબાદ અબૂ આમિરિયહ છે. પહેલાં આપનું નામ બુર્રા હતું હુજ્રે રહેમના નિકાહમાં આવ્યાં. તેમના મૃત્યુ પછી નબી

કરીમ સ્લેટિંગને જીકુઅદા હિ.સ. ૭માં ઉમરાએ કૃજાના મોડા પર મક્કા મોઓજુજામાથી દસ માઈલના અંતરે સરફ સ્થળે આપની સાથે નિકાહ કર્યો. અલ્લાહની શાન કે હિ.સ. ૬૧માં નિકાહના સ્થળે જ આપની પ્રથમ સુહાગ રાત થઈ. આપ હુજૂરે અકરમ સ્લેટિંગનાં છેલ્લાં પણી છે, જેમના પછી નબી કરીમ સ્લેટિંગને કોઈની સાથે નિકાહ નથી કર્યો. ઉમ્મુલ ફજૂલ એટલે કે અખુલ્લાહ ઈખે અખ્બાસ સ્લેટિંગનાં વાલિદા અને અસ્મા બિન્તે અમીસનાં આપ બહેન છે એટલે અખુલ્લાહ ઈખે અખ્બાસ સ્લેટિંગનાં માસી છે.

૨. જો કે આપ તેહબંદ બાંધીને ગુસ્લ કરતા હતા પરંતુ છતાં પણ આપ અધિક સતર પોશીના માટે ચાદર તાણીને સામે ઉભાં થઈ ગયાં. જેથી જોઈએ કે તેહબંદ બાંધીને ગુસ્લ કરે. અમુક કહું કે એનો અર્થ છે કે પાણીને ઢાંકી લીધું, પણ એ હુરુસ્ત નથી.
(મિક્રોન)

૩. ગુસ્લનો કુમ આ પ્રમાણે થયો કે પ્રથમ હાથ ધોવામાં આવે, પછી ઈસ્તિંજા, પછી વુજૂ કરવામાં આવે, પછી શરીર પર પાણી વહાવવામાં આવે. કાચી માટી પર ગુસ્લ કર્યું હતું એટલા માટે વુજૂની સાથે પગોને ન ધોયા, બલ્કે બાદમાં ધોયા, જો પાકી જમીન પર ગુસ્લ કરવામાં આવે તો પગોને પ્રથમ ધોવામાં આવે. યાદ કરશો કે અહીં માથાના મસહનો ઉલ્લેખ નથી. કયાં તો હુજૂર સ્લેટિંગએ મસહ કર્યો જ નથી કેમ કે માથાને ધોવામાં મસહ પણ થઈ જાય છે, અથવા મસહ કર્યો હતો પર વર્ષાવ્યું નથી. જેથી આ હદ્દીષ પ્રથમ હદ્દીષથી વિરુદ્ધ નથી જેમાં મસહનું વર્ણન છે.

૪. અથવા એટલા માટે કે કપડુ સાફ ન હતું અથવા આપ જલ્દીમાં હતા, અથવા સમય ગરમીનો હતો જેથી શરીર પરની ભીનાશ સારી લાગી હતી. અથવા એટલા માટે કે ગુસ્લ તથા

વુજૂનું પાણી ન લૂછવું અફક્કલ છે. ભલે એનાથી એવું સાબિત નથી થતું કે લૂછવું મના છે, કેમ કે પાછલી રિવાયતોમાં લૂછવાની પણ સાબિતી છે. એનાથી માલૂમ પડ્યું કે વુજૂ તથા ગુસ્લ પછી શરીર પર જે તરી રહી જાય છે તે માઓ મુસ્તઅમલ (વપરાયેલ પાણી) નથી.

૫. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે ગુપ્ત મસાઈલના વિશે તાલીમ ઈશારા નિર્દેશો થકી હોવી જોઈએ, વિશેષત: અજનબી સ્ત્રીઓની સામે, કે એ બીબી સાહેબના વારંવાર પૂછવા પર પણ હુજૂર સ્લેટિંગએ શબ્દાનો ખુલાસો ન કર્યો. મફકસદ એ હતો કે ગુસ્લ કર્યા બાદ મુશ્કનો ટુકડો અથવા પલવેલો ટુકડો ત્યાં ફેરવી લે જ્યાં લોહી પહોંચે છે, જેથી લોહીની ગંધ જતી રહે. અમુક નુસ્ખાઓમાં મુમસ્સક પણ છે, એટલે કે મુશ્કમાં સુગંગિત કરેલ કપડું.

૬. સુખાનલ્લાહ ! એના પરથી હજરત આઈશા સિદ્દીકા સ્લેટિંગની બુધ્ય તીવ્રતા માલૂમ પડી. કેમ ન હોય કે રસૂલે પાક સ્લેટિંગનો મિજાજ જાણનાર, મહાન ફકીહા, આલિમા છે.

૭. એના જ કારણો ફકીહો ફર્માવે છે કે સ્ત્રી પર ગુસ્લમાં સર્વ વાળો પલાળવા ફર્જ નથી, તમામની જડો (મૂળો) પલળી જવી પૂરતી છે. જો પૂરુષોના વાળ હોય તો પૂરા ભીજવવા પડશે, ત્રણ વારની શર્ત યકીન પ્રાપ્ત કરવા માટે છે, નહીં તો જો એક ખોબા વડે પણ સર્વ મૂળોમાં પાણી પહોંચી જાય તો પૂરતું છે, અને જો ત્રણ ખોબાથી પણ ન પહોંચે તો વધુ નાખવું જરૂરી છે. અને જો એટલા સખત રીતે વાળ બાંધેલા હોય કે ખોલ્યા વિના તમામની જડો પલળી શકશે નહીં તો ખોલવું જરૂરી છે.

૮. હનફીઓની નજીક "મુદ" બે રતલનો થાય છે અને એક રતલ ચાલીસ તોલાનો અને એક સાઅ ચાર મુદનો થાય છે જેથી વધુ પેજ નં. ૨૪ પરે

ਨੁਦਾਈਕੁ ਬਹਿਸ਼ਾਇ

ਅਮ

ਆ'ਲਾ ਹਜ਼ਰਤ ਈਮਾਮ ਅਹਮਦ ਰਾਗ
ਮੁਛਦਿਖੇ ਬਰੇਤਵੀ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਤथਾ ਸਂਪਾਦਕ

ਪਟੇਲ ਸ਼ਾਬੀਰ ਅਲੀ ਰਾਗਵੀ

ਧਾਇਂ ਜਿਸਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਸ਼ੇ ਤਨੋ ਜਾਂ ਹਮਕੋ
ਫਿਰ ਹਿਆ ਹੋ ਵੋ ਰੁਖ ਅਥ ਮਹਰੇ ਫਿਰੋਜ਼ਾਂ ਹਮਕੋ
(ਤਨੋ ਜਾਂ = ਸ਼ਰੀਰ ਤਥਾ ਜਵ, ਮਹਰੇ ਫਿਰੋਜ਼ਾਂ = ਚਮਕਤੇ ਸੂਰਜ)

ਅਧਿਕਾਰਤ : (ਆ'ਲਾ ਹਜ਼ਰਤ رض ਈਮਾਮ ਅਹਮਦ رض ਫਿਰੋਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦੇ ਏਵੋ ਬੇਖੂਦ ਤਥਾ ਦੀਵਾਨੋ ਬਨਾਵੀ ਆਪਾਂ ਛੇ ਕੇ ਜਿਸਮ ਤਥਾ ਜਾਨਨੋ ਹੋਸ਼ੇ ਪਣ ਨਥੀ ਰਹਿੰਦੇ। ਹੇ ਰੋਸ਼ਨ ਸੂਰਜ ! (ਸਿਰਾਜਮੁਨੀਰਾ) ਏਕਵਾਰ ਫੰਨੀ ਤਮਾਰੁੰ ਰੁਖੇ ਵਹੁਹਾ (ਚਹੇਰੇ ਮੁਖਾਰਕ) ਫੇਖਾਡੀ ਹੋ। (ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪਹੇਲਾਂ ਕੇਟਲੀਧੇ ਵਾਰ ਕਰਮ ਫਿਰੋਜ਼ੀਵੀਨੇ ਜਿਧਾਰਤਥੀ ਨਵਾਜ਼ਾਂ ਛੇ, ਹੱਕੇ ਪਣ ਮਹੌਰਬਾਨੀ ਫਿਰੋਜ਼ਾਂ) ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਗੋਖੇ ਆ'ਅਮ رض ਤਥਾ ਈਮਾਮ ਜਲਾਲੁਦੀਨ ਸਿਥੂਤੀ ਤਥਾ ਅਨ੍ਯ ਕੇਟਲਾਧੇ ਅਵਲਿਧਾਏ ਕਿਰਾਮ رض ਨੇ ਜਾਗੂਰਾਵਤਥਾਮਾਂ ਕੇਟਲੀਧੇਵਾਰ ਸਰਕਾਰ رض ਨੋ ਦੀਵਾਰ ਨਸੀਬ ਥਥੋ, ਏ ਜ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਆ'ਲਾ ਹਜ਼ਰਤ ਨੇ ਪਣ ਏਕਥੀ ਅਧਿਕ ਵਾਰ ਆ ਨੇਅਮਤ ਨਸੀਬ ਥਈ, ਜੇਨੇ ਕਧਾਰੇਕ "ਵੋ ਸੂਅੇ ਲਾਲਾਜਾਰ ਫਿਰਤੇ ਹੈ....." ਥੀ ਤਾਬੀਰ ਕਰੀ, ਅਨੇ ਕਧਾਰੇਕ "ਫਿਰ ਹਿਆ ਹੋ ਵੋ ਰੁਖ ਅਥ ਮਹਰੇ ਫਿਰੋਜ਼ਾਂ ਹਮਕੋ...." ਵੱਡੇ ਈਸ਼ਾਰਤਨ੍ਹ ਵਾਰਣਾਵੁੰਦੇ।

ਏਕਵਾਰ ਜਬਲਪੁਰਨਾ ਜਲਸਾਏ ਆਮਮਾਂ (ਮੇਡਿਕਲ ਮੀਲਾਈ ਸ਼ਰੀਫ) ਮਾਂ ਤਕ਼ਰੀਰ ਦਰਮਾਨ ਉਭਾ ਥਈਨੇ ਸਲਾਤੋ ਸਲਾਮ ਪਛਵਾ ਲਾਗਧਾ। ਬਾਇਮਾਂ ਕੇਟਲਾਧੇ ਉਲਮਾਏ ਕਿਰਾਮ (ਮੁਝਤੀ ਬੁਰਹਾਨੁਲ ਹਕੂਮ ਵਗੇਰੇ) ਏ ਬਤਾਵੁੰ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਏ ਜ ਵਖਤੇ ਮਾਰੀ ਆਂਖ ਲਾਗੀ ਗਈ ਹਤੀ ਤੋ ਮਨੇ ਹੁੜੂਰ رض ਨੀ ਜਿਧਾਰਤਮਾਂ ਨਸੀਬ ਥਈ ਅਨੇ ਆ'ਲਾ ਹਜ਼ਰਤ ਨੇ ਜਾਗਤਾਮਾਂ ਦੀਵਾਰ ਥਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹਿੰਦੀ। (ਸੁਖਿਅਨਲਖਾਇ !)

ਦੇਰਸੇ ਆਪਮੈਂ ਆਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਹਮੈਂ
ਕਥਾਂ ਵੀ ਖੂਦ ਰਫਤਾ ਕਿਧਾ ਜਲਵਾਏ ਜਾਨਾਂ ਹਮਕੋ

(ਜਲਵਾਏ ਜਾਨਾਂ = ਮਹਿਕੁਭਨੋ ਨਾਕਾਰੇ, ਖੂਦ ਰਫਤਾ = ਹੋਸ਼ੇ ਗੁਮਾਵੇਲ)

ਅਧਿਕਾਰਤ : ਹੇ ਮਾਰਾ ਆਕਾ ! رض ਮਾਨੁੰ ਛੁ ਕੇ ਏਕ ਅਰਸਾ ਪਈ ਆਪਨਾ ਦਰਬਾਰਨੀ ਹਾਜਰੀ ਨਸੀਬ ਥਈ ਰਹੀ ਛੇ, ਪਰੰਤੁ ਮਾਰਾ ਪਾਰਾ ਆਕਾ رض ਭਲੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀਨਾ ਕਾਰਣੇ ਆਟਲੇ ਲਾਂਬੇ ਗਾਣੇ ਪਈ ਗਯੋ, ਪਣ ਜਧਾਂ ਪਣ ਰਹੁੰ ਆਪਨਾ ਜ ਖਾਲਸਮਾਂ ਮਸਤ ਤਥਾ ਬੇਖੂਦ ਰਹੁੰ ਛੁ ਅਨੇ ਆਪਨਾ ਦੀਨਜ਼ੁੰ ਕਾਮ ਮਨੇ ਸਤਤ ਵਾਸਤ ਰਾਖੇ ਛੇ।

ਕੇਮ ਕੇ :-

ਮਨਸਾ ਧਣੀ ਹੈ ਸਿਲਸਿਲਾਏ ਕੀਲੋ ਕੁਲਕੀ—ਹੋਤੀ ਰਹੇ ਤਥਰੀਕ ਤੇਰੇ ਛੁਸਨੋ ਜਮਾਲ ਕੀ

જિસ તબસ્સુમને ગુલિસ્તાંપે ગિરાચી બિજલી
કિર દિખા દે વો અદાએ ગુલ ખનંદાં હમકો
(તબસ્સુમ = સિમત, ગુલે ખનંદાં = સિમત કરતું ફૂલ)

અર્થાત : જે સૂરત (યહેરો મુખારક) દેખાડીને આપે અમને એટલા પ્રમાણમાં બેખૂદ બનાવી દીધા છે કે પોતાનો હોશ પણ નથી રહ્યો, જાણો અમારી જિંદગીના બાગની બહાર (વસ્તાં) આપના કંદમો પર કુર્બાન થઈ ગઈ. એકવાર ફરી કૂલની મુસ્કુરાતો યહેરો મહબૂબાના અંદાજમાં દેખાડી દો.

**કાશ ! આવેગાએ કન્દીલ મદીના હો વો દિલ
જિસકી સોઝિશને કિયા રશ્કે ચિરાગાં હમકો**

(આવેગા = લટકાવેલ, કન્દીલ = ફાનસ, સોઝિશ = જલન, રશ્કે ચિરાગાં = ચિરાગોનું અમારા પર હસ્ત કરવુ)

અર્થાત : હે મારા દિલ ! કાશ ! તું મદીના શરીરકમાં ફાનસ હોત કે જ્યારે તારે લટકાવાનું જ છે તો મહબુબતે મુસ્તફા સ્લીટ્માં લટકીને ગુલામાને મુસ્તફાને રોશની પહોંચાડીને કોઈ ભિદમત અંજામ આપી હોત, કેમ કે તારી જલને તો અમને રશ્કે ચિરાગાં બનાવી દીધા છે કે હુનિયાના ચિરાગ મારા દિલની નૂરાનિયત પર રશ્ક કરે છે કે આ રોશની આટલી સાફ ચોખ્ખી ક્યાંથી આવી છે ! કંદાચ, જાણતા નથી કે આ મહબુબતે રસૂલની રોશની છે જેમાં ધૂમાડાનું નામો નિશાન સુધ્યાં નથી.

**અર્શ જિસ ખૂબીએ રફતારકા પામાલ હુવા
દો કંદમ ચલકે દિખા સરો ભિરામાં હમકો**

(ખૂબીએ રફતાર = ચાલવાનો અનોખો અંદાજ, પામાલ = પગોમાં રગડોળેલુ, સરો ભિરામાં = મહબૂબાના ચાલ)

અર્થાત : હે મારા ઘારા આફા ! સ્લીટ્માં જે મહબૂબાના ચાલ વડે આપ નાલેન સહિત અર્શો મુઅલ્લાની બુલંદીઓ પર ચાલતા રહ્યા, તે જ નાઝ તથા અદા વડે બે કંદમ મારા દિલની ઉજડી ગયેલી વસ્તીમાં પણ ચાલી દો જેથી તેને આરામ તથા સુકૂનની દૌલત મયસ્સર આવી શકે. કેમ કે આપના જ દમ કંદમથી મુસીબતો દૂર થાય છે અને દિલનું સુકૂન નસીબ થાય છે.

**શમ્ભે તયબહસે મૈં પરવાના રહું કબ તક દૂર
દી ! જલા દે શરરે આતિશે પિંઢાં હમકો**

(શમ્ભે તયબહ = મદીનાનો ચિરાગ, શરર = શોલો, આતિશ = આગ, પિંઢાં = છુપો)

અર્થાત : હું તો મદની શામ્ભાનો પરવાનો છું અને પરવાનો વળી શામ્ભથી ક્યાં સુધી દૂર રહી શકે છે ?! જેથી હે દિલમાં છુપાયેલી ઈશ્કની ચિન્ગારી ! ભડકો બનીને અમને સળગાવી દે. મતલબ એ કે ક્યાં તો દિલ મદીના પહોંચી જાય અથવા દિલમાં મદીના આવી જાય. અનું કારણ કોઈકે આ પ્રમાણે વર્ણવ્યું છે કે :

શમ્ભ જલતી હે તો પરવાનો ભી જલ જાતે હૈં—દૌલતે દીદ પે આશિંકું તો મચલ જાતે હૈં

**ખોફ હૈ સમખે ખરાશીએ સગે તયબહકા
વરના કચા ચાદ નહીં નાલાએ અફધાં હમકો**

(સમખે ખરાશી = તંગ કરવું, જખરદસ્તી વાતો સંભળાવવું, સગે તયબહ = મદીનાનો કૂતરો, નાલાએ અફધાં = આહોઝારી)

અર્થાત : આહોઝારી (રૂદુન આંકંદ) કરવાનું દિલ ચાહે છે. ખ્વાબ આવે છે અને મહબૂબના દરબારમાં

હાજરીના સમયે દિલ મચલે છે કે પોતાનું રોવું રડું અને હૃદાં સંભળાવવું, પણ એવું નથી કરતો. એટલા માટે કે ક્યાંક તયબહ નગરની ગલીઓના કૂતરાના આરામમાં ખલેલ ન પેદા થઈ જાય, એટલા માટે હાથથી અદબનો દામન નથી છોડતો અને સર્વ કાંઈ સીનામાં લઈને પરત થઈ જાઉ છું

રહી દિલકી દિલ હી મેં હસ્તર્તે—ન વો સુન સકે ન મેં સુના સકા

કેમ કે, અદબ પ્રથમ તકાજો છે મહોબ્બતના તકાજાઓમાંથી.

**ખાક હો જાએ દરે પાક પે હસ્તત મિટ જાએ
યા દીલાહી ! ન ફિરા બે સરો સમાં હમકો**

(ખાક હો જાએ = ફના થઈ જઈએ, હસ્તત = તમના, ફિરા = પાછા કાઢ, બે સરો સામાં = ખાલી હાથ)

અર્થાત : હે મારા અલ્લાહ ! આ વખતની હાજરીમાં મારી એ જ એક હુઅ છે કે તારા મહબૂબના દરબાર પર ફના થઈને ખાક બની જાઉ જેથી તમના તો બાકી ન રહે, તારાથી અરજ તથા ઉમ્મીદ છે કે મારી આ હુઅને પૂરી કરીશ અને મને મેહરૂમ પાછો કાઢીશ નહીં.

**ખારે સહરાએ મદીના ન નિકલ જાએ કહીં
વહશતે દિલ ન ફિરા બે સરો સામાં હમકો**

(ખારે સહરાએ મદીના = મદીનાના જંગલના કાંટા, વહશતે દિલ દિલની ગભરાહટ)

અર્થાત : ક્યાંક એવું ન બને કે મદીનાના આશિકોની અધિકતાના કારણે મદીનાના કાંટા ખત્મ થઈ જાય અને અમારા હાથે કોઈ કાંટો ન આવે, હે દિલની ગભરાહટ ! તું અમને જંગલો તથા પહાડોમાં ન ફેરવ અને જલ્દી મદીના પહોંચાડવાનો ઈન્ટેજામ કર. અથવા મતલબ એ છે કે જે કાંટો મદીનાની ગલીનો મારા પગમાં ખૂપેલો છે જેને મેં અઝીદતના કારણે નથી કાઢ્યો, હે દિલ ! તારી ગભરાહટ જે મને પહાડો તથા જંગલોમાં ઘુમાવી રહી છે, તો ક્યાંક એવું ન બને કે ચાલી ચાલીને તે કાંટો પગેથી નીકળી જાય અને હું આ નેઅમતથી મેહરૂમ થઈ જાઉ.

**તંગ આયે હું દો આલમ તેરી બેતાબીસે
ચૈન લેને દે તપે સીનાએ સોઝાં હમકો**

અર્થાત : હે મારા દિલ ! તારી બેચૈની તથા અજ્ઞપાએ બને જહાનને બેઝાર કરી મૂક્યાં છે, જરા થોભી તો જા ! અને તારી જલનને ઓછી કર, જેથી બે ઘડીઓ સુકૂનપૂર્વક મારા મહબૂબની સાથે પસાર કરી લાઉં. બીજો મતલબ આ શેઅરનો એ પણ થઈ શકે છે કે દિલથી મહબૂબે ખુદા ﷺ મુરાબ હોય અને અજ્ઞપાથી આપનો વિરહ, તો હવે મતલબ એ થશે કે હે મારા આકા ! બનેવ જહાન આપના વિરહમાં બેચૈન તથા બેકરાર છે, આપનો જમાલે જહાંઆરા ટેખાડો જેથી અમારા સીનામાં વિરહની આગે જે ભડી સળગાવી રાખેલ છે તે જન્તની હવાઓમાં તબદીલ થઈ જાય અને અમને ચૈન તથા કુરાર નસીબ થાય. (કમશાઃ)

જંબુસરમાં અગ્રમતે અવલિયા કોંઝન્સ : જંબુસર : (તલાવપુરા) ખાતે તા. ૩૦-૪-૨૦૧૫ના રોજ હજરત સૈયદ શૌકતઅલી બાવા (ખલીફા નૂરાનીબાવા પેટલાઈ)ની સદારતમાં મૌલાના અહીર મિસબાહીની ક્યાદત તથા મૌલાના ઈખાહીમ અશરફીની નિઝામત હેઠળ તથા વિવિધ સાદતે કિરામ, ઉલમા, હુફ્ફાજ તથા મુખલિયતોની હાજરીમાં "અગ્રમતે અવલિયા કોંઝન્સ"નું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું જેમાં ખતીબે જીશાન ઔલાદે ગૌઘે આંગ્રે આંગ્રે હજરત મૌલાના સૈયદ અમીન અલી કાદરી (નિગરાં : સુની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ)એ અવલિયાએ કિરામની શાનમાં ખાસ કરીને સુલ્તાનુલ હિંદ ખ્વાજા ગરીબ નવાજ عَلِيٌّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ નિઝામત શાનમાં ઈમાન અફરોજ બયાન કર્યું હતું. હજરોના મજમાથી જલ્દાગાહ ચિક્કાર હતો, અવલિયાએ કિરામના આશિકોએ નારામોની ગુંજમાં બયાન સંભળ્યું. સલાતો સલામ બાદ હુએ સાથે પ્રોગ્રામ ખત્મ થયો હતો.

અલ્લાહના મબારક નામોની ફળીલત તથા બરકત

આર્માઉલ હુસ્ના

લેખક : મૌલાના ઈફતેખાર અહમદ કાદરી

(દારુલ ઉલૂમ કાદરિયા ગરીબનવાજ, વેરીસિથ, સા. આડ્કા)

અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદતોસીફ હલદરવી

(મુદ્રિત : દારુલ ઉલૂમ ગુલશને અજમેર-ભરૂચ)

અલ્ કરીમ તીન

(ઘણા જ લુટ્ઝો કરમવાળો)

સમજૂતી : કરીમ તે છે જે કુદરત રાખવા છઠાં માફ કરી આપે અને જ્યારે વાયદો કરે તો વફા (પૂરો) કરે. અને જ્યારે અતા કરે તો ઉભ્મીદથી વધુ અતા કરે અને તેને પરવા ન હોય કે કેટલું દીધું અને કોને દીધું, અને ન તો તેનો એની પાસે કોઈ હિસાબ હોય. આવો કરીમ ફક્ત અલ્લાહ સુખ્ખાનહું તાત્ત્વાલા જ છે.

દર્સ તથા સબકું : આ સિફતો કદી કોઈ બંદો પોતાનામાં પેદા કરી શકે છે, પરંતુ ઘણી પરેશાનીઓથી ગુઝરવું પડશે. માલૂમ થયું કે આ રીતે સંપૂર્ણપણે આ સિફતો પર કાયમ રહેવું કોઈ આસાન કામ નથી.

ફાયદાઓ તથા ખાસિયતો : મુખ્યારક નામ "અલ કરીમ" નો વિર્દ જે કરતો રહેશે તેમાં ચોક્કસ લુટ્ઝો કરમનું તત્ત્વ જરૂર પેદા થશે.

જે માણસ સુતા સમયે હમેશાં આ નામના જિકનો અતિરેક કરશે તો અલ્લાહ લોકોનાં હિલોમાં તેની ઈજ્જત પેદા ફર્માવશે, અને જે આદમી પાંદીની સાથે "يَا كَرِيْمُهُ ذَالْطَّوْلُ الْوَهَابُ" ચા કરીમુ ઝતવ્લિલ્વહાબ" નો વિર્દ કરશે તેના ઘરમાં બરકતોનો સિલસિલો શરૂ થશે.

રીપીન

(સૌની દેખરેખ કરનાર)

સમજૂતી : ઈલ્મવાળો અને દેખરેખ કરવાવાળો. જે ચીજોનું એવું રક્ષણ કરે કે તે ચીજો તેની નિગાહથી ગાયબ ન થાય અને હમેશાં તેના પર એની નજીર હોય તેને રક્ષીબ કહે છે. મતલબ કે રક્ષીબનો સંબંધ ઈલ્મ તથા હિફાજત બનેવથી છે. અને તેમાં એ પણ જરૂરી છે કે આ ઈલ્મ અને હિફાજત હમેશાં મુસ્તકુલ રહે.

દર્સ તથા સબકું : બંદામાં આ સિફત તે સમયે પ્રશંસાપાત્ર બનશે જ્યારે તે પોતાના હિલ પર પૂરી ચોકી રાખશે અને તેને યકીન હોય કે અલ્લાહ દરેક ચીજમાં તેનો ગવાહ અને નિગોહબાન છે.

ફાયદાઓ તથા ખાસિયતો : મુખ્યારક નામ રક્ષીબ રીપીન ની ખાસિયત એ છે કે તેના જિકથી ખોવાયેલ વસ્તુઓ પાછી મળે છે, બાલ બચ્ચાઓ તથા માલની હિફાજત થાય છે. જેની કોઈ ચીજ ગાયબ થઈ હોય તે જો "يَا رક્ષીબ" નો ખૂબ જ પ્રમાણમાં જિક કરે તો તે ચીજ તેને પાછી મળશે. એ જ પ્રમાણમાં જો કોઈને પેટમાં બચ્ચાના વિશે ખતરો હોય તો તે સાત વાર "يَا رક્ષીબ" પઢી લે તો બાળક મેહદ્વાર થઈ જશે. અને જો કોઈ સફરના ઈરાદાવાળો હોય અને પોતાના બાળકો પર કોઈ પ્રકારનો ખૌફ હોય તો તેની ગરદન પર પોતાનો હાથ રાખે અને સાત વાર "يَا رક્ષીબ"

"રક્ખીબ" પછે તો ઈન્શાઅલ્વાહ ! તે ખોઝ દૂર થશે.

અલ્ મુજુબ મુજિબ (સૌનુ સાંભળનાર)

સમજૂતી : તે માંગનારાઓ તથા હુઆ કરવાવાળાઓની હુઆ કૃબૂલ ફર્માવે છે. ઘણી જ પરેશાનીમાં સપડાયેલ શખ્સની પરેશાની તે જ દૂર કરે છે, બલ્કે તેની શાન તો એ છે કે ઘણા વખતે વગર માગ્યે જ આપી દે છે. અલ્વાહ સિવાય આ સિફતવાળો કોણ હોઈ શકે ?

દર્સ તથા સબકુ : મુખારક નામ "અલ મુજુબ"થી બંદ્દ માટે સબક એ છે કે તે પોતાના રબના હુકમોનું પાલન કરે અને કોઈ વાતનો તે હુકમ કરે તો તેનું પાલન કરે. અને જે ચીજથી મના ફર્માવે તેનાથી દૂર રહે. આ રીતે બંદગીનો હક્ક અદા થશે. જો લોકો તેનાથી પોતાની જરૂરિયાતો માગે અને તે બંદ્દો તેને પૂરી કરવાની કુદરત ધરાવતો હોય તો તેમની જરૂરિયાત પૂરી કરે. અને જો શક્તિ ન ધરાવતો હોય તો સારા અંદાજમાં માફી ચાહે. કોઈ મોભિન બંદાનું દિલ ન તોડે.

ફાયદાઓ તથા ખાસિયતો : આ મુખારક નામની ખાસિયત એ છે કે હુઆઓ જલ્દી કૃબૂલ થાય છે. આ નામની સાથે બીજુ મુખારક નામ સ્રબ્ય "સરીઅ"ને પણ સામેલ કરી લેવામાં આવે તો ઘણી તેજથી હુઆઓ કૃબૂલ થશે. અરબઈને ઈદરીસિયામાં શૈખ સુહરવર્દી ફર્માવે છે કે ક્યારીબ મુજુબુલ્મતદાની કુલલ શયર્દન કરીબ" જે શખ્સ પાબંદી સાથે આ શબ્દોનો વિર્દ કરશે તો તેના વિશે દુષ્મનોની જબાનો બંદ થઈ જશે. એના માટે ૨૩ દિવસ સુધી રોજા રાખશે તો તેની અસર બમણી થઈ જશે.

અલ વાસિઅ (ઘણી વિશાળતાવાળો)

સમજૂતી : આ મુખારક નામ વુસ્યતથી બનેલ છે. જો તેનાથી ઈલ્મની વિશાળતા મુરાદ લેવામાં આવે તો વાસિઅ તે કહેવાશે જેનો ઈલ્મ તમામ માલૂમાતને ઘેરેલ હોય. અને જો એહસાન અને બેહિસાબ નેઅમતોની વિશાળતા મુરાદ લેવામાં આવે તો જાહેર છે કે વિવિધ પ્રકારની નેઅમતો અને એહસાનોની બેહિસાબ વિશાળતા રાખવાવાળો ફક્ત તે જ વાસિઅ મુત્લક હક્ક સુખાનહું વ તાદાલા છે.

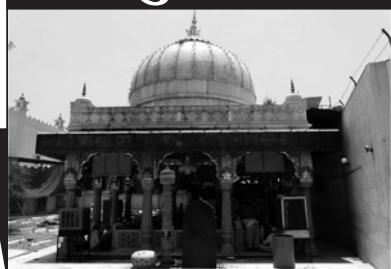
દર્સ તથા સબકુ : બંદ્દો પોતાના ઈલ્મ તથા અખ્લાકમાં વિશાળતા પેદા કરે તો તેને ન તો ફક્તિરીનો ડર રહેશે. ન તેનામાં લાલચ જોર કરશે અને ન તો તેને હસદ કરવાળાઓના હસણનો ખતરો રહેશે.

ફાયદાઓ તથા ખાસિયતો : મુખારક નામ "અલ વાસિઅ"ની ખાસિયત એ છે કે દરેક વસ્તુમાં વધારો, વિશાળતા થશે, હોદામાં તરકી થશે. બંદાનો સીનો ક્રીનો તથા લાલચ વગેરેથી મેહફૂજ રહેશે. અને તેનો લિઙ્ક કરનારને કુનાઅત (જે મળે તેમાં રાજુ)ની દૌલત પણ મળશે.

કુરચણા : જનાબ હાફ્િઝ યૂસુફ આદમ તરફથી નવાસાની વિલાદતની ખુશીમાં બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)ને રૂ. ૨૫૦/- મળ્યા છે. જાકલ્વાહ ! અલ્વાહ તાદાલ નવાસાને બને જહાનની નેઅમતોથી માલામાલ રાખે. (આમીન) —તંત્રી :

નોંધ : શાદીઓનાં ઘણા દાવતનામાં મળ્યાં છે પણ સ્થળ સંકોચને કારણે અને ૨જૂ કરી શક્યા નથી તો દરગુઝર ફર્માવશો. સૌ હુલ્હા—હુલ્હન તથા કુટુંબીજનોને ખૂબ ખૂબ મુખારકબાદ ! —તંત્રી :

ફ્રાઇદુસાલિકીન

૪૨૧ બહિરથ

મલ્કુમાતે ખવાજગાને ચિશત

રહમતુલ્લાહિ તાલા અલેહિમ અજમઈન

અનુવાદક : પટેલ શાલીર અલી રાહવી -તંત્રી : બરકાતે ખવાજા (માસિક)

(મલ્કુમાતે હિન્દુ કુત્બુદ્ધીન બજિત્યાર
કાકી અવશી ચિશતી عَلَيْهِ السَّلَامُ)

(સંપાદક : હિન્દુ ખવાજા ફરીદુદ્દીન ગંજ શકર عَلَيْهِ السَّلَامُ)

શમ્ભુદીન અલ્તમશ અને હોઝે શમ્સી

જુમાના દિવસે હિ.સ. ૮૮૪માં કંદમબોસીનો શરફ હાંસલ થયો. અહલે સંશો હાજર હતા અને હોઝે શમ્સીના પાણીની ચર્ચા ચાલી રહી હતી. ખવાજા કુત્બુલ ઈસ્લામ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ જબાન મુખારકથી ફર્માવ્યું કે જ્યારે શમ્સ અલ્તમશ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ચાહું કે દિલ્હીમાં હોઝ બનાવે તો એક દિવસ જ્યાં અન્યારે હોજ બનેલ છે ત્યાં પહોંચ્યા તો ઉભા થઈ ગયા અને કહું કે આ જમીન હોઝના માટે બેહતર છે. ખુદા રશીદા મર્દ હતો. એ જ નિયતે એ રાત્રે મુસલ્લા પર ત્યાં જ સૂઈ ગયો. ખવાજામાં શું જુએ છે કે એ ચખૂતરાની નજીક જે હોઝમાં આવેલ છે એક મર્દ અતિ ખૂબસૂરત તથા પ્રભાવશાળી જેની ખૂબીઓ વર્ણન બહાર છે તે ઘોડા પર સવાર છે અને કેટલાક માણસો તેની સાથે છે. જેવી તેમની નજર મારા પર પડી તો મને પોતાની પાસે બોલાવી લીધો અને ફર્માવ્યું કે તારી શું નિયત છે? મેં કહું કે મારી નિયત અહીં હોઝ બનાવવાની છે. આ ચર્ચા દરમ્યાન એક શખસે જે નજીક જ ઉભો હતો તેણે વીમે રહીને મારા કાનમાં

કહું કે હે શમ્સ! આ રસૂલે ખુદા عَلَيْهِ السَّلَامُ છે, તું દરખાસ્ત કર જેથી તારી મુરાદ પૂરી થાય. કેમ કે મને એ સમયે હોઝનો ખયાલ હતો તો મેં એ જ અર્જ કરી, અને આપના મુખારક કંદમો પર ગબડી પડ્યો. પછી મેં હાથ બાંધીને અર્જ કરી તો આં હિન્દુ કુત્બુદ્ધાને જ્યાં પર ચખૂતરો આવેલ છે ત્યાં હાથ મુખારક જમીન પર માર્યો અને ફર્માવ્યું, હે શમ્સ! આ જગાએ હોઝ ખોદાવજે કે અહીંના હોઝનું પાણી એટલું સ્વાદિષ્ટ હશે કે કોઈ જગાનું પાણી એની સરખામણીમાં નહીં આવે. અમે આ જ વાતચીતમાં હતા કે મારી આંખ ખુલી ગઈ. એ સવારે ઉઠીને અમે ત્યાં પહોંચ્યા તો જોયું કે જ્યાં આગળ આં હિન્દુ કુત્બુદ્ધાના ઘોડાએ ખરી મારી હતી ત્યાંથી પાણીનું જરણ વહી રહું છે એ જ જગાએ રોકાઈ ગયો અને હોઝ બનાવી. જે ત્યાં આવીને પાણી પીતો તે ખુદાની ફસમ ખાઈને કહેતો કે જો લાખો શીરનીઓ ભેગી કરીને ખાવામાં આવે તો પણ આ પાણી જેવી લિજજત નથી આવતી.

ખવાજા કુત્બુદ્ધીન عَلَيْهِ السَّلَامُ એ જબાન મુખારકથી ફર્માવ્યું કે આ પાણીની મીઠાશ કેવળ હિન્દુ કુત્બુદ્ધાના કંદમ મુખારકની બરકતથી છે અને બીજુ આ હોઝ મુખારક હોવાનું કારણ એ છે કે એની આસપાસ કેટલાય ખુજુગો આરામ ફર્માવી રહ્યા છે, અમને (બજિત્યાર કાકી હોઝને) ઉમ્મીદ છે કે અમે પણ આ હોઝની નજીક અમારી કંબર બનાવીશું.

આવા પણ દિલ્હીના રાજ હતા !!

પછી જ્વાજ સાહેબે શમ્સ (શમ્સુદીન અલ્તમશ-દિલ્હી)ની બાબતે ફર્માવ્યું તે ખૂબ જ અકીદતવાળો હતો. કોઈએ તેને સૂતેલો નથી જોયો. તે રાતોમાં જગતો રહેતો અને આલમે તહેયૂરમાં ઉભો રહેતો. પછી ફર્માવ્યું કે જો સૂઈ પણ જતો તો તે તુરત જ જગી જતો અને પોતે જ જતે પાણી વડ વુગૂ કરતો અને મુસલ્વા પર જઈને બેસતો અને પોતાના કોઈ નોકરને ન જગાડતો. અને એવું કહેતો કે હું આરામ કરવાવાળાઓને તકલીફ આપુ ?! પછી ફર્માવ્યું કે રાતે ખિર્કા પહેરતો પરંતુ કોઈને તેની ખખર ન કરતો. એક શાખ્સ જે તેનો હમરાજ હતો તેને સાથે લઈને ઘણી થેલીઓ સોનાની ભરીને દરેક મુસલમાનના દરવાજે જતો અને દરેકનો હાલ પૂછીને વહેંચી દેતો. જ્યારે ત્યાંથી પરવારતો તો મસ્જિદ તથા ખાનકાહો તથા ઈલાદતખાનાઓ અને બજારોમાં ગશ્ઠ કરતો અને એમાં જેઓ રહેતા હતા તેઓને કાંઈ ન કાંઈ આપતો અને લાખો બહાનાં કરતો અને સાથે એ પણ કહેતો કે ખખરદાર ! કોઈની આગળ આવતનો ઉલ્લેખ ન કરશો જ્યારે દિવસ નીકળતો તો આમ તૌર પર (જાહેરમાં) સૌને કહેતો હતો કે મુસલમાનોને લાવો જેમણે રાતે ઝાડો કર્યો છે. હુકમ પ્રમાણે તેમને લાવવામાં આવતા તો તેમને તેમની કેપેસિટી પ્રમાણે આપતો, અને તેમની પાસે કુસમ લેતો કે જ્યારે તમને કદી અનાજ વગેરેની જરૂરત હોય, અથવા કોઈ તમારા પર જુલ્મ કરે તો મારી પાસે આવો ! કે હું તખત પર બેઠેલો છું અને ઈન્સાફની જંજીર મેં દરવાજા પર લટકાવેલી છે અને હલાવો, અને હું તમારો ઈન્સાફ કરીશ કે જેથી ક્યાંક તમો મારા પર કયામતમાં દાવો ન કરો★.

પછી જ્વાજ કુત્બુલ ઈસ્લામ جعفر بن عبد الله એ ફર્માવ્યું કે બાદશાહ શમ્સુદીન અલ્તમશ આવી વાત

★ વર્તમાનકાળના રાજકર્તાઓ આના પરથી કાંઈ બોધ લેશો કે પ્રજાની કાળજી કેવી રીતે લેવામાં આવે અને દિલમાં અલ્વાહનો કેવો ડર રાખવામાં આવે. (અનુવાદક)

એટલા માટે કરતો કે આવું કરવાથી ફરજ મુક્ત થઈ જાય અને કૃયામતના દિવસે મુક્તિ (નજીત) પામે કે મેં તો જાહેર કરી આપ્યું હતું પણ તમે લોકો ફરિયાદ માટે ન આવ્યા.

પછી આપે ફર્માવ્યું કે એક દિવસે તેણે (શમ્સુદીને) આવીને આ હુાગો (કુત્બુદીન બાન્ધિયાર કાકી جعفر بن عبد الله)ના ફુદમ પકડી લીધા. મેં કહું, તારી શું હાજત છે ? તેણે કહું કે અલ્વાહ તાદીલાએ પોતાની મહેરબાનીથી મને સલ્તનત (રાજ્ય સત્તા) અર્પણ કરી છે અને સર્વ છે, પરંતુ મારી અરજ એ છે કે કૃયામતમાં મારો હશર કયા ગિરોહમાં થશે ? અને પછી તે પરત જતો રહ્યો.

પછી ફર્માવ્યું કે તે ખૂબ જ નેક મામલાવાળો હતો અને હુરવેશોનો તો ગુલામ હતો કે તે તેમની મહોબ્બતનો પયકર હતો.

પછી ફર્માવ્યું કે એકવાર હું બદાયુંની તરફ સફર કરી રહ્યો હતો અને શમ્સ વાલી પણ બદાયુંમાં હતો. એક દિવસે કામસર બહાર ગયો તો એક વૃદ્ધ કમજોર પુરુષે એની પાસે કાંઈક માગ્યું એને કાંઈ ન આપ્યું. જ્યારે આગળ વધ્યો તો એક નવયુવાન હણ્ણા કહ્ણા માણસે માગ્યું તો જોલીમાંથી અમુક રૂપિયા કાઢીને તેને આપ્યા. આગળ વધ્યો તો અમીરો વજીરોને સંબોધીને કહું કે જુઓ ! એ વૃદ્ધે મારી પાસે માગ્યું પરંતુ મેં એને કાંઈ ન આપ્યું અને એ નવયુવાન તંદુરસ્તને મેં માગ્યા વિના આપી દીધું. આ એટલા માટે છે કે જેથી તમને માલૂમ થઈ જાય કે જો મારી મરજ હોત તો તે વૃદ્ધને આપત જે લેવાનો હક્કદાર હતો, પરંતુ જેને આપે છે ખુદા આપે છે, હું વર્યે કોણ છું કે જેથી મેં એને કાંઈ આપ્યું અને આને ન આપ્યું ! જે કાંઈ છે સર્વ અલ્વાહ તાદીલાની મરજ પર મૌકૂફ છે.

જુન્ઝ મુખ્યમને ભાડાવી જરૂરી જરૂરી

ડાબૂરી શરીરયાત

લેખક : અલ્લામા શામ્સુદીન જેનપૂરી جے ن پور
અનુવાદક : જનાબ હાફેઝ મૂસા મંધારવી

ઝકાત કર્યા લોકોને આપવી

મસ્થાલો : ઝકાતના હક્કદાર સાત છે :-

- (૧) ફકીર (૨) મિસ્કીન (૩) આમિલ (૪) રકાબ (ગુલામ-લોડી) (૫) ગારમ (કરજદાર) (૬) ઝીસબીલિલ્લાહ (૭) ઈંબે સબીલ (તે મુસાફર જેની પાસે સફરમાં માલ ન રહ્યો હોય)

મસ્થાલો : ફકીર તે માણસ છે જેની પાસે કંઈક હોય પરંતુ એટલું કે નિસાબ જેટલું ન હોય કે તેથી વધુ ન હોય. વળી નિસાબ જેટલું હોય તે તેની જીવન જરૂરીયાતના સામાન સહિત હોય, જેમ કે, રહેવાનું મકાન, પહેરવાના કપડા, સેવા માટેની લોડી-ગુલામ, ધંધા માટેનાં ઓઝારો, વગેરે જે જરૂરીયાતની ચીજો છે તે ભલે ગમે તેટલી કિંમતી પણ કેમ ન હોય અથવા એટલું દેવું હોય કે તે ભરપાઈ કરવામાં આવે તો નિસાબ જેટલું બાકી નથી રહેતું, સાથે જ ઉપર જણાવેલી જરૂરીયાતની ચીજો વધારા તરીકેની ગમે તેટલી પણ હશે છતાં તે ફકીર ગણાશે. (રહુલ મુહ્તાર વગેરે)

મસ્થાલો : મિસ્કીન તે છે જેની પાસે કાંઈ પણ ન હોય ત્યાં સુધી કે ખાવા પીવા અને શરીર ઢાંકવા માટે પણ લાચાર છે, કે તે લોકોથી માગે

મસ્થાલો : મિસ્કીનને માટે તેણે સવાલ કરવો (માગવું) હલાલ છે અને ફકીરે સવાલ કરવો (માગવું) આઈજ નથી, એટલા માટે કે જેની પાસે

ખાવા પીવા કે શરીર ઢાંકવા જેટલું હોય તેણે વિના જરૂરત કોઈકથી સવાલ કરવો (હાથ ફેલાવવો) હરામ છે. (આલમગીરી)

મસ્થાલો : આમિલ તે છે જેને ઈસ્લામી બાદશાહે જકાત અને ઉશર (પાકનો દસમો ભાગ) ઉઘરાવવા નકી કર્યો હોય એને એના કામના પ્રમાણમાં એટલું આપવામાં આવે કે તે સામાન્ય વચગાળાનું જીવન જીવી શકે પરંતુ એટલું બધું ન આપવું કે તે જેટલું ઉઘરાવી લાવ્યો હોય તેના અડ્ધારી વધુ થઈ જાય. (હુર્રે મુખ્તાર વગેરે)

મસ્થાલો : રકાબથી મતલબ મકાતિબ ગુલામને આપવું કે જેથી તેને બદલા રૂપે પોતે ગુલામીમાંથી આજાઈ મેળવી શકે. (આમ કિતાબો)

મસ્થાલો : ગારમથી મતલબ દેવાદાર છે તે એટલો દેવાદાર હોય કે તેણે દેવું ચૂકવ્યા પછી તેની પાસે ઝકાત આપી શકવા માટે નિસાબ જેટલો માલ રહેતો નથી (હુર્રે મુખ્તાર)

મસ્થાલો : ઝી સબીલીલ્લાહ એટલે અલ્લાહના માર્ગમાં ખર્ચ કરવો, તેની ઘણી શકલો છે જે મકે જિહાદમાં જવા માગે છે પરંતુ તેની પાસે સામાન નથી તો તેને ઝકાતનો માલ આપી શકાય છે, પછી ભલે તે કમાય શકતો હોય. (૨) કોઈ હજમાં જવા માગે છે પરંતુ તેની પાસે સામાન નથી તો તેને ઝકાત આપી શકાય છે પરંતુ તેણે હજમાં જવા માટે સવાલ કરવો જઈજ નથી. (૩) દીની ઈલ્મ પઢનારને ઝકાત આપી શકાય છે બલ્કે તાલિબે ઈલ્મ (દીની ઈલ્મ પઢનાર વિદ્યાર્થી) સવાલ કરી (માગી)ને પણ ઝકાત લઈ શકે છે જ્યારે એણે એ જ કામ (પઢવા માટે) માટે જ પોતાની જાતને કામે લગાડી હોય, ભલે તેનામાં કમાવા જેટલી શક્તિ હોય ! તો પણ તે માગી શકે છે. એ જ રીતે દરેક નેક કામમાં ઝકાત આપી શકાય છે શર્ત એ છે કે તેમાં કોઈકને માલિક બનાવી દેવાનું

હોય. માલિક બનાવ્યા વિના જકાત અદા થશે નહીં. (હર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્ફાલો : ઘણા લોકો ઈસ્લામી મદ્રસાઓમાં જકાત મોકલી આપે છે તેમણે મદ્રસાના મુતવલ્લી, મોહતમિમને બતાવી આપવું જોઈએ કે આ જકાતનાં નાણા છે, જેથી મુતવલ્લી કે મોહતમિમ તેને અલગ રાખે, બીજા માલમાં ભેગું ન કરી હે અને ગરીબ વિદ્યાર્થીઓ ઉપર ખર્ચ કરે, કોઈ કામના મહેનતાણામાં ન આપે, નહીં તો જકાત અદા થશે નહીં. (બહારે શરીઅત)

મસ્ફાલો : ઈજને સભીલ એટલે મુસાફિર તે જેની પાસે સફરમાં માલ પૂરો થઈ ગયો હોય તે જકાત લઈ શકે છે ભલે તેના મુક્કામ પર તેની પાસે માલ હોય. પરંતુ તેણે એટલો જ લેવો જોઈએ જેટલાથી તેની જરૂરત પૂરી થઈ શકે. જરૂરતથી વધુની છૂટ નથી.

મસ્ફાલો : જકાત અદા કરવામાં જરૂરી છે કે જેને આપવામાં આવે તેને સંપૂર્ણ માલિક બનાવી દેવામાં આવે. ફક્ત અબાહત કાફી નથી જેથી જકાતનો માલ મસ્જિદમાં લગાડવો કે મધ્યતનું કરજ આપવું કે ગુલામ આજાદ કરવું કે પુલ, મુસાફરખાનું, પરબ, સડક બનાવવું, નહેર, કૂવો ખોદાવવો, કિતાબો વગેરે ખરીદી વકફ કરવું જઈજ નથી. એનાથી જકાત અદા થશે નહીં જ્યાં સુધી કોઈ હકદારને તેનો માલિક બનાવી દેવામાં ન આવે. હા ! હકદાર ગરીબ ફીરને તેનો માલિક બનાવી આપ્યા પછી તે માલિક પોતે જેમાં આપવા ચાહે તેમાં આપી શકે છે. (જોહરા, તન્વીર, આલમગીરી વગેરે)

મસ્ફાલો : પોતાની અસલ અર્થાત માં બાપ દાદા નાના નાની વગેરે કે જેની ઔલાદમાંથી એ પોતે છે અને પોતાની ઔલાદ પુત્ર, પુત્રી, પૌત્ર, નવાસો, નવાસી વગેરેને જકાત નથી આપી શકતા.

એવી જ રીતે ફિત્રો, શરેઈ મન્તત, કફશારો પણ એઓને નથી આપી શકતો, રહ્યો નશ્શ્લ સદકો, તો તે આપી શકાય છે બલ્કે ઉતામ છે. (આલમગીરી, હર્રે મુખ્તાર, બહાર)

મસ્ફાલો : વહુ, જમાઈ, મતરાઈ માતા, મતરાઈ બાપ, કે પોતાની સ્ત્રીની ઔલાદ કે પોતાના ઘણીની ઔલાદને જકાત આપી શકાય છે અને સગાંઓને જેમનું ખાણું પીણું (ભરણ પોષણ) એના પોતાના શિરે છે તેમને જકાત આપી શકે છે, પરંતુ એ ત્યારે જ કે તેને તેના ભરણ પોષણના ખર્ચનું ગણવામાં ન આવે. (રદુલ મુહતાર)

મસ્ફાલો : સ્ત્રી પોતાના ઘણીને અને ઘણી પોતાની સ્ત્રીને જકાત નથી આપી શકતા. પરંતુ તલાક આપી દીઘા પછી જ્યારે તલાકની ઈદત પૂરી થઈ જાય ત્યારે પછી આપી શકે છે. (હર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહતાર)

મસ્ફાલો : માલદાર ઘણીની ઔરતને (જો ગરીબ હોય) જકાત આપી શકાય છે, જ્યારે તેણી નિસાબની માલિક ન હોય. એ જ રીતે માલદાર પુત્રના બાપને પણ આપી શકાય છે, જ્યારે કે તે ફીર ગરીબ હોય. (આલમગીરી)

મસ્ફાલો : માલદારના નાખાલિગ બાળકોને જકાત નથી આપી શકતી અને માલદારના બાલિગ બાળકોને આપી શકાય છે, જ્યારે કે તેઓ ફીર હોય. (હર્રે મુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્ફાલો : જે માણસ જીવન જરૂરીયાતના માલ ઉપરાંત નિસાબનો માલિક હોય તેને જકાત આપવી જઈજ નથી, એટલે કે જરૂરીયાતના માલ સિવાય એટલો માલ હોય કે જેની કિંમત ૨૦૦ દિરહમ થઈ જાય પછી ભલે તે માલની ઉપર જકાત વાજિબ ન થતી હોય, દાખલા તરીકે છ તોલા સોનું જો ૨૦૦ દિરહમની કિંમતનું હોય તો જેની પાસે આટલું હશે તેના ઉપર જકાત તો વાજિબ નથી

કારણ કે સોનાનો નિસાબ સાડા સાત તોલા સોનું છે, પરંતુ તે માણસને જકાત આપી શકાતી નથી.

દા.ત. કોઈની પાસે વીસ ગાયો છે જેની કિંમત ૨૦૦ ડિરહમ છે તો તેને જકાત નથી આપી શકાતી. જો કે ૨૦૦ ગાયો ઉપર જકાત વાજિબ નથી.

મસ્થાલો : મકાન, ધરગથું સાધન સામગ્રી, પહેરવાનાં કપડાં, નોકરો, સવારીનું જાનવર, હથિયારો, ભાણોલા પહેલા માટે તેના અભ્યાસની કિતાબો ચોપડીઓ આ બધું એના જીવન જરૂરીયાતના સાધનોમાં (હાજરે અસ્લીયા) ગણાશે.

મસ્થાલો : સારા અને તંદુરસ્તને જકાત આપી શકાય છે ભલે તે કમાવા ઉપર શક્તિ ધરાવતો હોય, જો કે તેણે સવાલ કરવો જઈએ નથી. (આલમગીરી)

મસ્થાલો : મોતી, હીરા, જવાહિર જેની પાસે હોય અને તે વેપાર માટે ન હોય તો તેની જકાત આપવી વાજિબ નથી. પરંતુ જ્યારે કે તે નિસાબની કિંમત જેટલું કે વધુ હોય તો તે જકાત લઈ શકતો નથી. (હુર્રુ મુખ્તાર વગેરે)

મસ્થાલો : સૈયદ (હાશમી)ને જકાત આપી શકતી નથી. હાશમીથી મતલબ હજરત અલી, હજરત ઝાફર, હજરત અકીલ, હજરત અખ્બાસ, હજરત હારિષ બિન મુત્તલિબની ઔલાદો છે. (عَلِيُّ بْنُ أَبِي تَمْمٍ وَهَارِيْسُ بْنُ مُتَّلِّبٍ وَأَخْبَاسُ بْنُ عَلِيٍّ وَأَخْرَى مَنْ يَعْلَمُ مِنْ أَنْوَارِ الْمُجْمِعِينَ) (આલમગીરી, રહુલ મુહતાર વગેરે)

મસ્થાલો : માતા હાશમી ખાનદાનની બલ્કે ખાસ સૈયદાણી હોય અને બાપ હાશમી ન હોય તો તે હાશમી ગણાશે નહીં, કારણ કે શરીઅતમાં વંશ બાપથી ગણાય છે, માથી નહીં, જેથી એવા માણસને જકાત આપી શકાય છે. જ્યારે ન આપવા માટેનું કોઈ બીજુ કારણ ન હોય. (બહારે શરીઅત)

મસ્થાલો : નફ્લ સદકો અને વક્ફની થતી આવક બની હાશમ (સૈયદ)ને આપી શકાય છે. (હુર્રુ મુખ્તાર, બહારે શરીઅત)

મસ્થાલો : જિમ્મી કાફિરને જકાત કે વાજિબ સદકો આપી શકાશે નહીં. (જે મ કે મન્નતનો કફ્ફારો, ફિતરો) અને હબ્બી કાફિરને કોઈ પણ જાતનો સદકો નફ્લ કે વાજિબ આપી શકાશે નહીં, ભલે તે હબ્બી કાફિર દારુલ ઈસ્લામમાં બાદશાહી રક્ષણ મેળવી આવ્યો હોય. (બહારે શરીઅત)

હિંદુસ્તાન જો કે દારુલ ઈસ્લામ છે પરંતુ અહીંના કાફિરો જિમ્મી નથી. એમને નફ્લ સદકો જે મ કે હદ્દિયો, ભેટ વગેરે આપવું પણ જાઈજ નથી. (બહારે શરીઅત)

મસ્થાલો : જે લોકોના વિશે લખવામાં આવ્યું છે કે એમને જકાત આપી શકાય છે તેઓનું ફકીર ગરીબ હોવાનું જરૂરી છે, સિવાય "આમિલ" કે તેને માટે ફકીર હોવું જરૂરી નથી અને મુસાફિર કે ભલે તે માલદાર પણ હોય પરંતુ મુસાફિરીમાં માલ પૂરો થઈ જતાં તે પણ ફકીરની ગણનીમાં લખાશે. બાકીના કોઈને પણ જો તે ફકીર કે ગરીબ ન હોય તો જકાત આપી શકાશે નહીં. (હુર્રુ મુખ્તાર વગેરે)

મસ્થાલો : જકાત વગેરે સદકાઓમાં અફઝલ અને બેહતર એ છે કે પ્રથમ પોતાના ભાઈઓ બહેનોને આપવું. પછી એમની ઔલાદને પછી કાકા ફોઈઓને પછી એમની ઔલાદને પછી મામા માસી અને તે પછી તેમની ઔલાદને, પછી પોતાના ગામ કે શહેરના લોકોને આપવું. (જૈહરા, આલમગીરી વગેરે)

હદીષ શરીફમાં છે કે અલ્લાહ તથાલા તે માણસના સદકાને કબૂલ નથી કરતો જેનાં સગાં એના સદવત્તાવથી મેહરુમ રહે. (મતલબ કે એનાં ગરીબ સગાંને લાભ ન મળતો હોય.) અને એ પારકાંઓને આપે. (રહુલ મુહતાર)

મસ્થાલો : બદમજહબને (સુની સિવાયના તમામ પંથવાળાને) ઝકાત આપવી જઈજ નથી.
(હર્રે મુખાર)

એવી જ રીતે તે મુર્ત્દોને પણ ઝકાત આપવી જઈજ નથી જેઓ જીબથી તો મુસલમાન હોવાનો દાવો કરે છે પરંતુ અલ્લાહ અને તેના રસૂલની શાનમાં ગુસ્તાભી અને બેઅદબી કરે છે, એમની શાન ઘટાડવાની નાહક કોણિશ કરે છે અથવા કોઈક દીનની જરૂરી બાબતનો નકાર કરે છે. (બહાર વગેરે)

મસ્થાલો : જેની પાસે આજનું ખાણું છે અથવા તંદુરસ્ત છે અને કમાય શકે છે એષો ખાવા માટે માગવું હલાલ નથી. પરંતુ માગ્યા વિના કોઈ આપી દે તો લઈ લેવું જઈજ છે. અને ખાણું તો છે પરંતુ પોશાક નથી તો ફકત કપડુ માગી શકે છે. એવી જ રીતે જો જેહાં કે દીની ઈલમ પઢવામાં લાગેલો છે તો તે તંદુરસ્ત હોવા છતાં સવાલ કરી શકે છે, અર્થાત માગી શકે છે. જેના માટે માગવું જઈજ નથી તેને માગવા ઉપર આપવું પણ જઈજ નથી, આપનાર પણ ગુનેહગાર થશે. (હર્રે મુખાર, બહાર વગેરે)

મસ્થાલો : ભીખ માગવી, ધણું જ નીચ અને હલકુ કામ છે, જરૂરત વિના કોઈથી માગવું નહીં, હઠીખોથી સાબિત છે કે જરૂરત વિના કોઈથી માગવું હરામ છે. રસૂલુલ્લાહ ફર્માવ્યું કે જે માગવાથી બચવા માગશે અલ્લાહ તાદાલા તેને બચાવશે, અને જે ગની (માલદાર) બનવા ચાહશે અલ્લાહ તેને ગની બનાવી દેશે અને જે સભ્ર કરવા ચાહશે અલ્લાહ તાદાલા તેને સભ્ર આપશે. (બુખારી, મુસ્લિમ, તિરમિઝ વગેરે) અને ફર્માવ્યું કે જે માણસ પોતાના માટે માગવાનો દરવાજો ખોલશે અલ્લાહ તાદાલા એના માટે મોહંતાજુનો દરવાજો ખોલશે. (અહમદ, બજ્જાઝ, તિખાની, અબૂ યાબુલા)

અને ફર્માવ્યું જે માણસ સવાલ કરે (માગે) અને તેની પાસે એટલું છે કે તેને માંગવાની જરૂરત નથી રહેતી છતાં માંગે છે તો તે પોતાના માટે આગ વધુ ચેતાવે છે.

લોકોએ પૂછ્યાં, યા રસૂલુલ્લાહ ! કેટલો માલ હોય કે જેના હોવાથી માણસે માગવું જઈજ નથી રહેતું. તો આપ ફર્માવ્યું, સવાર અને સાંજ ચાલે તેટલું ખાણું. (અબૂ દાઉદ, ઈબ્ને હબ્બાન અને ઈબ્ને ખુજીમા)

સદક્રાએ ફિગનું વર્ણન

રસૂલુલ્લાહ ફર્માવ્યું ફર્માન છે કે બંદાના રોજા આસમાન અને જમીનની વચ્ચે અદ્વર રહે છે જ્યાં સુધી કે તે સદક્રાએ ફિગ્ર અદા ન કરે. (દ્વારમી, ખતીબ, ઈબ્ને અસાકર)

મસ્થાલો : સદક્રાએ ફિગ્ર વાજિબ છે. જેણે એના વખત પર અદા ન કર્યો તે ગમે ત્યારે પણ આપી શકે છે. આખી જિંદગીભર એનો વખત છે. પછીથી આપવામાં આવેલ સદક્રાએ ફિગ્ર કર્યા નહીં બલ્કે તે પણ અદા જ ગણાશે. જો કે સુન્તત તરીકો તો એ છે કે ઈદની નમાજથી પહેલાં આપી દેવામાં આવે. સદક્રાએ ફિગ્ર જ્યાં સુધી આપવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તે જવાબદારી (વાજિબ) માથા પર બાકી રહેશે. (હર્રે મુખાર, બહાર વગેરે)

મસ્થાલો : ઈદના દિવસે સુખ્ષ સાદિક શરૂ થતાં જ સદક્રાએ ફિગ્ર વાજિબ થઈ જાય છે. જેથી જ શખ્સ સુખ્ષ સાદિકથી પહેલાં મરી ગયો અથવા ફકીર થઈ ગયો તેના પર સદક્રાએ ફિગ્ર વાજિબ થતો નથી. (આલમગીરી)

મસ્થાલો : સુખ્ષ સાદિક શરૂ થતાં પહેલાં કોઈ કાફિર મુસલમાન થઈ જાય, કોઈ ફકીર હતો તે ગની બની જાય કે કોઈ બાળક પેદા થાય એ સૌ પર સદક્રાએ ફિગ્ર વાજિબ છે. (આલમગીરી)

મસ્તાલો : સુષ્ણ સાદિક શરૂ થવા પછી જે બાળક પેદા થયું, જે કાફિર મુસलમાન થયો અથવા જે ફકીર ગની થઈ ગયો તો તેના પર સદકુએ ફિત્ર વાજિબ નથી. (આલમગીરી)

મસ્તાલો : જે માણસ સુષ્ણ સાદિક શરૂ થયા પછી મૃત્યુ પામે તેના પર સદકુએ ફિત્ર વાજિબ થયો. (આલમગીરી)

મસ્તાલો : દરેક આજાદ મુસલમાન માલિકે નિસાબ પર સદકુએ ફિત્ર વાજિબ છે. માલિકે નિસાબ એટલે કે જે વ્યક્તિ પોતાની અસલ જીવન જરૂરીયાત ઉપરાંત માલ મિલકત વગેરેનો માલિક હોય. તે સદકુએ ફિત્ર વાજિબ થવામાં વ્યક્તિનું આકિલ, સમજદાર કે બાલિગ હોવાની કે માલ પર વરસ વીતવાની એવી કોઈ શર્ત નથી. (હર્દુ મુખ્તાર)

મસ્તાલો : પુરુષ જો માલિકે નિસાબ હોય તો તેના પર તેના તરફથી તેમજ તેનાં નાના બાળક તરફથી સદકુએ ફિત્ર વાજિબ છે, જો કે તે બાળક ખૂદ નિસાબનો માલિક ન હોય તો. અને જો બાળક પોતે નિસાબનો માલિક હોય તો તેના માલમાંથી તેનો સદકુએ ફિત્ર આપવામાં આવે. અને દીવાની મજનૂ ઔલાદ જો કે બાલિગ હોય પરંતુ ગની ન હોય તો એનો સદકુએ ફિત્ર એના બાપ પર વાજિબ છે અને જો તે ઔલાદ ખૂદ ગની હોય તો તેના માલમાંથી સદકુએ ફિત્ર આપવામાં આવે. (હર્દુ મુખ્તાર, રદુલ મુહ્તાર)

મસ્તાલો : સદકુએ ફિત્ર વાજિબ થવામાં રોજા રાખવા જરૂરી નથી. બીમાર, સફર કે ઘડપણને કારણો પછી વગર કોઈ કારણો સર રોજા ન રાખ્યા હોય તો પણ સદકુએ ફિત્ર વાજિબ છે. (રદુલ મુહ્તાર, બહારે શરીઅત વગેરે)

પાકિસ્તાની વજનથી એક રતલ અડધા શેરનો, અને એક મુદું એક શેરનો, અને એક સાંચ ચાર શેરનો. પરંતુ મુદું તથા રતલની માત્રામાં મતભેદ છે. તેમજ હલકી ચીજ સાંચમાં ઓછી આવશે અને વજનદાર અધિક આવશે. એટલા માટે સાવચેતી એમાં છે કે ફિત્રામાં અડધો સાંચ ઘર્યું લગભગ સવા બે શેર માનવામાં આવે છે, એટલે કે એક સાંચમાં પાણી લગભગ ચાર શેર અને ઘર્યું સાડા ચાર શેર સમાચો. યાદ રાખશો કે ગુસ્લ તથા વુજૂમાં પાણી નિશ્ચિત નથી, સુન્નત એ છે કે વુજૂ એક શેર પાણીથી ઓછું ન હોય અને ગુસ્લ ચાર શેરથી.

૬. આપ માઝા બિન્તે અભુલ્લાહ અદવિચ્છયહ છે. હિ.સ. ઉત્તમાં આપનો વિસાલ થયો. આપ તાબઈનમાંથી છે.

૧૦. પહોળા મુખવાળો જેમાં બંનેવના હાથ આસાનીથી પડી શકે. પ્રથમ વર્ષાવી ચૂક્કયા કે તે હજરાત તેહવંદ બાંધીને ગુસ્લ કર્યા કરતા હતા, ભલે પતિ પત્નીમાં આપસમાં પર્દો નથી હોતો. યાદ રાખશો જો જુનૂબી કે બેવુજૂ હાથ ધોઈને જરૂરત મુજબ ઘડા કે માટલામાં હાથ નાખી હે તો પાણી મુસ્તામલ થશે નહીં, જેવું કે આ હદ્દીષથી માલૂમ થયું પરંતુ જો પગ કે માથું નાખી હે તો પાણી મુસ્તામલ થઈ જશે, કેમ કે એ વિના જરૂરતે છે. તેમજ જો ઘોયા વિના અથવા વિના જરૂરતે હાથ નાખી હે તો પાણી મુસ્તામલ થઈ જશે. યાદ રાખશો કે સ્ત્રીના વધેલા પાણી વડે પુરુષે ગુસ્લ કે વુજૂ કરવું મકરૂહ છે પણ એક સાથે ગુસ્લ કરવું મકરૂહ નથી.

રતનપુર : (ખેડા) જામિયા મહીનતુલ ઉલ્લૂમ ખાતે ૧૩ જમા. આખર હિ.સ. ૧૪૩૬ જુમેરાત યૌમે સિદ્ધીકે અકબર નિમિત્તે તલબા દરમ્યાન "મુસાબકાએ હિફ્જે અહાદીષ"નો પ્રોગ્રામ હજરત અલ્લામા શમસુલ હુદા મિસાલી (મુખારકપુર)ની સદારતમાં થયો. નિઝામત હજરત મુફતી અશરફ રજા સાહબે ફર્માવી. મુહ્તહીન તરીકે હજરત શમસુલહુદા સાહબ, મુફતી મુહમ્મદ સલીમ રજવી સાહબ હતા. (રિપોર્ટ ટંકાવીને)

—૨૪. સૈયદ મુહમ્મદ શોઅબ (રતનપુર)

ગીતિકણ્ઠમીઓ

તथા તેની સુધારણા

★ સલામ, સ.અ.વ., અલ., રદી.
વગોરે લખવું ★

હુજૂર સૈયદે આલમ عليه السلام ના મુખારક નામ "મુહમ્મદ" عليه السلام ની સાથે દુર્દ શરીફ લખવાની જગ્યાએ ફક્ત 'સ.અ.વ.' લખવું અથવા "અલયહિસ્સલામ" ની જગ્યાએ ફક્ત 'અલ.' લખવું સખત મહેરૂમી અને ઉચ્ચકક્ષાની કમનસીબી છે. ઈમામ જલાલુદીન સિયૂતિ عليه السلام એ ફર્માવું કે, "જેણે સૌ પ્રથમ દુર્દ શરીફને આ પમાણે ટૂંકાવીને લખ્યું તેનો હાથ કાપવામાં આવ્યો." ઈમામ તહતાવીએ દુર્દ મુખ્તારના હાશિયામાં તેને (આ પ્રમાણે ટૂંકમાં લખવાને) કુઝ સુધી ફર્માવું અને હક્કિકતમાં જો જાઇબુઝીને શાન ઘટાડવાનો ઈરાદો હોય, તો કુઝ છે. એ જ પ્રમાણે સહાભાએ કિરામ અને બુજુગ્ગાને દીનના નામોની સાથે "રદીયલ્હાહુ અન્હુ" ને બદલે ફક્ત "રદી." લખવું પણ મના છે અને ઐરો બરકતથી દૂરી છે. (ફતાવાએ રાજ્યિયાલ, જિલ્લા : ૪, પેજ : ૫૪, બહારે શરીઅત, ભાગ-૩, પેજ : ૮૭)

★ ઓલાદને આક (હક્કોથી અલગ) કરવાનો મસ્તાલો ★

કેટલાક લોકો પોતાની ઔલાદ વિશે આ પ્રમાણે કહે છે કે મેં તને (નાફર્માન ઓલાદને) આક કરી દીધું (હક્કોથી વંચિત કરી દીધો) અને તેનો અર્થ આ પ્રમાણે લેવામાં આવે છે કે હવે આ હક્કોથી દૂર કરવામાં આવેલી ઔલાદને તેના બાપના મૃત્યુ પછી તેના વારસામાંથી હક્ક (હિસ્સો) આપવામાં આવશે નહીં. જો કે આ એક અર્થાંત વિચાર છે અને

★ અમ્ર ★

હિન્દુ મૌલાના તત્ત્વીર અહમદ બરેલ્વી

★ અનુવાદક ★

મુહમ્મદ બશીર ચૂસુફ ગોડીલ-પોરબંદર
(B.Sc. M.Ed.)

આક (હક્કોથી દૂર કરી દેવું) કરી દેવું એ શરાન કોઈ વસ્તુ નથી અને ન તો તેના બાપના આ શર્દ બોલવાને કારણે તેની ઓલાદને તેની મિલકતમાંથી બાકાત રાખવામાં આવશે, પરંતુ શરીઅતના નિયમ મુજબ જ તેના બાપના મૃત્યુ પછી તેની મિલકતમાંથી તે શર્દ હિસ્સાનો હક્કદાર છે.

મા બાપની નાફર્માની અને તેમને તકલીફ આપવી એ શરીઅતની રૂએ મોટો ગુનોહ છે અને જેના મા બાપ તેનાથી નારાજ હોય તે બંને દુનિયા (દુનિયા અને આખેરત) માં અલ્લાહ તબારક વ તાલાના ગજબ અને અજાબનો હક્કદાર છે અને સખત મેહરુમ છે. સૈયદી આ'લા હજરત عليه السلام ઈશ્રાએ ફર્માવે છે : "આક કરી દેવું એ શરીઅતની દાનિએ કોઈ ચીજ નથી, ન એનાથી વારસાઈ દૂર થાય છે." (ફતાવાએ રજવિયયાલ, જિલ્લા : ૫, પેજ : ૪૧૨)

★ સાળી અને ભાભી સાથે મજાક કરવી ★

કેટલાક લોકો સાળી અને ભાભી સાથે મજાક કરે છે અને તેને પોતાનો હક્ક સમજે છે અને તેમને આ પ્રમાણોની વાતોથી રોકવામાં અને ટોકવામાં આવે, તો કહે છે કે અમારો સંબંધ જ એવો છે. જો કે ઈસ્લામમાં આ મજાક હરામ બદલે સખત હરામ અને જહનમનો સામાન છે. સ્ત્રીઓ અને પુરુષોની વરચ્ચે ખાનગી વ્યવહાર સંબંધિત ખરાબ અને નિરર્થક વાતો જે વાતો ખુલ્લા શબ્દોમાં કહેવામાં આવે કે ઈશારાબાળી ભાષામાં કહેવામાં આવે બધી જ મજાક છે અને હરામ છે. હદ્દીષ શરીફમાં જેઠ, દિયર અને બનેવીથી પડ્દો કરવાની સખત તકીછ કરવામાં આવી છે.

અને જે પ્રમાણે પુરુષોને માટે સાળી અને ભાભીથી મજાક કરવું હરામ છે એ જ પ્રમાણે સ્ત્રીઓ માટે પણ હિયર અને બંનેની સાથે મજાક કરવું હરામ છે.

★ ગર્ભ રોકવાવાળી દવાઓ અને લૂપ કોન્ડોમ વગેરેનો ઉપયોગ ★

ઈસ્લામમાં નસબંદી હરામ છે. નસબંદીનો અર્થ કોઈ કાર્ય એટલે કે ઓપરેશન વગેરે મારફત પુરુષ અથવા સ્ત્રીમાં "પૈદાઈશી કુવ્વત" (પ્રજનન શક્તિ) એટલે કે બાળકને પેદા કરવાની શક્તિ હમેશાંને માટે બરબાદ કરી દેવી. જેમ કે હદીષ શરીફમાં છે કે જ્યારે હજરત અબૂ હુસ્ને રહ્માન અને હુસ્ને અકરમ عَلَيْهِ السَّلَامُ વ્યભિચારના ડરથી ખસ્સી કરાવવાની પરવાનગી માગી તો હુસ્ને عَلَيْهِ السَّلَامُ એ તેમના આ પ્રશ્નથી આપ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ મોઢું ફેરવી લીધું અને નારાજગી દર્શાવી. પરંતુ ગર્ભ રોકવાની નિયતથી કામચલાવ રસ્તાઓ અને સાધનો અપનાવવા દા.ત. દવાઓ, લૂપ, નિરોધ વગેરે કોઈનો જરૂરત પ્રમાણે ઉપયોગ કરવો "મુત્લકન હરામ" નથી. હક્કીકતમાં મજહબે ઈસ્લામ ઘણી જ હિકમતોવાળો મજહબ અને કુદરતી કાનૂન (કાનૂને ફિતરત)વાળો છે જે "નસબંદી"ને હરામ ફર્માવે છે. કેમ કે તેમાં ઈન્સાનની બાળકો પેદા કરવાની કુદરતી વિશિષ્ટતા અને શક્તિ (પ્રજનન શક્તિ)ને ખત્મ કરી દેવામાં આવે છે. ક્યારેક એવું પણ થઈ શકે છે કે મા બાપ નસબંદી કરાવી બેસે અને તેમને જે બાળકો હતાં તે મૃત્યુ પામે, એમ પણ થઈ શકે છે તો બધા હિવસો માટે ઔલાદથી વંચિત થઈ જવાય છે. ક્યારેક એવું પણ થાય છે કે પત્નીએ નસબંદી કરાવી લીધી અને તેના પતિનું મરણ થઈ ગયું અથવા તલાક થઈ ગઈ. હવે આ સ્ત્રીએ બીજી શાદી કરી અને બીજો પતિ પોતાની ઔલાદનો ખ્વાહિશમંદ હોય (ઈચ્છા રાખતો હોય). આ પણ થઈ શકે છે કે પુરુષે નસબંદી કરાવી લીધી પછી તેની પત્ની મૃત્યુ પામી અથવા તલાક આપી દીધી અને તે બીજી શાદી કરે છે અને બીજી પત્ની ઔલાદની ઈચ્છા કરતી હોય.

સ્પષ્ટતા એ જ છે કે બચ્યાં પેદા કરવાની શક્તિને જડમૂળથી જ નષ્ટ કરી દેવી એ વાત કોઈપણ પ્રકારે સમજમાં આવતી નથી અને ઈસ્લામનો કાનૂન ઘણી જ હિકમતોનો ખજાનો છે. જો કે કામચલાવ ધોરણે ગર્ભને રોકવાના રસ્તાઓ અને સાધનોને ઈસ્લામ "મુત્લકન હરામ" (તદ્દન હરામ) નથી ફર્માવતો. તેમાં પણ ઘણી જ હિકમત સમાયેલી છે. કેમ કે ક્યારેક એવું પણ જાઈ જાય છે કે પત્નીની તબિયત એટલી ખરાબ છે કે તે પ્રસૂતિ (સુવાવડ) માટે શક્તિમાન નથી બલ્કે ક્યારેક અમુક સ્ત્રીઓનાં બાળકો ફક્ત ઓપરેશનથી જ જન્મે છે અને બે ત્રણ બાળકોનાં જન્મ પછી ડોક્ટરો એ સલાહ આપે છે કે હવે પછીના ઓપરેશનમાં ઘણો જ ખતરો (જાનનું જોખમ) છે તો કામચલાવ ધોરણે ગર્ભનિરોધક સાધનોનો ઉપયોગ ગુનોહ નથી.

હદીષ શરીફમાં છે : હજરત જાબીર رض ફર્માવે છે કે અમે લોકો "નુજૂલે કુર્ઝાન" કુર્ઝાનનું ઉત્તરાણ(ના સમયે "અજલ" કરતા હતા એટલે વિર્ય છૂટવાના સમયે સ્ત્રીથી અલગ થઈ જતા હતા. આ હદીષ બુખારી શરીફ અને મુસ્લિમ શરીફ બંનેવમાં છે. મુસ્લિમ શરીફમાં આટલું વધારે છે, "આ વાતની જાણ હુસ્ને નબીએ કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ સુધી પહોંચી તો આપ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ મનાઈ ન ફર્માવી.")

"અજલ"ને સંબંધિત બીજી પણ હદીષો છે, જેનાથી તેની ઈજાજત જાણાઈ આવે છે. જેની સ્પષ્ટતા અને ખુલાસામાં ઉલમાનો ફિત્વો છે કે પત્નીની મંજૂર વગર એટલે કે તેની મરજીની વિરુદ્ધ એવું ન કરે, કેમ કે તેમાં તેની "હક્ક તલ્ખી" (હક્ક મારવો) થાય છે.

હજરત મૌલાના મુફ્તી જલાલુદીન અહમદ અમજદી رضا ફર્માવે છે : "કોઈ જાઈજ મફ્કસદને નજર સમક્ષ રાખીને કામચલાવ ધોરણે ગર્ભ ધારણાને રોકવા માટે કોઈ દવા અથવા રખ્ખરની થેલી (નિરોધ)નો ઉપયોગ કરવો જાઈજ છે, પરંતુ એવું કાર્ય (શસ્ત્રકિયા, ઓપરેશન) જેનાથી કાયમને માટે

ગર્ભધારણ કરવાની શક્તિને બરબાદ કરી હેવી એ કોઈ પણ રીતે જાઈજ નથી." (ફિતાવા ફ્યાજુરસૂલ, ભાગ : ૨, પેજ : ૫૮૦) આનાથી એ પણ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે વિના કારણે, એમને એમ આ પ્રમાણે કરવું પણ જાઈજ નથી.

★ નવા વરસ (લેસતા વરસ)ની મુખારકબાદીઓ ! ★

મુસલમાનોમાં અંગેજ વરસનો પહેલો દિવસ એટલે કે ૧લી જાન્યુઆરીએ ખુશી મનાવવું, મીઠાઈઓ વહેંચવી, મુખારકબાદીઓ આપવી અને મોકલવી વગેરેનો રિવાજ સામાન્ય થઈ ગયેલ છે અને જાત જાતના કુજૂલ ખર્ચાઓ કરવામાં આવે છે.

જો કે પહેલી જાન્યુઆરી હોય કે પહેલી એપ્રિલ (એપ્રિલ ફૂલ) કે ૨૫ ડિસેમ્બર મોટો દિવસ હોય કે ગુડ ફાઈડ આ બધાને ઈસ્લામ અને મુસલમાનોથી કોઈ સંબંધ નથી, બલ્કે તેને મહત્વ આપવું અથવા તહેવાર સમજવું એ "ઈસાઈયત" છે અને કાફિરો તેમજ બિન મુસ્લિમોનો રિવાજ છે. મુસલમાનોએ જોઈએ કે તેઓ ઈસ્લામી તહેવારો મનાવે અને ઈસ્લામી દિવસોને મહત્વ આપે, ઈસાઈયત ન આપનાવે. કયાંક એવું ન થાય કે તમારો હશ્ર ઈસાઈઓની સાથે ન થાય !

હદ્દીષ શરીફમાં છે કે અલ્લાહના રસૂલ સૈયદે આલમ હજરત મુહમ્મદ મુસ્તફા ﷺ ફર્માવે છે : "જે વ્યક્તિ જે કૌમની રીતભાત અપનાવે, તે તેમના (તે કૌમ)માંથી છે."

આજકાલ મુસલમાનોમાં બાળકોનો જન્મદિવસ ઉજવવાનો રિવાજ પણ વધી ગયો છે અને તેમાં જરૂરત વગરનાં ખર્ચાઓ પણ કરવામાં આવે છે, કેક કાપવામાં આવે છે. ઈસ્લામી દાઢિ મુજબ આ બધું પણ સારું લાગતું નથી. આમાં અંગેજ સંસ્કૃતિ અને ઈસાઈયતની ગંધ આવે છે.

★ બિન જરૂરી અજ્ઞાનતાભર્યા સવાલો ★

આજકાલ સામાન્યત લોકોમાં બિન જરૂરી

પ્રશ્નો પૂછવાનો રિવાજ પણ ફેલાઈ ચૂક્યો છે, અને એ પણ અમલ અને ઈસ્લાહ (ભૂલ સુધારણા)ની નિયતથી નહીં પરંતુ આલિમોને હેરાન કરવા માટે અથવા કોઈ ખરાબ હેતુથી જઘા ફસાદ કરવા માટે પૂછવામાં આવે છે.

એક વ્યક્તિને મેં જોયું કે તે વ્યક્તિ માલદાર હોવા છતાં પણ કુર્બાની કરતો ન હતો અને મૌલાના સાહબને પૂછી રહ્યો હતો હતો કે હજરત ઈસ્માઈલ ઇલાહીસ્લામની જગ્યાએ જુબાહ કરવા માટે જે ઘેટો લાવવામાં આવ્યો હતો તે નર હતો કે માદા ? અને તેનું ગોશ્ટ કોણો ખાદુ હતું ? વળી ત્યાં જ તેના જેવી જ બીજી વ્યક્તિએ પ્રશ્ન કર્યો કે તે ઘેટો આખો હતો કે ખસ્સી કરેલો હતો ?? એક વ્યક્તિને નમાજ પઢતાં આવડતું ન હતું અને વુજૂ પણ સારી રીતે કરવાનું જાણતો ન હતો પરંતુ તેને જે મૌલાના સાહેબો મળતાં તેને આ પ્રશ્ન જરૂર પૂછતો કે મૂસા ઇલાહીસ્લામની માતાનું નામ શું હતું ? અને હજરત ખદીજા ﷺના નિકાહ કોણો પઢાવ્યા હતા ??

ટૂંકમાં આ પ કારના બિન જરૂરી પ્રશ્નો પૂછવાનો રિવાજ થઈ ગયો છે. આમ લોકોને તો જોઈએ કે તેઓ ઐતિહાસિક વાતોમાં ન પડતાં નમાજ, રોજા વગેરે શરાઈ મસાઈલ શિખે અને ઈસ્લામી અક્રીદાઓ જાણો, આજ બાબતો અસ્લ ઈલમ (સાચું જ્ઞાન) છે. અને જે વાત કુર્બાન હદ્દીષ અને ફિક્રહથી સમજમાં આવી જાય તો તેની વધુ પૂછ્યુરાઇ અને બારીકાઈમાં ન પડે, ન તો વધારે પ્રમાણમાં ખોટી ચર્ચા કરે. જો સમજમાં ન આવે તો પોતાની સમજનો વાંક સમજે ન કે માઝલ્લાહ ! કુર્બાન વ હદ્દીષનો અથવા કુકૂહા (ફકીહો) અને મુજતહીદીન (ઈમામો)નો.

અને જરૂરત વગર વધારે પડતા પ્રશ્નો કરવાની આદત સારી નથી. વર્તમાન યુગમાં અમલ કરવાનો રિવાજ ઘણો જ ઓછો છે અને પૂછવાનો વધુ છે, અને આંધળા થઈને બારીક રસ્તાઓ ઉપર ચાલવામાં ઘણો જ ખતરો છે.

★ ઉદાહરણ નં. : ૫ ★

ઈમામોની તકલીએ ન કરીને જતે પોતે તેહફીક કરનારા ગૈરમુકલિલદો રાફ્જીઓ (શીયાઓ)ની જેમ રાત હિવસ ચાર ઈમામોને બુરા લલા કહે છે અને ખાસ કરીને હન્ઝી મજહબ સાથે તો તેમને અલ્લાહ જ્ઞાણો કેવી દુષ્મની છે કે તેઓ ચાહે છે કે હન્ઝી મજહબની ઉચ્ચતા તથા મહાનતાને ખતમ કરી દેવામાં આવે. એટલા માટે તેઓ ભોળીભાળી પણલકને ફિક્રહના અધૂરા અધૂરા મસ્થલાઓ દેખાડીને ગુમરાહ કરતા રહે છે.

હન્ઝી મજહબને હદીષના વિરુદ્ધ કહેનારા ગૈર મુક્લિલદો પોતે જ હદીષના કેવા દુષ્મન છે તેનો જુઓ આ રહ્યો પુરાવો ! :

☒ છક્કા :-

હદીષ : ઉમ્મુલ મોમિનીન સૈયદા આઈશા સિદ્રીકા بِنْ عَمْرَوَ وَسَمِعَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْرَجَ فِي الْمَارِبِ مَارِبَ يَوْمَ الْأَنْوَافِ بَعْدَ أَنْ كَانَتِ الْمَارِبُ مُكَلَّبًا وَمُسْكَنًا لِكُلِّ شَيْءٍ ફર્માવે છે, અલ્લાહના મહબુબ આનુભૂતિઓ ફર્માવ્યું, નમાજ દરમિયાન જેને ઉલ્ટી થાય અથવા નસ્કોરી ઝૂટી જાય (નાકમાંથી લોહી વહે) અથવા મરી નીકળી આવે (એક પ્રકારનું ચીકળું પ્રવાહી જે ઉત્તેજનાના સમયે નીકળે છે) તેણે જઈને વુજુ કરવાનું જોઈએ. (સુનને ઈન્ફે માજા, પેજ : ૮૮)

(૨) હજરત ઉમર બિન અખુલ અગીજ بْنُ عَمْرُو وَسَمِعَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْرَجَ فِي الْمَارِبِ مَارِبَ يَوْمَ الْأَنْوَافِ بَعْدَ أَنْ كَانَتِ الْمَارِبُ مُكَلَّبًا وَمُسْكَنًا لِكُلِّ شَيْءٍ ફર્માવે છે કે હજરત તમીમદારી بِنْ عَمْرَوَ એ ફર્માવ્યું કે દરેક વહેતા લોહી (ના નીકળવા)થી વુજુ (જરૂરી થાય) છે. (દાર કુન્ઠી, ભાગ - ૧, પેજ : ૧૫૭)

હવે કહેવાતા એહેલે હદીષની હદીષ દુષ્મની જુઓ :

☒ બાતિલ :-

એહેલે હદીષ : (૧) લોહી નીકળવાથી તથા

લેખક : હજરત અલ્લામા
મુહમ્મદકલીમ રગવી નૂરી (મુંબદી)

અનુવાદક : હજરત મૌલાના ગુલામયાસીન નૂરાની મિસબાહી

(સદરુલ મુદર્દિસીન : દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખવાજા - આમોંડ)

હદીષોના કુદરાત

ઉલ્ટી થવાથી વુજુ નહીં તૂટે.

(ઉર્કુલાદી, પેજ : ૧૪)

(૨) શરીરમાંથી લોહી નીકળવાની વુજુ નથી તૂટતુ.

(નુજુલુલ અભરાર અને દસ્તૂરલ મુતકી, પેજ : ૭૭)

ગૈર મુક્લિલદોની હદીષ દુષ્મનીના કેટલાયો પુરાવાઓ

યારા વાંચકો વાંચી ચૂક્યા, શું ત્યાર પછી પણ તમે તેઓને "એહેલે હદીષ" (હદીષવાળા) માનશો ?

સુના જંગલ રાત અંધેરી છાઈ બદલી કાલી હે સોનેવાલો જગતે રહીયો ચોરો કી રખવાલી હે

-(આલા હજરત)

★ ઉદાહરણ નં. : ૬ ★

ગૈર મુક્લિલદો દીનમાં માત્ર બે જ વસ્તુને દલીલ (પુરાવા રૂપ) માને છે :

(૧) કુર્ચાનને (૨) હદીષને.

તેમનું કહેવું છે કે અલ્લાહે બે હાથ આપ્યા છે તો એક કુર્ચાન માટે અને બીજો હદીષ માટે, ન ત્રીજો હાથ છે એટલે ન અમે ત્રીજી વસ્તુને પૂછીએ છીએ.

અમે કહીએ છીએ કે બે હાથ અલ્લાહ તાત્ત્વાલાએ એટલા જ માટે આપ્યા છે તેની કોઈ દલીલ કુર્ચાન તથા હદીષમાં છે ?

ત્યારબાદ એ વાત પણ ધ્યાનેપાત્ર છે કે જે હાથ વડે ખોરાક લેવામાં આવે છે (જમણો હાથ) જો તે કુર્ચાન માટે હોય તો શું ડાબો હાથ (જેના વડે પેશાબ સાફ કરવામાં આવે છે) તે બુખારી માટે રહેશે ??

અલ્લાહ તાત્ત્વાલાએ બે કાન આપ્યા છે એક કુર્ચાન સાંભળવા માટે બીજો હદીષ માટે. અલ્લાહ તાત્ત્વાલાએ બે આંખો આપી છે એક કુર્ચાન જોવા માટે અને બીજી હદીષ માટે. તો અમે પૂછીએ છીએ

કે અલ્લાહ તથા લાએ એ જીભ તો એક જ આપી છે, તે શું કામ માટે ? રાત દિવસ ચાર ઈમામોને ભોક્કવા (બુરા ભલા કહેવા) માટે ! દીનમાં માત્ર કુર્અન હદીષ જ પુરાવા છે આ તેમનો દાવો છે, હવે તેમનો હાલ પણ જુઓ :

☒ છક્કુ :-

હદીષ : હજરત ઈકરમાથી રિવાયત છે કે અમૃત લોકો ઈરાકથી હજરત ઈબેને અભ્યાસ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ની પાસે આવ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે ઈબેને અભ્યાસ ! શું તમે જુમ્માનું ગુસલ (નહાવું) વાજિબ સમજો છો ?

ફર્માવ્યું નહીં, પરંતુ ગુસલ વધારે (અધિક) પાકીજગી (સફાઈ)નું કારણ છે અને જે કરે તેના માટે બેહતર છે અને ન કરે તેના માટે વાજિબ નથી. (સુનને અબુ દાઉદ, ૪૧-૧)

હદીષના દુશ્મનોનો હદીષ વિરુદ્ધ ફત્વો જુઓ :

☒ બાતિલ :-

અહલે હદીષ : (૧) અને જુમ્મા માટે ગુસલ વાજિબ છે. (નૂજુબુલ અબરાર, ૨૫)

(૨) જુમ્માના દિવસે ગુસલ કરવું વાજિબ છે. (દસ્તૂરુલ મુતાકી, ૫૭)

★ ઉદાહરણ નં. : ૭ ★

ચારેવ મજહબો (હન્ફી, શાફી, માલિકી, હંબળી)માંથી કોઈ પણ એકની પેરવી કરવા અંગે સંપૂર્ણ મિલતે ઈસ્લામની સહમતિ પર ૧૨૦૦ વર્ષથી પણ વધારેનો અરસો વહી ગયો છે. ત્યાર બાદ અંગેજોએ એક ફિર્ડો પેઢા કર્યો, જે મુસલમાનોને આ ચારેવ મજહબોની પેરવી તથા તકલીફથી રોકીને બેદીન ગૈર મુક્કલિદ બનાવવા લાગ્યા.

અને ઈતિહાસ ગવાહ છે કે જે કોઈ પણ આ બેદીન ગિરોહ (ફિક્રી)માં સામેલ થયો તે અંતમાં હદીષનો મુન્કિર બન્યો અને બેદીન થઈને મર્યાદા :

□ મિર્જા ગુલામ અહમદ કાદ્યાની પહેલાં એહલે હદીષ હતો પછી નબુવ્વતનો જૂઠો દાવો કરી કાફિર મૂર્તદ થઈને મર્યાદા :

□ મોટ્વી અબ્દુલ હક્કુ બનારસી પહેલાં એહલે હદીષ હતો પછી શીઆ બન્યો અને કુર્અનનો ઈન્કાર કરનાર બનીને કાફિર થઈને મર્યાદા :

□ અબ્દુલ્લાહ ચક્કાલ્વી એહલે હદીષ હતો, ત્યાર બાદ હદીષનો મુન્કિર થઈને કાફિર મર્યાદા :

□ ગુલામ પરવેજ એહલે હદીષ હતો, ત્યારબાદ હદીષનો ઈન્કાર કર્યો :

□ સર સૈયદ પહેલાં એહલે હદીષ હતો, ત્યારબાદ મુલ્લિદ બની (જનત, જહન્મ, ફરિથતાઓ તથા જિજ્ઞાતોના અસ્તિત્વનો ઈન્કાર કરી) નાસ્તિક થઈને મર્યાદા :

આ એક લાંબો ઈતિહાસ છે કે ગૌર મુક્કલિદ બન્યા પછી કોણ શું શું બન્યો જેને ઈન્શાઅલ્લાહ તમે બીજી કિતાબ 'વિકટોરિયન એહલે હદીષનો ઈતિહાસ'માં વાંચશો.

ટૂંકમાં આવું કેમ બને છે કે એહલે હદીષ બનનાર કુર્અન તથા હદીષનો મુન્કિર થઈને કાફિર મરે છે ?! તેનું કારણ એ જ છે કે આ લોકો વાસ્તવમાં એહલે હદીષ (હદીષવાળા) નથી, બલ્કે હદીષનો દુશ્મનો છે ! જુઓ અહાદીષે રસૂલ ﷺ તેમનો ઈખ્તેલાફ કેવો છે !

☒ છક્કુ :-

હદીષ : હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈબેને મરગીદ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ રિવાયત કરે છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ ફર્માવ્યું, તમારામાંથી કોઈને જ્યારે પોતાની નમાજમાં શંકા થઈ જાય તો સહી માટે સોચ વિચાર કરવો જોઈએ અને પોતાની નમાજ પૂરી (ખતમ) કરે અને (એક બાજુ) સલામ ફેરવીને બે સજદા કરે.

(સહીહ બુખારી, ૧/૮૮)

સહીહ બુખારીનો હવાલો જેની ૨૮ રાત દિવસ એહલે હદીષ લગાડતા રહે છે, તેના વિરુદ્ધ તેમના આલિમનું કહેવું શું છે ? જુઓ :-

☒ બાતિલ :-

અહલે હદીષ : સહવ એટલે કે નમાજમાં ભૂલી

જવાથી બે સજદા સલામ (ફેરવ્યા) પહેલાં કરવાના હોય છે. (સલાતુનભી, ૩૪)

નિઝામે મયકદા ઈસ અંદાજ સે બદલા સાકી ઉન્હીં કો જમ મિલતે હું જિન્હેં પીના નહીં આતા

★ ઉદાહરણ નં. : ૮ ★

ગૈર મુફ્તલિદોને કયારેક એવી તૌકીકું નથી મળતી કે કોઈ બેનમાર્જીને નમાર્જની દાવત આપે, કોઈ જૂગારી, દારૂડિયા, જિનાખોર, વ્યાજખોરને આ હરામ કામોથી રોકે, હા ! આ લોકો એ વાતમાં ઘણા આગળ રહે છે કે કોઈ મુસલમાનને જ્યારે મસ્જિદમાં આવતો જુઓ છે તો તેના દિલમાં એવા વસવસા (શંકાઓ) પેદા કરે છે (શૈતાનની જેમ) કે જનાબ તમે જે નમાજ પઢી રહ્યા છે તે હદીષની સાબિત જ નથી ! આ નમાજ તો મઆજલ્લાહ ! કુઝના અબૂ હનીફાએ શરૂ કરી અને મક્કા મહીનાવાળી નમાજ તથા નભીવાળી નમાજ તો તે છે જ અમે પઢીએ છીએ !

(આ પણ તદન ઉઘાડુ જૂઠ છે. હરમે કા'બામાં આજે પણ વીસ રકાત તરાવીહ થાય છે જ્યારે એહલે હદીષ (૮) આઠ રકાત પઢે છે !)

જ્યારે તે બિચારો ભોળોભાળો મુસલમાન કહે છે કે જનાબ ! અમે તો ખાનદાની ઈમામે આ'જમના મુફ્તલિદ છીએ, તેમના મસાઈલ ઉપર અમલ કરીએ છીએ. તો ઘડ દઈને (તે ગૈર મુફ્તલિદ) કહે છે કે અજીબ (આશ્ર્યજનક) વાત છે કે કલમો નબીનો પઢે છે અને વાત અબૂ હનીફાની માને છે ! શું કબરમાં ઈમામ અબૂ હનીફાના વિશે પૂછવામાં આવશે ?!

સારાંશ કે આ પ્રકારની ધોકાબાળવાળી વાતો કરીને અચ્છા ખાસા નમાર્જી મુસલમાનને ફિન્ટામાં (શંકામાં) નાખી બેઠીન (ગુમરાહ ગૈર મુફ્તલિદ) બનાવી નાખે છે.

બિચારો તેઓને હદીષવાળા સમજુને તેમના ગિરોહમાં સામેલ થઈ જાય છે. પરંતુ તેને શું ખબર કે આખી ધરતી ઉપર હદીપોના સૌથી મોટો હુશ્મન કોઈ છે તો તે આ જ (વહાખી ગૈર મુફ્તલિદ) નામુરાહ

૧૮૮૪માં જન્મ પામનાર અંગ્રેજ ગિરોહ છે.

જો અવામ ખરો અભ્યાસ કરે અને ઓલમાની સોહબતમાં રહે તો તેમને જાણવા મળશે કે કહેવાતા એહલે હદીષ, હદીષ ઉપર કેટલો અમલ કરે છે ?

હક્કું :-

હદીષ : હજરત અખ્ભુલ્લાહ ઈબને અખ્બાસ નામના ઈમર્વિને છે કે અલ્લાહ પાકે તમારા નભી ﷺ ની જબાનથી (દ્વારા) તમારી ઉપર હજર (મુસાફિર ન હોવાની હાલત)માં ચાર અને સફરમાં બે અને ખૌફની સ્થિતિમાં એક રકાત ફરજ કરી છે. (સહીએ મુસ્લિમ, ૧/૨૪૧)

૪ રકાતવાળી નમાજ (ઝોહર, અસર, ઈશા) મુક્કીમ (જે મુસાફિર ન હોય) તેણે પૂરી પઢવાની હોય છે અને મુસાફિરે અડધી (પઢવાની હોય છે) અને ખૌફવાળી વ્યક્તિ (ભયભીત) માટે એક રકાત છે. આ ફસ્લો નભી ﷺનો છે. સહીએ મુસ્લિમમાં હદીષ મૌજૂદ છે, તેના વિરુદ્ધ ગૈર મુફ્તલિદ કહેવાતા એહલે હદીષવાળા આલિમોનો ફિત્વો જુઓ :

બાતિલ :-

ઓહલે હદીષ : (૧) મુસાફિર માટે ચાર રકાતવાળી નમાજ બે પઢવી અફઝલ છે, જો આખી પઢે તો પણ જાઈજ છે. (કન્જુલ્લ હક્કાઈક-૩૪)

(૨) મુસાફિર માટે કસર (અડધી) છે, પરંતુ આખી પઢવી મના પણ નથી. (સલાતુનભી-૨૮૭)

ગૈરો સે કણ તુમને ગૈરો સે સુના તુમને કુછ હમસે કણ હોતા, કુછ હમસે સુના હોતા

★ ઉદાહરણ નં. : ૯ ★

દરેક કલમો પઢનાર મુસલમાન નથી હોતો. ઈસ્લામ તૌહીદ તથા રિસાલત તેમજ આખેરતને માત્ર જબાનથી ઈકરાર કરવાનું નામ નથી. બદકે દિલથી તેની તસ્દીક (દિલથી સ્વીકાર કરવો) અને અમલ વડે તેનો ઈજહાર (જાહેર કરવું) પણ જરૂરી છે.

યહ શહાદત ગહે ઉલ્ફત મેં ફરજ રખના હૈ
લોગ આસાન સમજતે હૈ મુસલમાં હોના
(ડૉ. ઈકબાલ)

જેઓ માત્ર જબાની મુસલમાન છે, જેમ કે હુઝૂર
ના જમાનએ પાકમાં હતા જેમને કુર્અને
મુનાફિકીનથી સંબોધ્યા છે, અને તેમની સાથે સખ્તાઈ
વર્તવાનો હુકમ આપ્યો છે. બલ્કે આવા (નામના)
મુસલમાન મરી પણ જાય તો તેમની સાથે કેવો વર્તવ
હોવો જોઈએ એના વિશે કુર્અન ઈશ્રાદ ફર્માવે છે.

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَأَبَّلَ وَلَا تَقْنُمْ عَلَى
قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تُوَافِهُمْ فِي قُونَ

"અને તેમનામાંથી (મુનાફિકોમાંથી) કોઈની
મૈયત ઉપર ક્યારેય પણ નમાજ ન પદ્ધાશો, ન તેમની
કુબર ઉપર ઉભા રહેશો. (પારા : ૧૦, સૂરયે તૌબા,
આયત : ૮૪)

અને આ દૌરમાં પણ અમૃત આવા ઈસ્લામના
દાવેદાર છે, જેમ કે રાફી (શીઆ) એહલે કુર્અન
(હદીષનો ઈન્કાર કરનારા), કાદ્યાની (મિર્જા ગુલામ
અહેમદ કાદ્યાનીને નબી માનનારા), દેવબંદી
(પોતાના બાતિલ અક્રીદાઓના કારણે ઈસ્લામથી
બહાર છે), એહલે હદીષ (હદીષના દુશ્મનો) આ
સર્વ પોતાના બાતિલ તથા જૂઠા અક્રીદાઓના કારણે
ઈસ્લામથી ખારિજ છે.

આ તમામ બદ્દ મજહબો, ગુમરાહો, બેદીનોની
સાથે દરેક પ્રકારનો સંબંધ તોડી નાખવાનો હુકમ
કુર્અન તથા હદીષની સાબિત છે.

આવો, જુઓ હદીષ ઉપર અમલના જૂઠા
દાવેદારોનો હદીષની સાથે કેટલો સખત વિરોધાભાસ
ઘરાવે છે !

છક્કા :-

હદીષ : હજરત અબુહુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર رض એ
ફર્માવે છે કે હુઝૂર علیه السلام એ ફર્માવ્યું પોતાના ઈમામ
બેહતરીન (ઉચ્ચ કક્ષાના) લોકોને બનાવો કેમ કે

ઈમામ તમારા અને ખુદાના દરમિયાન પ્રતિનિધિ છે.
(સુનને કુબ્રા, બેહફ્રી, ભાગ-૩, પેજ : ૧૮૮)

નામનો એહલે હદીષ (ગુમરાહ ફિર્કવાળા) જેઓ
હદીષોના ઠેકેદાર બનતા ફરે છે. અને હદીષો પર
પોતાનો પેદાઈશી હક્ક જતાવે છે ! જરા આ જૂઠા
દાવેદારોનો ઉપરોક્ત હદીષનો ખુલ્લમ ખુલ્લો વિરોધ
તો જુઓ !:

☒ બાતિલ :-

એહલે હદીષ : (૧) મારો મજહબ તથા અમલ
એ છે કે દરેક કલમો પઢનારની ઈકતેદા (નમાજમાં)
જઈજ છે, ભલે તે મિર્જાઈ (કાદ્યાની) હોય કે
શીઆ. (અખ્બારે એહલે હદીષ, ૨૧, ઓક્ટો. ૧૯૧૫)

(૨) અક્રીદામાં ખરાબીના કારણે જો ઈમામની
નમાજ કખૂલ ન થાય તો આપણી (મુક્તદીઓની)
થઈ જાય છે. (ફિતાવા ઉલ્યાએ એહલે હદીષ, ભાગ : ૨,
પેજ : ૧૮૮)

શીઆ તથા મિર્જાઈ (કાદ્યાનીઓ)ના બદલરીન
કાફિર હોવા વિશે સર્વ ઈસ્લામી જગતની દઢ સહમતિ
છે. કુર્અન તથા હદીષની સ્પષ્ટ દલીલો (પુરાવાઓ)
તેમના કાફિર તથા મુર્તદ હોવાની ગવાહ છે. તેઓ
ગૈર મુક્તલિદોના નજીક એ લાયક છે કે તેમની
ઈકતેદા કરી શકાય ! (તેમની પાછળ નમાજ પઢી
શકાય) હદીષમાં તો ફાસિક (તે મુસલમાન જે ગુનાહે
કબીરામાં સાપડાયેલ હોય) તેને ઈમામ બનાવવું
ગુનોહ ઠરાવવામાં આવ્યું છે. અને આ હદીષના
દાવેદારો કાફિરને ઈમામ બનાવી રહ્યા છે !

હવે તમે જ ન્યાય કરો કે આ લોકો એહલે હદીષ
એ કે હદીષોના દુશ્મન ?!

ન તુમ સદમે હમે દેતે, ન હમ ફરયાદ ચું કરતે
ન ખુલતે ચું રાઝે સરબરસ્તા, ન ચું રુખ્યાઈયાં હોતી !
..... (કમશા:)

મહુંબો (મદ્રસાઓ)ના જિમ્બેદારો ગંભીર બની વિચારે !

રજૂકર્તા : મૌલાના ઈમરાન રજા મિરબાહી (મુદરિસ : દારુલ ઉલ્લૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ)

કુર્અને મુક્કદસની તિલાવતની ફરીલતો તથા બરકતો અને તેના ફાયદાઓને કોણ નકારી શકે છે ?! કુર્અને કરીમની તિલાવત કરનારને ફ્લામતના દિવસે તાજે કરામત (ઈજજતનો તાજ) પહેરવવામાં આવશે. તેને રબ કુર્અની રજામંડી પ્રાપ્ત થશે, તેના દરજાઓ બુલંદ થશે, તિલાવત કરનારની સાથે કૃષ્ણમાં પણ કુર્અને મુક્કદસ રહેશે, તેની સહાય અને રક્ષા કરશે અને ફ્લામતના દિવસે તેની શક્ષાત્ત પણ કરશે. જે લોકો કુર્અને મુક્કદસથી દૂર છે તેમના માટે હદીષ શરીફમાં છે કે જેના સીનામાં કુર્અનનો કોઈ હિસ્સો નથી તેનું સીનું વૈરાન ઘરની જેમ છે.

આ ફરીલતો અને ફાયદાઓને જોતાં સરળતાથી એ તારણ કાઢી શકાય છે અને સમજી શકાય છે કે કુર્અન શિખવું અને પોતાની અવલાદને કુર્અનની તા'લીમ આપવી એ કેટલું અગત્યનું અને અનિવાર્ય છે. પરંતુ એક વાત ઘણી જ મહત્વપૂર્ણ છે કે તિલાવતે કુર્અનની આ બધી ફરીલતો ત્યારે જ મળશે જ્યારે કુર્અન પટવામાં તિલાવતે કુર્અનના ફાયદા ફાનૂનનો સંપૂર્ણ લેહાજ કરવામાં આવે.

કુર્અન કઈ રીતે પઠવામાં આવે એ વિશે અદ્દાહ તાદાલા કુર્અને મુક્કદસમાં ફર્માવે છે, **وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا** "કુર્અનને તરતીલની સાથે પઠો." (સ્વ. મુજાહિમલ-૪)

આ આયતે કરીમાની તફસીરમાં હજરત અલીએ મુર્તજા **كَمِيَّةٌ لِلْمُتَبَلِّغِينَ** ફર્માવે છે : "તરતીલનો મતલબ એ છે કે શાખદોને સહી મખારિજ અને સિફ્ફતો સાથે અદા કરવામાં આવે અને વક્ફ કરવાના (ઠહરવાના)

સ્થળોને ઓળખવામાં આવે." (મનારૂલ હુદા ફી બયાનિલ વક્ફ વલ ઈભેટા, પેજ-૧૩)

જ્યારે આ રીતે તિલાવત થશે તો હદીષ મુજબ ફરીલત પ્રાપ્ત થશે કે : "કુર્અનની ક્રિરબતનો માહિર નેકીવાળા, ઈજજતવાળા ફરિશતાઓ સાથે હશે." (સહીએ મુસ્લિમ-૧/૫૪૮)

આ ફરીલતોને નજર સમક્ષ રાખીને આપણે પોતાના સમાજ અને સોસાયટીની હાલત જોઈએ તો અધિકતમ મુસ્લિમાનો પોતાની અવલાદને દીની તાલીમ આપવામાં અથવા કુર્અનની સહી તા'લીમ આપવામાં ગફ્ફલતથી કામ લે છે. કુર્અનની તા'લીમની ગફ્ફલતના અમુક કારણો છે. કેટલાક લોકો પોતાની અવલાદને દીની તા'લીમ બાબતે બિલ્કુલ ધ્યાન નથી આપતા જેનું પરિણામ એ આવે છે કે અવલાદ જવાન થઈ જાય છે અને ઈજિલશ મિડિયમની તા'લીમ મળતાં અંગ્રેજ તો બોલી શકે છે પરંતુ જે કુર્અનની અમુક આયતો પણ સારી રીતે પઢી નથી શકતી. કેટલાક માતા પિતા થોડુક ધ્યાન આપે છે તો પોતાના વિસ્તારના મકતબમાં પોતાની અવલાદને દાખલ કરી દે છે અને બસ ત્યાં પગાઈ કેવી છે, તેમનું બાળક શું પઢે છે? આ બધી વાતોથી કોઈ લેવા દેવા નહીં, જ્યારે કે વધુ પડતા મકતબોની હાલત એ છે કે ત્યાં કુર્અને મુક્કદસની તા'લીમ જે રીતે થવી જોઈએ એ રીતે નથી થતી, ઈલ્લા માશાઅદ્દાહ ! તેના ઘણા બધા કારણો છે, ક્યાંક તો મકતબ અને મદ્રસાની કમિટી તથા ટ્રસ્ટીઓની નિષ્કાળ હોય છે કે મુદરિસોના પગાર ઘણા જ ઓછા હોય છે અને તલબાની સંખ્યા એટલી અધિક હોય છે કે મુદરિસ

તેમને સારી રીતે પઠાવી નથી શકતા, ક્યાંક તો મુદર્દિસોની હાલત એ હોય છે કે તેઓ ખુદ સહી કુર્ચાન નથી પઢી શકતા તો તલ્ખાને શું પગવશે ?? અને સદ્ગુર્ભાગ્યે મુદર્દિસ સહીહ કુર્ચાન પઢતાં જાણે છે તો તે શું પઠાવે છે, અને તેમની પાસે પઠા બાળકોમાં કેવી લાયકાત છે તેની પૂછપરછ કરનાર કોઈ નથી હોતું ! જેના કારણે તેઓ તાલીમમાં સુસ્તી કરે છે, પરિણામે બાળકો પર તેની સીધી અસર પડે છે. ક્યાંક તો વાલીઓને પોતાની અવલાદની દીની તાલીમ પ્રત્યે કોઈ રસ નથી હોતો અને ન તો તેઓ આ બાબતે પોતાની કોઈ જવાબદારી સમજે છે. જ્યારે કે અમુક વાલીઓ આ બાબતે થોડુક ધ્યાન આપે છે અને બાળકોના ટયૂશન માટે મુદર્દિસની વ્યવસ્થા કરે છે જેના લીધે કુર્ચાન પઢી શકે છે.

બાળકોને કુર્ચાને મુક્કદસની સહી તા'લીમ તથા દીના મહત્વનું જ્ઞાન આપવા માટે અમુક બાબતો ધ્યાન પાત્ર છે. અને આ સંદર્ભે દરેકે પોત પોતાની જવાબદારી સમજવાની જરૂરત છે. દીની તા'લીમ માટે જરૂરી બાબતોને ધ્યાનમાં રાખી કોણિશ કરવામાં આવે તો બાળકોની સહી તા'લીમ શક્ય છે અને જો વાલીઓ, ડ્રસ્ટીઓ અથવા મુદર્દિસો પોતાની જવાબદારી નહીં સમજે અને એ જરૂરી બાબતોને ધ્યાનમાં નહીં લે તો અલ્લાહ ને ત્યાં ગુનેછગાર ઠરશે અને તેમનાથી આ સંબંધે ફૂચામતના દિવસે પૂછપરછ થશે. હદ્દીષે પાકમાં છે : "તમારામંથી દરેક જિભ્મેદાર છે અને દરેકથી તેના હેઠળના લોકો વિશે પૂછપરછ કરવામાં આવશે." (બુખારી શરીફ-૨/૫)

હદ્દીષે પાકમાં છે : દીન સંપૂર્ણ બૈર ખ્વાહી અને ભલાઈનું નામ છે." તો મુસલમાનોની ભલાઈના હેતુસર કેટલીક ધ્યાનપાત્ર બાબતો રજૂ કરવામાં આવે છે જેમાંથી અમુક બાબતો વાલીઓ માટે છે, કેટલીક ઉસ્તાજો માટે, કેટલીક મકૃતબ અને મદ્રસાઓના જિભ્મેદારી માટે છે.

★ વાલીઓ માટે ધ્યાનપાત્ર બાબતો ★

(૧) વાલીઓ પોતાની અવલાદને દીનની સહી તા'લીમ અને દીનની સાચી સમજ આપવાને પોતાની જવાબદારી સમજે અને એ બાબતે તાકીદપૂર્વક સંપૂર્ણ ધ્યાન આપે. હદ્દીષ શરીફમાં છે : "(દીનનો) ઈલમ પ્રાપ્ત કરવું દરેક મુસલમાન પર ફરજ છે." (સુનને ઇન્ને માજહ-૧/૧)

(૨) બાળકોની યોગ્ય વય થતાં તેમની કાયદેસર તા'લીમ શરૂ કરી દેવી જોઈએ.

(૩) તા'લીમ માટે ઈજ્લાસવાળા બાસલાહિયત ઉસ્તાદની સેવા લેવી જે તજવીદની સાથે સહી તા'લીમ આપી શકે.

(૪) જે રીતે દુન્યવી શિક્ષણ માટે પૈસા ખર્ચ કરવામાં આવે છે એ જ રીતે દીની તા'લીમ માટે પણ સારા લાયકાત ધરાવતા મુદર્દિસની સેવા લઈ તેમને યોગ્ય વળતર આપવું.

(૫) બાળક મકૃતબમાં શું પઢે છે તેની પૂછપરછ ઉસ્તાદથી અને પોતે બાળકથી પણ કરવી અને ઘરમાં પણ બાળકને રાત્રે અથવા યોગ્ય સમયે પઢવા બેસાડવા ભારપૂર્વક ધ્યાન આપવું.

★ આપણી અફ્સોસજનક હાલત ★

અવલાદને દુન્યવી શિક્ષણ આપવું સારી વાત છે, પરંતુ દીન અને આખેરતની ફિક્થી દૂરીના કારણે આપણી પરિસ્થિતિ એટલી હદે બિન્ન કક્ષાની થઈ ગઈ છે કે એક તરફ તો ઈજ્લિશ મિડિયમ અને દુન્યવી શિક્ષણ માટે સ્કૂલોની ભારે ભરખમ ઝી, ટ્રાવેલ ખર્ચ, ટયૂશન ઝી વગેરે પર પાણીની જેમ પૈસા વેરવામાં આવે છે, અને સમયસર બાળકો તૈયાર કરી પોતે લેવા તથા મૂકવા જતા હોય છે અને બીજી બાજુ દીની તાલીમ પ્રતિ આપણી બેપરવાહીની એ હાલત છે કે બાળક મકૃતબના સમયથી લેટ, કપડાં વગેરેની સફાઈ વિના જે તે સ્થિતિમાં મકૃતબ પહોંચે છે અને

કલાક અડધા કલાકમાં સ્કૂલ માટે જતા પણ રહે છે.
 હવે ટ્યુશન અથવા મક્કાબના બીજા સમયે તાલીમની
 વ્યવસ્થા છે તો ઠીક નહીં તો બસ ! બીજી દુઃખદ વાત
 એ છે કે ઉસ્તાદ બાળકને કોઈ કારણસર શિક્ષા આપે
 છે તો બીજા દિવસે જ વાલીઓ મક્કાબમાં ઉસ્તાદને
 ગાળો ભાંડી જે તે ઘમકીઓ આપી, ઘાંઘલ મચાવતા
 હોય છે. વળી કેટલાક તો વહાબી મક્કાબમાં પોતાના
 બાળકને દાખલ કરી દેવાની ઘમકી આપે છે !
 જ્યારે કે ઈલ્લે દીન જેના પર દુનિયા અને આખેરતની
 સફળતા નિર્ભર છે એ ઈલ્લે દીન અને તે શિખવતા
 ઉસ્તાદ પ્રતિ આપણી આવી સોચ અને આવો અમલ
 છે તો તેનું અતિ ભ્યાનક પરિણામ એ પણ જોવા
 મળે છે કે ઔલાદ દીનની બીજી બાબતોથી તો અજાણ
 રહે જ છે પરંતુ સગા સંબંધીઓની નમાજે જનાજા
 બીજા લોકો તો પઢતા હોય છે અને આવા વાલીઓની
 આવી અવલાદ એક ખૂણામાં અલગ ઉભી હોય છે
 અને કહેવામાં આવે કે ભાઈ નમાજે જનાજા તો પઢી
 લો ! તો જવાબ મળે છે કે નિયત નથી આવડતી કે
 હુઅા યાદ નથી !!

હદ્દીષ શરીફમાં છે : "મૃત્યુ પછી માણસની નેક
 અવલાદ તેને કામ આવે છે જે તેના માટે મળિકરતની
 હુઅા કરે અથવા ઈસાલે સવાબ કરે." પરંતુ વાલીઓ
 અવલાદની દીની તાલીમ પ્રતિ નિષ્કાળ રાખતા
 હોય તો તેમને અફસોસ સિવાય શું મળવાનું છે ?!

★ ઉસ્તાઝો માટે જરૂરી બાબતો ★

કુર્ચાનની તા'લીમ આપનારનો દરજો બહુ
 મોટો છે અને દીનની તા'લીમ આપવું એક મહાન
 કાર્ય છે. સયદે અલમ સુલ્લૂલુલુ એ કુર્ચાન શિખવનારને
 ઉત્તમ મુસલમાન ફર્માવી તેના મર્તબાને સ્પષ્ટ કરી
 દીધો છે, ફર્માવ્યું : "તમારામાં સૌથી ઉત્તમ તે
 છે જે કુર્ચાનની તા'લીમ પ્રાપ્ત કરે અને
 બીજાઓને કુર્ચાનની તા'લીમ આપે." (બુખારી
 શરીફ, ૬/૧૮૨)

આ કારણે કુર્ચાનની તા'લીમ આપનારે અમુક
 બાબતોની કાળજી રાખવી અત્યંત જરૂરી છે :-

(૧) બાળકોને સહી તા'લીમ આપવાને પોતાની
 સૌ પ્રથમ જવાબદારી સમજવી.

(૨) એ વાત યાદ રાખવી કે ઉસ્તાઝે તા'લીમ
 આપવામાં નિષ્કાળજી અને સુસ્તીથી કામ લીધું
 અને સહી તા'લીમ ન આપી જેના કારણે
 તાલિબે ઈલ્મ સહી કુર્ચાન નથી પટી શકતો
 તો ફિયામતના દિવસે તેનાથી પૂછપરછ થશે
 અને બાળક પટવામાં જ્યાં જ્યાં ભૂલો કરે છે
 અથવા સહી પટી નથી શકતો તો ઉસ્તાઝ
 પણ તેના ગુનાહમાં બાગીદાર અને ગુનેહગાર
 થશે.

(૩) સામાન્ય રીતે મક્કાબોમાં એક મુદર્દિસ પાસે
 ૨૫ થી ૩૦, ૪૦ બાળકો હોય છે જેમને બેથી ત્રણ
 કલાકમાં પઢાવવાનું હોય છે. અને હડીકૃત એ છે કે
 આટલા ઓછા સમયમાં બાળકોની સહી તા'લીમ તો
 ઘણી દૂરની વાત છે રસ્મી તા'લીમ પણ મુશ્કેલ છે.
 એટલા માટે ઉસ્તાઝે એટલા જ બાળકોને પઢાવવાની
 જવાબદારી સ્વીકારવી જોઈએ જેટલા બાળકોને
 મક્કાબના સમયમાં સારી રીતે સહી તા'લીમ આપી
 શકે.

(૪) દરેક બાળકથી અલગ અલગ સબક
 સાંભળવામાં આવે.

(૫) સબક સાંભળતી વેળા સંપૂર્ણ ધ્યાન
 આપવામાં આવે.

(૬) શરૂઆતના કલાસથી જ બાળકોને તજવીદ
 સાથે પઢાવી તજવીદના કાયદા મુજબ પઢવાની
 તાકીદ કરવામાં આવે.

(૭) એ વાત હમેશાં યાદ રાખવી કે બાળકોને
 સહી તા'લીમ આપવી એ આપની દીની અખ્લાકી
 જવાબદારી છે, તેમાં કરવામાં આવતી નિષ્કાળ
 અને સુસ્તી આપને અલ્લાહને ત્યાં મુજરિમ અને
 ગુનેહગાર ઠરાવી દેશે.

(૮) અગર ખુદા નખ્વાસ્તા કોઈ મુદર્દિસ પોતે
 તજવીદ સાથે કુર્ચાને મજુદ નથી પટી શકતા
 તો અલ્લાહ અને તેના રસૂલ સુલ્લૂલુ નો ખોફ

રાખી પહેલી કુરસતે કોઈ જાણકાર્યી તજવીદ
શીખે અને તેમાં પોતાની બેઈજજતી ન સમજે.

★ ટ્રુસ્ટીઓ માટે ધ્યાનપાત્ર બાબતો ★

દરેક વિસ્તારમાં અલ્લાહના અમુક નેક બંદાઓ હોય છે જે પોતાના વિસ્તારના બાળકોની દીની તા'લીમ માટે શક્તિ અનુસાર બંદોબસ્ત કરે છે. ખરેખર આ તેમના માટે બંનેવ જહાનમાં કામયાબી અને નજીતનો ઝરીયો છે. પરંતુ અમુક એવી બાબતો છે જે મની તરફ ઓછુ ધ્યાન આપવા અથવા નિષ્કાળજીના કારણે તેમની નિઃસ્વાર્થ કોશિશોથી જે પરિણામો આવવાં જોઈએ તે નથી આવતાં બલ્કે ઘણીવાર તો નકારાત્મક (નેગેટિવ) પરિણામો જોવા મળે છે. માટે કમિટી સભ્યો અને ટ્રુસ્ટીઓએ અમુક બાબતોનું ધ્યાન રાખવું ખૂબ અનિવાર્ય છે.

(૧) મકતબની તા'લીમ અને વ્યવસ્થા પ્રબંધનની દેખભાણની જવાબદારી કોઈ ભરોસાપાત્ર આલિમ, કારી અથવા જાણકારને સાંપવી જોઈએ તથા તેમની યોગ્ય બિદમત પણ કરવી જોઈએ જેથી તેઓ દિલથી મકતબ અને તેની તા'લીમી કક્ષાને તરકી આપે અને તલબાની સહી તાલીમ થઈ શકે.

(૨) શક્ય હોય તો મુદર્દિસને રાખતા પહેલાં ખર્ચ આપી એક બે મહિના માટે કોઈ સારા મદ્દસામાં ટ્રેનિંગ માટે રાખવામાં આવે.

(૩) મકતબમાં પ્રવેશ, તા'લીમ, ઈભેડાન વગેરે માટે જરૂરી કાયદા કાનૂન તૈયાર કરવામાં આવે અને તા'લીમને પ્રમાણિત બનાવવા માટે દરેક બનતી કોશિશ કરવી જોઈએ આ માટે ઉદ્દ્દેશ તથા કારી સાહેબોથી મશવરા અને મદદ લેવામાં આવે.

(૪) મુદર્દિસ રાખતા પહેલાં કોઈ માહિર આલિમ અથવા કારી સમક્ષ તેમની લાયકાત અને તા'લીમની પદ્ધતિ ચકાસી લેવી જોઈએ.

(૫) કોઈ મુખ્યિસ અને માહિર આલિમ અથવા કારી પાસેથી મુદર્દિસો માટે પણ જરૂરી નીતિ નિયમો સંપાદિત કરાવવા.

(૬) વાર્ષિક અને છ માસિક સિવાય ત્રિમાસિક અથવા માસિક ઈભેડાનનું પણ આયોજન કરવામાં આવે. તાલીમી કક્ષા અને તલબાની તાલીમી પ્રગતિની સારી રીતે તપાસ કરવી.

(૭) મકતબની આવકનાં બીજાં માધ્યમો હોય તો પણ તલબા માટે ફી નક્કી કરવામાં આવે, ભલે થોડીક ફી હોય. અને જો આવકનાં બીજા માધ્યમો ન હોય તો યોગ્ય ફી જરૂર રાખવામાં આવે. અલ્બત્ત ગરીબ તલબાને નિઃશુલ્ક તાલીમ આપવી જોઈએ.

(૮) મુદર્દિસને યોગ્ય અને સારા પગાર આપવા જેથી તેઓ દિલ લગાડી મહેનતથી તાલીમ આપી શકે.

(૯) સામાન્યત : મકતબ મદ્દસામોમાં બે કલાક અથવા ત્રણ કલાક સવારે અને સાંજે બે સમય તાલીમ થાય છે અને એક ઉસ્તાજ પાસે મોટી સંખ્યામાં બાળકો હોય છે, જેના કારણે સહી તાલીમ નથી થઈ શકતી. માટે દરેક મુદર્દિસ પાસે એટલાં જ બાળકો રાખવાં જોઈએ જેમને આટલા સમયમાં સહી તા'લીમ આપી શકાય.

(૧૦) એ વાત યાદ રાખો કે આપના મકતબ મદ્દસામાં પઢતા બાળકોને કુર્ચાનની સહી તા'લીમ ન મળી અને બાળકો કુર્ચાન પાકને સહી નથી પઢી શકતા તો કૃયામતના દિવસે આપ જવાબદાર ઠરશો.

ચિંતાજનક બાબત : એક દાયકા પૂર્વે મકતબ અને મદ્દસામોમાં તા'લીમી ઘોરણ એટલું ઉચ્ચ હતું કે કુર્ચાનની સાથે ઉદ્દૂની તા'લીમ પણ સારી થતી હતી અને દરજાએ હક્કુમ સુધી કાનૂને શરીઅત, અન્વારે શરીઅત તથા અન્ય મસાઈલની કિતાબો પણ પઢાવવામાં આવતી, સાથે જ બાળકોના ચરિત્ર ઘડતર માટે જરૂરી જેવર, સીરતુલ મુસ્તઙ્ફ જેવી કિતાબો પણ કોર્સમાં સામેલ હતી જેનાથી મકતબની તા'લીમ સંપૂર્ણ કરતા સુધીમાં બાળકમાં દીનનું સારું જ્ઞાન આવી જતું. હજુ પણ અમુક મકતબોમાં કોર્સ મુજબ તા'લીમ થાય છે પરંતુ હવે બાળકોની સ્થિતિ દીનિયાત વિશે ઘણી જ ચિંતાજનક થતી જાય છે.

માટે મકતબ માટે કાયદેસર કોર્સ તૈયાર કરવો જોઈએ જેમાં તજવીદ સાથે કુર્ઝાનનું નાજરા, અફ્રાઈદ, જરૂરી મસાઈલ, ઈસ્લામી ઈતિહાસ વગેરેની સાથે ઉર્દૂ પર ખાસ ધ્યાન આપવામાં આવે. જેથી મકતબમાં પઢતા બાળકો ભવિષ્યમાં આલિમ અથવા વગેરે થવા ઈચ્છે તો તેમને કોઈ અડચણ કે મુશ્કેલીનો અનુભવ ન થાય. નમાજ, નમાજે જનાજા, ઈદની નમાજ, કફીન દફીન વગેરે પ્રેક્ટિકલી શિખવાડવામાં આવે.

બીજુ જરૂરી બાબત એ છે કે મકતબ મદ્રસાઓના સંચાલનમાં આલિમ, હાફિઝ જે જાણકાર હોય અથવા કોઈ દીનદાર જે દીન અને દીની તા'લીમની જરૂરતો સમજે, એવા લોકોનો સમાવેશ અત્યંત જરૂરી છે. અધિકતમ મકતબ મદ્રસાઓનું સંચાલન એવા લોકો કરતા હોય છે જે મને દીનની પૂરતી સમજ નથી હોતી અથવા સુસ્ત તબીઅતના હોય છે અથવા સમયની માંગ મુજબ મકતબનું સંચાલન કરવાની લાયકાત નથી હોતી. એટલા માટે અલ્લાહ અને રસૂલનો ખૌફ રાખી આ બાબતે પણ ધ્યાન કરવું જરૂરી છે.

મુદરિસોના પગાર વિશે પણ આપણી સોચ ઘણી જ અફ્સોસજનક છે કે ત્રણ કલાકનો તો વળી કેટલો પગાર હોય?! ૧૫૦૦, ૨૦૦૦ પગાર આપી એમ સમજવામાં આવે છે કે જાણો એહસાન કરવામાં આવ્યું હોય! આપણો બે અથવા ત્રણ કલાક તો જોઈએ છીએ પરંતુ ઈલ્યે દીન અને કુર્ઝાની તા'લીમનું મહત્વ નથી જોતા! બીજુ કે મકતબની આવક એટલી ન હોય કે પગાર ઘોરણ સુધારી શકાય તો ફી નક્કી કરવામાં આવે. આ વિશે આમ મુસલમાનોને અપીલ છે કે જો દર મહિને ઘર દીઠ સો રૂપિયા મકતબ માટે આપણો આપીએ તો સરળતાથી આ સમસ્યાનું નિવારણ થઈ શકે છે. મકતબમાં આપણા જ બાળકો તાલીમ લે છે, આપણે પાન, બીડી, ગુટખામાં જેટલા પેસાનો ધૂમાડો કરીએ છીએ જો એમાંથી ૧૦૦ રૂપિયા (અથવા એથી વધુ શક્તિ મુજબ) અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરીશું તો બન્નેવ

જહાનમાં તેનો બદલો જરૂર મળશે, જે તે વિસ્તારના લોકોએ ત્યાંના મકતબની કમિટી અને ટ્રસ્ટી અને મંડળને સહાય કરવી જેથી તેઓ પણ સારા પગારથી સારા મુદરિસોની નિયુક્ઝિત કરી મકતબની તા'લીમી તરકીને વેગ આપી શકે.

કહેવા સાંભળવામાં પગાર ઘોરણની વાત સાવ નજીવી લાગે છે પરંતુ તેનું હુષ્ટ પરિણામ ઘણું જ ભયાનક છે કે આલિમ, કારી અથવા હાફિઝ થયેલા લોકો પણ આ લાઈન છોડવા મજબૂર થઈ જાય છે, અને આ જ કારણથી કોઈ મા બાપ પોતાની અવલાને આલિમ અથવા હાફિઝ બનાવવા તૈયાર નથી થતા. ઈલ્લા માશાઅલ્લાહ !

આ અમુક ધ્યાનપાત્ર બાબતો છે જેની તરફ ધ્યાન આપવામાં આવે તો મકતબ અને મદ્રસાઓમાં તા'લીમી ઘોરણ ખાસી હદ સુધી સારું અને ફણદાયક થઈ શકે છે અને ત્યાં તા'લીમ મેળવતા તલ્ખા સહી તા'લીમ મેળવી શકે છે અને સાથોસાથ વાલીઓ, મુદરિસીન હજરાત અને ટ્રસ્ટી સાહેબો પણ અજરો સવાબના હક્કદાર થશે.

કૃષ્ણાંનું લિલાહ ! આલમી તેહરીકે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી જે રીતે તખ્લીગ અને તા'લીમ તથા સુન્ની મુસલમાનોની ભલાઈ માટે દરેક ક્ષેત્રમાં કાર્યરત છે અને વિવિધ વિસ્તારોમાં દારૂલ ઉલ્લમો, સ્કૂલો, તર્ભીયતી સેન્ટરો, સસ્તા દરે દવાખાનાં, કિતાબોના પ્રકાશન જેવી નિઃસ્વાર્થ બિદમતો આપી રહી છે એ જ રીતે અલ્લાહ કરમ અને સરકાર સ્થાની અતાથી કેટલાય વિસ્તારોમાં કાયદેસર મકતબોનું સંચાલન પણ કરે છે જ્યાં સારી કક્ષાની તા'લીમ આપવામાં આવે છે. તેહરીકની એક સંસ્થા "ઈદારા માઝારિકે ઈસ્લામી" દ્વારા મકતબ માટે એક ઘણો સારો અને સારી કક્ષાનો કોર્સ "નૂરી કાયદા"ના નામથી પ્રકાશિત થઈ મુસલમાનનોની બિદમતમાં ૨૪૪ થઈ ચૂક્યો છે.

- (સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી-મુંબઈ,
એપ્રિલ-૨૦૧૫, અઝ : મૌલાના અબુલ્લાહ આ'જમી)

ગૈર મુક્લિદિના કેટલાક સવાલોના જવાબો

કાર્યાલય

કેટલાક સુની ભાઈઓ ! દીની સાહિત્યથી તથા દીની ઈતિહાસી લગાવ રાખતા નથી અને આ કહેવાતા અહલે હદ્દીધ ગૈર મુક્લિદ વહાબીઓ એક બે રટેલી હદ્દીધો સંભળાવી દે તો વસવસામાં પડી જાય છે. તેવા ભાઈઓના જ્ઞાન માટે અહીં અમુક સવાલ જવાબ અત્રે રજૂ કરીએ છીએ અને વિનાંતિ કરીએ છીએ કે દીની સુની કિંતાબો વાંચો અને જેવી રીતે દુનિયા માટે સમય કાઢો છો તેમ હમેશાંની દુનિયા આખેરતને સમારવા માટે પણ સમય કાઢો, નહીં તો ક્યાંક કોઈ ગુમરાહની સોહબતમાં તમો તથા તમારી ઔલાદ ઈમાન ન ખોઈ બેસો. અને જો એવું થયું તો આ દુનિયાની દૌલત તમને શું કામ લાગશે ?! તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા-(માસિક)

ગૈર મુક્લિદિનો સવાલ : નભી કરીમ ﷺ નો વિસાલ બાદ એકસો વરસો સુધી "ખ્યરે કુરૂન" ના જમાનામાં જે સહાબાએ કિરામ, તાબદીન તથા તબેઅ તાબદીન થઈ ગયા છે તે ક્યા ઈમામના મુક્લિદ હતા અથવા લામજહબ હતા ? જો મુક્લિદ હતા તો ક્યા ઈમામના ? જો ગૈર મુક્લિદ હતા તો આપ તેમને મુસલમાન માનો છો કે નહીં ?

જવાબ : તે લોકો જેઓ ઈજટેહાદના દરજાએ પહોંચ્યા ન હતા તેઓ મુક્લિદ હતા, કેમ કે અલ્લાહ પાક અને તક્લીફ નભી કરીમ ﷺ ની મુજતહિદોની તક્લીફ કરવાનો હુકમ આપ્યો છે અને આ તક્લીફ નભી કરીમ ﷺ ની હ્યાતમાં જરી હતી. જેમ કે આપ એ હઝરત માઝ ને યમનના મોઅલ્લિમ તથા અમીર બનાવીને મોકલ્યા. જે મસ્ખલાની યમનવાળાઓને જરૂરત પડતી તે હઝરત માઝ ને પૂછતા અને એના પર અમલ કરતા. યમનવાળાઓ એ મસ્ખલાની દલીલ પૂછતા ન હતા, ન હઝરત માઝ ને તેમને દલીલ વર્ણન કરતા હતા. અને આ જ તક્લીફ શખ્સી છે જેને તમે લોકો (ગૈર મુક્લિદો) કુઝ તથા શિર્ક પણ કહો છો !

અલ્બયાજુ બિલ્લાહિ તઆલા ! શું હુઝૂર નભી કરીમ ﷺ ને પણ કાફિર તથા મુશ્રીક કહો છો ?! કેમ કે હઝરત નભી કરીમ ﷺ એ હઝરત માઝ ને યમનના લોકોની તક્લીફના માટે મોકલ્યા હતા. હઝરત માઝ ને મુક્લિદ (જેમની તક્લીફ કરવામાં આવે) અને યમનના લોકો મુક્લિદ થયા. અને જે કોઈ કોઈક કુઝ પર રાજી રહે તે પણ કાફિર થઈ જાય છે. જો તક્લીફ કુઝ કે શિર્ક હોત તો ન નભી તેમને મોકલતા, ન તે પોતાની તક્લીફ કરાવતા.

હઝરત માઝ નો મજહબ સંપાદિત થયો ન હતો એટલા માટે એના પ્રતિ લોકોની નિસ્બત નથી. તક્લીફ શખ્સીના માટે મજહબનું સંપાદિત હોવુ જરૂરી છે. સો વરસો પહેલાં કોઈ મજહબનું સંપાદન થયું ન હતું એટલા માટે લોકો ખાસ મુજતહિદના તરફ સંબંધિત ન હતા, પણ મુક્લિદ ચોક્કસ હતા.

વળી તમોને ખબર જ નથી કે ખ્યરે કુરૂન કોને કહે છે ?! તમે ખયરે કુરૂનને સો વરસની અંદર જ સમેટી કાઢયો છે. તમોને ચારેવ ઈમામો (ઈમામે આ'જમ અખુ હનીફા, ઈમામ શાઈફ, ઈમામ માલિક તથા ઈમામ અહમદ ઈખેહબ્લ)ની પેદાઈશ તથા તેમનો ઈતિહાસ પણ ખબર નથી, નહીં તો આપ સો વરસથી પહેલાં લોકો ક્યા ઈમામના મુક્લિદ હતા એવો સવાલ હરગિન જ કરત.

ઈમામે આ'જમ ને તાબદીનમાંથી છે. તબેઅ તાબદીનના જમાનામાં ચારેવ મજહબ ઘડાઈ ચૂક્યા હતા. મુસલમાન એ ચારેવ મજહબોમાં વહેચાઈ ચૂક્યા હતા. જેઓ બાકી હતા તેઓ પણ કોઈ ઈમામની તરફ સંબંધિત હતા, થોડા હિવસો બાદ બાકીના સૌ એ જ ચાર મજહબોમાં ગોઢવાય ચૂક્યા હતા. એના પર બારસોથી અધિક વરસો વહી ગયા પછી નજદીથી શૈતાનથી શીંગ નીકળી તેણે મુસલમાનોમાં વિખવાદ શરૂ કર્યા, મુસલમાનો પર જેહાદનો હુકમ જરી કર્યો, મુસલમાનોના જાન તથા માલને લૂંટવો કંત્લ કરવું મુખાં જાણ્યું, ચાર મજહબવાળાઓને મુશ્રીક કહ્યા, એ જ

શૈતાનના શીંગના મુક્તલિદ તથા અનુયાયીઓ એ જમાનાના અહલે હદ્દીષ કહેવાયા.

તમારા સવાલોના જવાબો સેંકડો વાર ઉલમા આપી ચૂક્યા છે પરંતુ તમારી આદત છે કે એ જ સવાલોને વારવાર ઢોહરાવો છો. તમામ ઉલમા, તમામ ફંડીઓ, તમામ મુહદિષો, તમામ તરીકૃત, હફીકૃત મઅરેફતના પેશવાઓ આ જ ચાર મજહબોની પયરવી કરનારા તથા મુક્તલિદ હતા. તમે લોકો ધોકો આપીને પેશવાઓના દીનથી બધગુમાન કરો છો, તમે તમારી સાથોસાથ તેમની આખેરત ખરાબ કરો છો. આ ચાર મજહબો (હનફી, શાફી, માલિક, હંબળી) ક્યામત રચાતા સુધી અલ્લાહ પાકના ફજ્લો કરમથી કાયમ તથા દાઈમ રહેશે.

હે ગૈર મુક્તલિદો ! તમો કુર્અન તથા હદ્દીષ થકી સાબિત કરો કે સહાભા, તાબર્દિન તથા તબબેએ તાબર્દિનના જમાનામાં ફ્લાણો માણસ ગૈર મુક્તલિદ હતો, અથવા રસૂલુલ્હ عليه السلام અહલે હદ્દીષ કહેવાતા હતા અથવા સહાભાએ કિરામ અહલે હદ્દીષ કહેવાતા હતા ? અને તમો એ સાબિત નથી કરી શકતા, તો પછી જણાવો કે વર્તમાન કાળમાં પોતાને અહલે હદ્દીષ કહેડાવનારા બિદાતી છે કે નથી ? અને જો છે તો સમર્થન કરો. અને ઉમ્મીદ છે કે તમો એમને બિદાતી જ કહેશો, કેમ કે તમારો એ કાનૂન છે કે જે કામ હજરત રસૂલુલ્હ عليه السلام એ ન કર્યું ન હુકમ આપ્યો, તે તમારા ત્યાં બુરી બિદાતી છે ! આ તમારા જ કાયદાની રૂઘે અત્યારના સર્વ અહલે હદ્દીષ કહેવડાવનારા બિદાતી છે કે નહીં ?!

ગૈર મુક્તલિદનો સવાલ : ઈમામે આ'જમ ع ની કોઈ કિતાબ બતાવો કે જેમાં તેમણે ખૂદ પોતાના ફ્લાલ વડે પોતાના મજહબનું નામ હનફી તજવીજ કર્યું હોય, અને પોતાની તકલીફનો હુકમ આપ્યો હોય.

જવાબ : અલ્યાજુ બિલ્વાહિ તથાલા ! ઈમામે આ'જમ ع ન ખુદા હતા ન રસૂલ હતા. જેણે એમને ખુદા કે રસૂલ સમજ્યા તે ઈસ્લામથી ખારિજ છે કેમ કે પોતાની પયરવી, ઈત્તેબાઅ કરવાનો હુકમ આપવો એ અલ્લાહ તથાલાની શાન છે અથવા તેના રસૂલ صلوات الله علیه و سلم ની

ઇ. હજરત ઈમામે આ'જમ ع હજરત રસૂલુલ્હ عليه السلام અહીંના ઉમ્મતી અને ચહીતા મુજતહિદ છે. તેમણે અલ્લાહ તથાલા તથા તેના રસૂલ صلوات الله علیه و سلم ના કલામને સમજ્યું અને અન્યોને સમજાવ્યું.

પ્રથમ આપ બતાવો કે હજરત નબી કરીમ صلوات الله علیه و سلم એ પોતાના દસ્તે મુખારક વડે જે કુર્અન લઘ્યાં તે કયું છે ? અથવા તે હદ્દીષ બતાવો જે હજરત અબૂબક સિદ્દીકું કે હજરત ઉમર ફારુકું કે હજરત ઉખમાનગની કે હજરત અલી رض એ લખી હોય. જો આને સાબિત ન કરો અને કદાપિ કરી શકશો નહીં ! તો પછી જણાવો કે તમારું કુર્અન મજ્જદ પર ઈમાન છે કે નથી ? અને હદ્દીષની કિતાબો પર ખાસ કરીને બુખારી શરીફ તથા અન્ય પાંચ પર ઈમાન છે કે નથી ?

તમે લોકો (ગૈર મુક્તલિદો)એ જુમાની બીજી અજાનને એવું સમજ્યને કે આ બિદાતે ઉખમાની છે એને ત્યજી દીધી, તો પછી કુર્અન મજ્જદ પણ વર્તમાન સ્વરૂપમાં જે છે તે મુસહબે ઉખમાની છે ! એને શા માટે કખૂલ કરો છો ? તમારા પર લાઝિમ છે કે તમે એ સ્વરૂપમાં કુર્અન મજ્જદ રજૂ કરો જે સ્વરૂપમાં રિસાલતકાળમાં મૌજૂદ હતું. અને ઈમામ બુખારીની બિદાત શા માટે સ્વીકારી લીધી ?! એ પણ હુગ્રર صلوات الله علیه و سلم ના જમાનામાં ન હતી.

ઈમામે આ'જમ ع કોઈ મુન્શી ન હતા પણ મુજતહિદ હતા. તે કુર્અન તથા હદ્દીષથી શરીઅતના મસાલા કાઢતા હતા અને આપના શાગિર્દ નક્લ કરતા હતા, જેમ કે મુહિર્રે મજહબ હજરત ઈમામ મુહમ્મદ صلوات الله علیه و سلم છે જેમણે ઝાહિરુર્રિવાયાત એટલે છ કિતાબોને કહે છે તે હજરત ઈમામે આ'જમ ع થી ડાયરેક્ટ લખી છે, આ મસાઈલ જે હનફી મજહબમાં રિવાજ પામેલ છે તે સૌ ઈમામે આ'જમ ع થી તવાતુરની સાથે આપણા સુધી પહોંચેલ છે જેના માટે સેંકડો કિતાબો મૌજૂદ છે, જો કે તવાતુરના માટે કિતાબોની જરૂરત નથી, તમો કુર્અન હદ્દીષથી સાબિત કરી આપો કે જે દીનના પેશવાએ કોઈ કિતાબ નથી લખી તેના શરીર મસાઈલ તથા તેના ફત્વા અમલને પાત્ર નથી.

—(અર્દ્ધશાદ મંથલી, નવે. ૨૦૧૪, હાંગલ શરીફ)

બાદશાહ મહમૂદ ગળજનવીનો ઠયાર

રજૂકર્તા : હાફેઝ ઉખાન સાહિબ કોલવનવી
(મુદરિસ : દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ)

બાદશાહ મહમૂદ ગળજનવી عَلَيْهِ السَّلَامُ આમ દરબારમાં સિંહાસન પર બેઠો હતો. એનો સમય પ્રજાની મદદ માટે વક્ફ હતો કે એ સમયે દરેક મજલૂમ અવરોધ વિના હાજર થાય અને પોતાનું હુઃખ સંભળાવે જેથી એની મદદ કરવામાં આવે. એટલામાં એક પુખ્તવયનો વ્યક્તિ ઉભો થયો અને તે વારંવાર કહેતો હતો, "બાદશાહ ન્યાય કરો! બાદશાહ ન્યાય કરો!"

બાદશાહે પોતાનો જમણો હાથ ઉઠાવ્યો અને ઊંચા અવાજથી કહું, "હું હાજર છું! હું હાજર છું!"

તે વ્યક્તિ હવે બાદશાથી બિલકુલ નજીક થઈ ગયો હતો. કહું, કે આદિલ બાદશાહ ! મેં બે હજાર તિલાઈ દીનાર લીલી રેશમની એક થેલીમાં બંધ કરીને શહેરના કાઝી પાસે અમાનતરૂપે મૂક્યા હતા અને પછી મુસાફરી પર ચાલ્યો ગયો. જે રકમ તિજરત માટે સાથે લઈ ગયો હતો તે હિંદુસ્તાનના રસ્તા પર ડાક્કોઓએ હુસ્તો કરીને લઈ લીધી. અલ્લાહ તબારક વ તાતાલાએ જીવ બચાવ્યો અને હું જેમ તેમ કરીને વતન પાછો આવ્યો. કાઝી પાસે જે થેલી મૂક્યી હતી તે પાછી લીધી. ઘરે આવીને થેલીને ખોલી તો એમાં બે હજાર દીનાર શુદ્ધ સોનાના બઢલે તાંબાના સિક્કા ભર્યા હતા. હું કાઝી પાસે પાછો ગયો અને કહું કે મેં તમારી પાસે માત્ર નિશાપૂરી દીનાર મૂક્યા હતા, હવે એમાં તાંબુ ભર્યું છે. આવું કેમ થયું ?! કાઝીએ કહું, તમે અમાનત હવાલે કરતા સમયે મને અશરફીઓ બતાવી હતી ? તમે તો પેકિંગ થેલી લાવ્યા હતા, તમે પરત માગી તો મેં એને એ જ સ્થિતિમાં તમારા હવાલે

કરી દીધી. તમને પૂછ્યું, શું આજ તમારી થેલી છે ? તમે કહું, હા ! તો હવે શાથી મોહુ લટકાવીને મારી પાસે કેમ આવી ગયા છો ? હું ઘણો રડયો, અલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ અને રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ નો વાસ્તો એને આખ્યો પણ એના ઉપર કોઈ અસર ન થઈ. હવે શાથી આદિલ બાદશાહથી ન્યાયની માગણી કરું છું. આવું કહીને જોરથી રડવા લાગ્યો. બાદશાહે કહું, તમે કાંઈ ચિંતા ન કરો. તમારા બારામાં મારે વિચારીને પગલું લેવું પડશો, તમે મને એક અઠવાડિયાનો સમય આપો. હમણા એક કામ કરો કે એ થેલી મારી પાસે લઈ આવો. સંજોગોવસાત એ થેલી પોતાની સાથે લાવ્યો હતો, એણે તરત જ બાદશાહની સામે મૂકી દીધી. બાદશાહે એને ખૂબ જ ધ્યાનથી ચોતરફ જોયી પણ કોઈ જગ્યા પર છેદનું નિશાન નજર ન આવ્યું જેનાથી શક થતો કે થેલીને ફાડીને એમાંથી દીનાર કાઢવામાં આવ્યા છે. છેવટે બાદશાહે કહું કે આ થેલી મારી પાસે રહેવા દો હું ઉપાય કરું છું, જ્યાં સુધી હું તમારો મામલો હલ ન કરી આપું ત્યાં સુધી તમે દરરોજ બયતુલ માલથી ત્રણ શેર લોટ, એક શેર ગોશ્ટ, અને અડધો દીનાર પોતાના બાળકો માટે લઈ લો.

બપોરના ખાવા પછી બાદશાહે થોડો આરામ કર્યો તો રેશમી થેલી એના હાથમાં હતી. તે વિચારી રહ્યો હતો કે આવું કેમ થયું ? પછી એના દિમાગમાં એ વાત આવી કે બની શકે છે કે થેલીમાં કાષ્ણ પાડીને દીનાર કાઢી લીધા હોય અને પછી થેલીને ઘણી ચાલાકીથી સીવી લીધી હોય. બાદશાહના રૂમમાં રેશમની એક સુંદર ચાદર બિછાવેલી હતી જે ઘણા સુંદર ફૂલોવાળી હતી, બાદશાહે ખંજર કાઢ્યું અને એ ચાદરને એક ફૂટ સુધી ફાડી નાખી અને પોતે શિકાર માટે રવાના થઈ ગયો.

બીજા દિવસે વહેલી સવારે નોકર સફાઈ

માટે આવ્યો અને ફર્શની કિંમતી રેશમી ચાદર ફાટેલી જોઈ તો ધૂજવા લાગ્યો અને વિચારવા લાગ્યો કે જો બાદશાહે આ ફાટેલી ચાદર જોઈ લીધી તો મારી જાનને ખતરો છે. એક ઘરડા ફર્શ સાફ કરનારે અને રડતાં જોઈ લીધો અને પૂછયું, તમને શું થયું છે ? એણો કહું, મારાથી કોઈ વ્યક્તિને દુષ્મની હશે એણો આવું કર્યું છે. ઘરડા ફર્શ સાફ કરનાર એની સાથે બાદશાહના રૂમમાં આવ્યો અને ફાટેલા ફર્શને જોઈને પોતે જ ભયભિત થઈ ગયો પણ એણો પોતાને કાબૂમાં રાખ્યો અને પૂછયું, શું તમારા સિવાય પણ કોઈને આ વાતની ખબર છે ?! એણો કહું, ના !

ઘરડા ફર્શ સાફ કરનાર બોલ્યો, તો પછી કાંઈ ચિંતા ન કરો, બાદશાહ શિકાર પર ગયો છે અને બે દિવસથી પહેલાં નહીં આવે. હું શહેરના એક એવા રક્ષુગર (રક્ષુ કરવાવાળો)ને જાણું છું જે આ રેશમી ફર્શને એવું રક્ષુ કરી આપશે કે કોઈ નિષ્ણાત કારીગર પણ ન ઓળખી શકે. એ રક્ષુગરનું નામ અહમદ છે. પુષ્ટવયનો માણસ છે. ફલાણા ફળિયામાં એનું ઘર છે. તમે તરત જ આ રેશમી ફર્શ તેની પાસે લઈ જાવ !

નોકરે એવું જ કર્યું. અહમદ રક્ષુગર પાસે જઈને એણો કહું, હે રક્ષુગર ! આ રેશમી ફર્શને એવી રીતે રક્ષુ કરી આપ કે કોઈને ખબર ન પડે. રક્ષુગરે કહું, એ જ પ્રમાણે થશે, પણ એનું મહેનતાણું એક દીનાર લઈશ. નોકરે કહું, મને ફંબૂલ છે. બસ, હવે તમે તમારું કામ ચાલુ કરો અને તમારી મહેનત એમાં લગાડી દો ! રક્ષુગરે કહું, એ જ પ્રમાણે થશે, તમે કાલે અસરના સમયે આવીને આ ફર્શને લઈ જાઓ.

બીજા દિવસે નોકર તે ચાદર લેવા માટે ગયો તો ઘણો જ હેરાન થયો, કેમ કે કોશિશ કરવા છતાં પણ ચાદરની તે જગ્યા ન ઓળખી શક્યો કે જ્યાંથી તેને રક્ષુ કરવામાં આવી હતી. એણો રક્ષુગરનો આભાર માન્યો અને રેશમી ફર્શ લાવીને બાદશાહના રૂમમાં એ જગ્યા પર બિછાવી દીધું.

એક દિવસ બાદ બાદશાહ શિકારથી પરત ફર્યો અને બપોરના સમયે પોતાના ખાસ રૂમમાં દાખલ થયો તો જોયું કે ફર્શ બિલકુલ સારું છે. ઘણી કોશિશ કરી પણ તે ફાટેલી જગ્યાને ન ઓળખી શક્યો. આદેશ આપ્યો કે નોકરને બોલાવવામાં આવે. નોકર હાજર થયો તો પૂછયું, આ ફાટેલું ફર્શ કોણો દુરુસ્ત કર્યું ?! નોકર બોલ્યો, હે બાદશાહ સલામત ! આ ફર્શ બિલકુલ ફાટેલું ન હતું. બાદશાહે કહું, ગભરાવ નહીં ! મેં જાતે જ પોતાના ખંજરથી કાણું પાડ્યું હતું અને એવું એક મક્સસ માટે કર્યું હતું. તમે બતાવો કે આ ફર્શને ક્યા રક્ષુગરે ઠીક કર્યું છે, એણો તો કમાલ કરીને બતાવ્યું છે. આ સાંભળીને નોકરના જીવમાં જીવ આવી ગયો. એણો કહું, ફલાણા રક્ષુગરથી એને ઠીક કરાવ્યું હતું. બાદશાહે કહું, એ રક્ષુગરને કાલે મારા દરબારમાં હાજર કરો.

બીજા દિવસે રક્ષુગર બાદશાહના દરબારમાં હાજર થયો તો એના શરીર પર ધૂજારી છવાયેલી હતી. બાદશાહે કહું, ગભરાવ નહીં, શું રેશમી ફર્શને તમે રક્ષુ કર્યું છે ?! રક્ષુગરે કહું, હા ! બાદશાહે કહું, શાબાશ ! તમે તો કમાલ કરીને બતાવ્યો છે ! પછી પૂછયું, શું શહેરમાં તમારાથી વધારે કોઈ જાણકાર રક્ષુગર છે ?! રક્ષુગરે કહું, બાદશાહ સલામત ! શહેરના બધા જ રક્ષુગરો મારા ચેલા છે, મારાથી વધારે જાણકાર કોઈ નથી.

બાદશાહે કહું, એક વાત બિલકુલ સાચે સાચી બતાવો, શું આ વરસના દરમ્યાન કોઈ માલદાર વ્યક્તિએ લીધી રેશમની થેલી તમારાથી રક્ષુ કરાવી હતી ?! એણો કહું, જ હા ! આ કામ માટે શહેરના કુઝીએ મને પોતાના ઘરે બોલાવ્યો હતો અને બે દીનાર આપીને એક લીલા રેશમની થેલી રક્ષુ કરાવી હતી.

બાદશાહે કહું, શું તમે એ થેલી જોઈને ઓળખી લેશો ? જવાબ આપ્યો, કેમ નહીં ?! જરૂર ઓળખી લઈશ.

આ સાંભળીને બાદશાહે ફર્શની નીચે હાથ
નાખીને એ થેલી કાઢી અને રક્ષગરથી પૂછ્યું કે શું આ
જ થેલી છે ??

રક્ષગર બોલ્યો, જુ હા ! બાદશાહ આ એ જ
થેલી હતી.

બાદશાહે પૂછ્યું, એને તમે કઈ જગ્યાએથી રક્ષ
કરી હતી ? રક્ષગરે રક્ષવાળી જગ્યાએ આંગળી મૂકી
દીધી. બાદશાહ એ જોઈને હેરાન થઈ ગયો. કેમ કે
રક્ષગરે કમાલ કરીને બતાવ્યું હતું.

બાદશાહે તરત જ શહેરના કાઝીને બોલાવ્યો
અને સાથે જ દાવો કરવાવાળાને પણ બોલાવ્યો જેની
થેલીમાંથી સાચા દીનાર કાઢી દીધા હતા. અને આદેશ
કર્યો કે બંનેવને અલગ અલગ રૂમમાં બંધ કરી દેવામાં
આવે કે એક બીજાથી મળી ન શકે. થોડીવારમાં બંનેવ
હાજર થયા. બાદશાહે કાઝીને બોલાવ્યો અને પૂછ્યું
કે તમે પુખ્તવયના અનુભવી માણસ છો, મેં તમારી
ઉપર ભરોસો કરીને ન્યાયાધીશનું પદ તમારા હવાલે
કર્યું હતું કે મુસલમાનોના ખૂન અને માલમાં ન્યાય
કરો. બતાવો, શું એ જાઈજ છે કે તમે ખ્યાનત કરો
અને અમાનતની શરતોને પૂરી ન કરો અને એક
મુસલમાનનો માલ હડપ કરીને એને વંચિત કરી હો ??

કાઝીએ ગભરાતાં કહું, હે બાદશાહ ! આ શું
કહી રહ્યા છો ?? બાદશાહે ગુસ્સામાં કહું, આ છે તમારું
કૌભાડ ! પછી તે રેશમી થેલી બતાવીને કહું, આ છે
તે થેલી જે તમારી પાસે અમાનતના રૂપે મૂકવામાં

આવી હતી, પણ તમે એમાં છેદ પાડીને સાચા સોનાના
દીનાર કાઢી દીધા અને તેના બદલામાં તાંબાના સિક્કા
ભરી દીધા અને થેલીને રક્ષ કરાવીને માલિકને સૌંપી
દીધી.

કાઝીએ કહું, આવુ કદાપિ નથી થયું ! મેં આ
થેલી ન ક્યારે જોઈ છે અને ન તો મને આ વાતની
જાણકારી છે !

બાદશાહે આદેશ કર્યો કે હવે દાવો કરવાવાળો
અને રક્ષ કરવાવાળો બંનેવને બોલાવવામાં આવે.
બંનેવ હાજર થયા. એમને જોતાં જ કાઝીનો રંગ ફિકો
પડી ગયો અને બીકના માર્યા એવી હાલત થઈ કે
મોઢાથી કાંઈ વાત નીકળતી ન હતી. ઘણી મુશ્કેલીથી
પોતાની ઉપર કાબૂ પામીને કહું, હે બાદશાહ
સલામત ! મને માફ કરી દો !

બાદશાહે કહું, આ ગરીબની જે રકમ તૈ ધોકાથી
હડપ કરી હતી એ એને પાછી આપી દે ! કાઝીએ
પોતાના મુખનાર (કલાઈ)ને બોલાવ્યો અને કહું, પેલી
જગ્યાએથી બે હજાર નિશાપૂરી દીનાર લઈ આવ !
થોડાક સમયમાં એ રકમ આવી ગઈ. બાદશાહે એ
રકમ માલિકના હવાલે કરી દીધી અને આદેશ કર્યો
કે ખ્યાનતદાર કાઝીને મહેલના મિનારા પર ઊંધો
લટકાવવામાં આવે જેથી લોકોને ખબર પડે કે
અમાનતમાં ખ્યાનત કરવાનો શું અંજામ થાય છે.
(સિયાસત નામા, ખ્વાજા નિઝામુલ મુલ્ક તૂસીથી)
(માહનામા નૂરુલ હબીબ-પાક., માર્ચ-૨૦૧૫)

દયાદરામાં ઓરતો માટે સુન્ની ઈજટેમા

દયાદરા : ખાતે તા. ૬-૫-૨૦૧૫ શનિવારે મુદ્રસા મજાહેરુલ ઉલ્લમના હોલમાં બહેનો માટે "સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી" થકી સુન્ની ઈજટેમા યોજ્યો જેમાં અઠી વાગ્યાથી પોણા ચાર સુધી આલિમા રૂબીના આપા
તેમજ રિજવાના આપા તથા અન્ય બહેનોએ નાનત તથા ઈસ્લાહી બયાનોનો સિલસિલો જારી રાખ્યો. પોણા ચાર
વાગ્યાથી પર્દા હેઠળ રહીને આલે રસૂલ હજરત મૌલાના સૈયદ અમીન અલી કાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે
ઈસ્લામી) એ ઈસ્લામી બહેનોની સુધારણા કરતું હદ્યદ્રાવક બયાન કર્યું હતું. છેવટમાં સલાતો સલામ દુઆ થઈ
હતી. આ સિવાય પણ દર અઠવાડિયે ગામમાં વિવિધ સ્ટ્રીટોમાં આલિમા મુખલિંગ બહેનો થકી ઘરોમાં સુન્ની
ઈજટેમા થાય છે. રખ તાલાલા સૌને નેક રાહની હિદાયત આપે. (આમીન) —તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

ગુજરાતના પ્રાસવાદ વિરોધી વિધેયક અને અન્ય સમાન કાયદાઓ તત્કાળ રદ કરવામાં આવે -એનોટેડી ઈન્ડિયા

રાષ્ટ્રપતિએ ગુજરાત આતંકવાહી કૃત્ય અને સંગઠિત ગુના નિયંત્રક (ગુજરાતીટોક) વિધેયક ૨૦૧૫ને મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં.

ગુજરાત રાજ્ય વિધાનસભા દ્વારા પાસ કરવામાં આવેલા પ્રાસવાદ વિરોધી વિધેયકમાં આતંરરાષ્ટ્રીય માનવ અધિકાર ધોરણોનો સંદર્ભ અભાવ છે અને તે કાયદો બને એટલા માટે રાષ્ટ્રપતિની એને મંજૂરી મળવી જોઈએ નહીં એવું એમેસ્ટી ઇન્ટરનેશનલ ઇન્ડિયાએ આજે જણાવ્યું હતું. આ પ્રકારના કાયદાઓ અન્ય રાજ્યમાં અમલી છે અને રાષ્ટ્રીય રીતે તેને તત્કાળ રદ કરવા જોઈએ.

૩૧મી માર્ચ ગુજરાત રાજ્ય વિધાનસભાએ ગુજરાત આતંકવાહી કૃત્ય અને સંગઠિત ગુના નિયંત્રક (ગુજરાતીટોક) વિધેયક ૨૦૧૫ નામે પસાર કર્યું હતું.. આ વિધેયક હવે કાયદો બનવા માટે રાષ્ટ્રપતિની મંજૂરી અર્થે પડતર છે.

ગુજરાતના આ વિધેયકમાં એવી અનેક જોગવાઈઓ છે જે આતંરરાષ્ટ્રીય માનવ અધિકારના ધોરણોનો ભંગ કરે છે એવું એમેસ્ટી ઇન્ટરનેશનલ ઇન્ડિયા ડાયરેક્ટર સેમિર બાબુએ જણાવ્યું હતું. ભારતીય સત્તાવાળાઓને સુરક્ષા સુનિશ્ચિત કરવા માટે અસરકારક પગલાં લેવાની ફરજ છે પરંતુ સુરક્ષાને લગતી ચિંતાનો ઉપયોગ યોગ્ય અને ભારતના બંધારણમાં આપવામાં આવ્યા મુજબ ન્યાયી ટ્રાયલના અધિકાર સહિતના લોકોના માનવ અધિકારનો ભંગ થવો જોઈએ નહીં.

ફોજદારી કાર્યવાહી સુરક્ષાને લગતા પાસાઓને નબળા પાડવાના બદલે સત્તાવાળાઓએ અપરાધો અટકાવવા અને તેનું નિરાકરણ લાવવા માટે પોલીસને તા'લીમ, સંસાધનો અને સ્વાયત્તતા આપવી જોઈએ. ગુજરાત વિધાનસભાએ અગાઉ ૨૦૦૩, ૨૦૦૮ અને ૨૦૦૯માં આ પ્રકારના

વિધેયકો પાસ કર્યો હતા. ૨૦૦૮ અને ૨૦૦૯માં તત્કાલ રાષ્ટ્રપતિઓએ આ વિધેયકોને મંજૂરી આપવા ઈન્કાર કર્યો હતો. રાજકીય પક્ષોએ આ વિધેયકને પાસ કરવા માટે તે મુદ્દે રાજકીય ગજગ્રાહ ચિત્રરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. હુભાંગ્યે અનેક પક્ષકારોએ રાજ્ય અને રાષ્ટ્રીય સત્તરે આ પ્રકારના કાયદાઓને સમર્થન આપવા માટે દોષિત છે એવું સેમિર બાબુએ જણાવ્યું હતું.

અહીં મુદ્દો કોઈ રાજકીય વિચારધારાનો નથી પરંતુ યોગ્ય અને ન્યાયી ખટલાની કાર્યવાહીના અધિકાર પ્રત્યેના આદરના મૂળભૂત અભાવનો છે. મહારાષ્ટ્ર અને કર્ણાટકમાં જે આ પ્રકારના કાયદાઓ અમલમાં છે તેના પર આધારિત ગુજરાતીટોક વિધેયક છે. અરૂણાચળ અને આંધ્રપ્રદેશ સહિત અન્ય રાજ્યમાં પણ અગાઉ આવા કાયદાનું આસ્તિત્વ હતું પરંતુ પાછળથી તેને રદ કરવામાં આવ્યા હતા. અતે ગુજરાતીટોકની કેટલીક જોગવાઈઓ પ્રસ્તુત છે જે આતંરરાષ્ટ્રીય માનવ અધિકાર ધોરણોને સુસંગત નથી તેથી આ વિધેયક રદ થવું જોઈએ અથવા તેમાં વ્યાપક સુધારા થવા જોઈએ.

પ્રાસવાદની વ્યાખ્યા : આ વિધેયકની કલમ ૨(૧)માં પ્રાસવાદી કૃત્યની વધુ પડતી વ્યાપક અને સ્વચ્છંદી વ્યાખ્યા કરવામાં આવી છે. જેમ કે આ વ્યાખ્યામાં જાહેર વ્યવસ્થાને ખલેલ પહોંચાડવાના ઈરાદાથી આચરવામાં આવેલા કૃત્યો અથવા મિલકતોને નુકસાન કે નાશ કરે એવા કૃત્યોનો પ્રાસવાદની વ્યાખ્યામાં સમાવેશ કરાયો છે. એ જ રીતે આ વિધેયકમાં મદદગારીની વ્યાખ્યામાં સંગઠિત કાઈમ સિન્ડીકેટને મદદ કરનાર કોઈપણ વ્યક્તિ સાથેનો સંદેશા વ્યવહાર કે જોડાણ અથવા સંગઠિત કાઈમ સિન્ડીકેટને મદદ

કરે એવી કોઈપણ માહિતી કોઈ કાનૂની સત્તા વગર પ્રસિદ્ધ કરવી અને તેને પણ મદદગારીની વ્યાખ્યામાં આવરી લેવામાં આવી છે.

આ વિસ્તૃત અને વ્યાપક વ્યાખ્યાઓ અભિવ્યક્તિ અને સાથે મળવાની સ્વતંત્રતાના અધિકાર સહિત અનેક મૂળભૂત અધિકારો સામે ખતરો ઉભો કરે છે. વિદેયકમાં ઉપયોગમાં લેવાયેલ વધુ પડતી વિસ્તૃત અને વ્યાપક વ્યાખ્યા હેઠળ સરકારની ટીકા કરતા દેખાવો યોજવા કે વિરોધ કરવો તેને પણ ત્રાસવાદી કૃત્ય તરીકે ગણાવીને કાનૂની કાર્યવાહી કરી શકશે. એટલું જ નહીં ત્રાસવાદી કૃત્ય પર પત્રકારત્વનો અહેવાલ લખવો તેને પણ અપરાધમાં કે ત્રાસવાદી કૃત્યમાં મદદગારી તરીકે ગણીને તેની સામે કાર્યવાહી કરી શકશે.

આરોપો વગર અટકાયતને લંબાવવી :
આ વિદેયકની કલમ ૨૦(૨)માં શકમંદની અટકાયતનો લઘુતમ પિરિયડ ૧૫ દિવસથી ૩૦ દિવસ સુધી વધારવાની જોગવાઈ ધરાવે છે અને આરોપો વગર અટકાયતનો મહત્તમ સમયગાળો ૬૦ દિવસથી ૧૮૦ દિવસ સુધી લંબાવી શકશે જે આંતરરાષ્ટ્રીય ધોરણો કરતાં ધણો વધુ સમયગાળો છે. આમાં એક સુરક્ષિત પાસાની જોગવાઈ એ કરવામાં આવે છે કે ૬૦ દિવસ કરતાં વધુ સમય અટકાયત લંબાવવા માટે ચોક્કસ કારણો રજૂ કરવાં પડશે અને અદાલતને તપાસમાં થયેલ પ્રગતિ અંગે સંતોષ થવો જોઈએ.

પોલીસ અધિકારીઓની કબૂલાત : આ વિદેયકની કલમ ૧૬માં અટકાયતી દ્વારા પોલીસ અધિકારીનો દરજજો ધરાવતા અથવા તેનાથી ઉપરનો દરજજો ધરાવતા પોલીસ અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલી કબૂલાતને કેટલીક શરતોને આવિન અદાલતમાં પુરાવા તરીકે ગ્રાહી રાખવાની જોગવાઈ છે.

જ્યારે સામાન્ય ભારતીય કિમિનલ કાયદા હેઠળ પોલીસ સમક્ષ કરવામાં આવેલી કબૂલાત પુરાવા તરીકે ગ્રાહી રાખવામાં આવતી નથી. કારણ કે આ પ્રકારની કબૂલાત અટકાયતી પર ત્રાસ ગુજરાતીને કે અન્ય કોઈ ગેરવર્તણૂક દ્વારા મેળવવામાં આવી હોય એવું માનવામાં આવે છે. બીજું આ વિદેયકમાં અટકાયતીઓ પર ગુજરાવામાં આવતા ત્રાસ અને અન્ય પ્રકારની ગેરવર્તણૂક સામે કોઈ સુરક્ષિત પાસાની જોગવાઈ કરવામાં આવી નથી.

જમિન પર નિયંત્રણ : કલમ ૨૦ (૪) હેઠળ અટકાયતીઓને જામીન આપવા પર બિનજરૂરી અને અયોગ્ય વધારાના નિયંત્રણો મૂકવામાં આવ્યા છે. આ કલમમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે જ્યાં સુધી અદાલતને એવો સંતોષ ન થાય કે આરોપીએ આવો કોઈ ગુનો આચર્યો નથી એવા વાજબી કારણો અને આધાર છે અને જામીન પર હશે ત્યારે આવો કોઈ ગુનો આચરશો એવી કોઈ શક્યતા નથી એવો કોઈ સંતોષ ન થાય તો અટકાયતીઓને જામીન પર છોડવા નહીં. આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદામાં અટકાયત હેઠળના તમામ આરોપીઓને ખટલાની કાર્યવાહી પહેલાં મુક્ત કરવાની તરફે જામાં જોગવાઈ હોય છે. આઈ.આઈ.સી.સી.પી.આર. ની કલમ ૮(૩)માં નિર્દિષ્ટ કર્યા મુજબ ખટલાની કાર્યવાહી પડતર હોય ત્યારે આરોપીને અટકાયતમાં રાખવાનો સામાન્ય નિયમ નથી.

કાનૂની કાર્યવાહીમાંથી મુક્તિની જોગવાઈ : વિદેયકની કલમ ૨૫માં કાનૂની કાર્યવાહીમાંથી મુક્તિની જોગવાઈ છે જે સદ્ધભાવનાથી કરાયેલા અથવા કરવામાં આવનારા કોઈપણ પગલા માટે કોઈપણ પોલીસ અધિકારી કે સરકારી અધિકારી સામે કાનૂની કાર્યવાહી કરવાની મનાઈ ફરજિવે છે. સામાન્ય કિમિનલ કાયદાથી આ જોગવાઈ અલગ છે. સામાન્ય કાયદા હેઠળ સંબંધિત સરકારની મંજૂરીને આવિન પોલીસ અધિકારી સામે કાર્યવાહી

કરી શકાય છે પરંતુ કાનૂની કાર્યવાહી પર સંપૂર્ણપણે પ્રતિબંધ આંતરરાષ્ટ્રીય માનવ અધિકાર કાયદાનો ભંગ કરે છે. સરકાર પણ માનવ અધિકાર ભંગ સામે તપાસ કરીને કાર્યવાહી કરવા માટે ફરજબદ્ધ છે.

ઈન્ટરસેષન પુરાવા : આ વિધેયકની કલમ ૧૪માં જાણાવ્યું છે કે અન્ય કોઈપણ કાયદાની જોગવાઈ હેઠળ વાયર, ઈલેક્ટ્રોનિક કે મૌખિક સંદેશા વ્યવહારને આંતરીને કે ટેપિંગ કરીને એકત્ર કરાયેલા પુરાવા અદાલતમાં આરોપી વિરુદ્ધ પુરાવા તરીકે માન્ય અને ગ્રાહ્ય રાખવામાં આવશે. સંદેશા વ્યવહારો આંતરવાથી કે ટેપિંગ કરવાથી અભિવ્યક્તિના સ્વાતંત્રના તેમજ વ્યક્તિગત પ્રાઇવ્સીના અધિકાર સાથે ચેડાં થાય છે.

આ વિધેયકમાં આ રીતે એકત્ર કરાયેલા પુરાવાઓને ગ્રાહ્ય રાખવાની જોગવાઈ છે પરંતુ જે સંદેશા આંતરવામાં આવ્યા કે ટેપિંગ કરવામાં આવ્યું તે યોગ્ય શંકાના આધારે કાનૂની રીતે ઉચિત હતું કે કેમ તે નક્કી કરવા માટેના જરૂરી સુરક્ષા ઉપાયો દર્શાવવામાં આવ્યા નથી.

નિર્દોષતા પુરવાર કરવાની જવાબદારી: વિધેયકની કલમ ૨૧માં ગંભીર ગુનાઓના કેટલાક પુરાવાની જવાબદારી ઉલટાવવાની અને કેટલાક સંજોગોમાં આરોપીઓએ પોતાની નિર્દોષતા પુરવાર કરવાની જવાબદારીની જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. આવા કિસ્સાઓમાં વિધેયકમાં જાણાવાયું છે કે જો વિપરીત પુરવાર ન થાય તો અદાલત માની લેશે કે આરોપીએ આવો ગુનો આચર્યો છે. ખાસ કરીને નીચેના સંજોગોમાં આ જોગવાઈ લાગુ પડે છે :-

જો આરોપી પાસે ગુનો આચરવા માટે ઉપયોગમાં લેવામાં આવેલા હોવાનું મનાતા દસ્તાવેજો કે કાગળો સહિત ગેરકાયદેસર શસ્ત્રો કે અન્ય સામગ્રી મળી આવી હોય અથવા...

ગુનામાં ઉપયોગમાં લેવાયેલ ગેરકાયદેસર શસ્ત્રો અને દસ્તાવેજો જેવી અન્ય સામગ્રી અને વાહનો પર અથવા ગુનાના સ્થળે આરોપીઓના ફિંગરપ્રિન્ટ મળી આવ્યા હોય અથવા

આરોપીઓએ પોતે જેને નાણાકીય મદદ કરી રહ્યા છે એ શકમંદ કે ત્રાસવાદી કૃત્ય કે સંગઠિત ગુનાનો આરોપી છે એવું જાણવા છતાં નાણાકીય સહાય કરી હોય.

પરંપરાગત આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદામાં નિર્દોષતા ધારી લેવાનો અધિકાર એ એક સામાન્ય ધોરણ છે અને તે તમામ સમય અને તમામ સંજોગોને લાગુ પડે છે અને ન્યાયી ખટલાની કાર્યવાહીના અધિકાર અને કાયદાના શાસનનું જરૂરી તત્વ છે. અપરાધી પુરવાર કરવાની જવાબદારી ઉલટાવીને વિધેયકની કલમ ૨૧ જ્યાં સુધી અપરાધી પરવાર ન થાય ત્યાં સુધી વ્યક્તિ નિર્દોષ છે એવા અનુમાનનો ભંગ કરે છે.

ભારતના અગાઉના રાષ્ટ્રીય ત્રાસવાદ વિરોધી કાયદાઓ જેવા કે પોટા અને ટાડામાં ગુજરાતીઓ વિધેયકને લગતી અનેક જોગવાઈઓ હતી. પોટા કાયદો ૨૦૦૪માં અને ટાડા કાયદો ૧૯૯૬માં ચોમેરથી ટીકા બાદ ૨૬ કરવામાં આવ્યો હતો. આ કાયદાઓનો ભારે દુરૂપયોગ થતાં અને આપખુદી અટકાયત, ત્રાસ અને પુરાવા ઉભા કરવા સહિતના માનવ અધિકાર ભંગના ગંભીર ઉલ્લંઘનના પગલે ૨૬ કરાયા હતા.

ભારતમાં હાલ જે ગેરકાયેદસર પ્રવૃત્તિ (અટકાયત) કાયદો અમલમાં છે એમાં પણ આવી અનેક જોગવાઈઓ છે. ભારતમાં માનવ અધિકાર સંગઠનોએ આ કાયદાનો પણ દુરૂપયોગ થયાના અનેક કિસ્સાઓ પ્રકાશમાં લાવ્યા છે. ફેલ્લુઆરી ૨૦૧૨માં માનવ અધિકારનો બચાવ કરનારા લોકોની સ્થિતિ યુઅન સ્પેશિયલ રેપર્ટિયર દ્વારા પણ આ કાયદો ૨૬ કરવાની માગણી કરવામાં આવી હતી. (વર્તમાનપત્રોનાં આધારે)

શાબાનુલ મોસ્કુઅમ

શાબાનના પૂરા મહિનાની ઘણી જ ફળીલત છે. પણ ખાસ કરીને ૧૫ મી શાબાન અતિ ફળીલતવાળી રાત છે. હઠીષ શરીફમાં છે કે શાબાનની ૧૫ મી રાતમાં ખુદાએ જુલ જલાલ રહમત નાઝિલ ફર્માવે છે અને ફરિશતાઓ અલ્લાહ તથાલા સમક્ષ વર્ષભરનાં આમાલનામાં રજુ કરે છે. ત્યારબાદ અહકમુલ હાકિમીન પોતાની રહમતથી બંદાઓને પ્યારુ સંબોધન કરે છે : "ખબરદાર ! છે કોઈ મગફેરત માંગનાર કે હું તેના ગુનાહોને બખ્શી દઉ. ખબરદાર ! છે કોઈ રોજુ માંગનાર કે હું તેને રોજુ આપુ. ખબરદાર ! છે કોઈ મુસીબતમાં સપડાયેલો કે હું તેને રાહત બખ્શું. ખબરદાર ! છે કોઈ આવો આવો.....(છેવટ સુધી).

હે પ્યારા દીની ભાઈઓ તથા બઢેનો ! શું તમે મગફેરત નથી ચાહતા ? શું રોજુની તમને તલબ નથી ? શું તમારે મુસીબતો નથી દૂર કરવી ? તો આવો ! અને આજે આ રાતને હરવા ફરવા, ટોળે મળી ગણ્યાં હંકવા કરતાં અલ્લાહની ઈબાદતમાં રાત ગુજરો.

::: શાબે બરાતના નક્કલ :::

હુજુરે અકરમ સ્લીલ્લીન એ ફર્માવ્યું છે કે, "જ્યારે શાબાનની ૧૫ મી રાત્રી હોય ત્યારે નવાફિલ પઢો અને ૧૫ મીના દિવસે રોજો રાખો નિઃશંક ! તે રાત બરકતવાળી છે.

□ ૧૪ મી શાબાનના ગુરુબ આફતાબ (સૂર્યાસ્ત)ના સમયે ૪૦ વાર "લા હૌલ વલા કુલ્યત ઈલ્લા મિલ્લા હિલ અલીખીલ અગીમ" પઢે અને ૧૦૦ વાર દુર્દશ શરીફ પઢે.

□ મગરિબની નમાજ બાદ છ રકાત નક્કલ નમાજ બે રકાતની નિયતથી પઢે.

□ પ્રથમ બે રકાત ઉમર દરાજીની નિયતથી, બીજી બે રકાત રોજીની કુશાદગીની નિયતથી અને ત્રીજીવખતની બે રકાત દર્દો મુસીબતો બલાઓ, દૂર થવાની નિયતથી પઢે તેમ જ યાસીન શરીફની

તિલાવત કરે.

- આ મુખારક રાત્રીએ ગુસલ કરે અને બે રકાત નમાજ પઢે ઘણો જ સવાબ મળશે.
 - ઈશાની નમાજ બાદ આઠ રકાત નક્કલ નમાજ બે-બે રકાતની નિયતથી અદા કરે. દરેક રકાતમાં અલહમુ પછી સૂરાએ કુલ્યુવલ્લાહુ અહદ પાંચ વખત પઢે. આ નમાજ પઢનાર ગુનાહોથી પાક સાફ થશે અને તેની દુઆઓ કબૂલ થશે તેમ જ ઘણો મોટો સવાબ પ્રાપ્ત થશે.
 - ચાર રકાત એક સલામથી પઢે. દરેક રકાતમાં અલહમુ પછી સૂરાએ ઈલ્લાસ (કુલ્યુવલ્લાહ) ૫૦ વાર પઢે.
 - બે રકાત નમાજ પઢે દરેક રકાતમાં અલહમુ પછી આયતુલ કુર્સી એકવાર અને સૂરાએ ઈલ્લાસ ૧૫ વાર પઢે સલામ ફેરવ્યા પછી ૧૦૦ વાર દુર્દશ શરીફ પઢે. આ નમાજ પઢવાવાળાની રોજીમાં બરકત થશે તેમજ દુઃખ દર્દથી રક્ષણ મળશે અને ગુનાહોથી બચિશશ થશે.
 - ૧૪ રકાત નમાજ બે-બે રકાતની નિયતથી પઢે નમાજ પૂરી કર્યા પછી ૧૦૦ વાર દુર્દશ શરીફ પઢે અને દુઆ માંગો. ઈન્શાઅલ્લાહ કબૂલ થશે.
 - આ મુખારક રાત્રીએ બે-બે રકાતની નિયતથી ૧૦૦ રકાત નક્કલ નમાજ પઢે જેમાં સૂરાએ ફાતેહા (અલહમુ) પછી સૂરાએ ઈલ્લાસ (કુલ્યુવલ્લાહ) ૧૦ વાર પઢે. આ નમાજને "સલાતુલ ઐર" કહે છે.
- આ નમાજ બાબત ખ્વાજા હસન બસરી رحمۃ اللہ علیہ એ રિવાયત કરી છે કે, ત્રીસ સહાબીઓએ મને કહું કે, "જે વ્યક્તિ આ નમાજને આ રાતમાં પઢશે અલ્લાહ તથાલા તેની તરફ ૭૦ વખત નિહાળશે અને દરેક નજરના બદલામાં તેની ૭૦ હાજતો પૂરી કરશે જેમાં બધાથી ઉત્તમ મગફેરત છે. (ઈન્શાઅલ્લાહ ! સુખાનલ્લાહ !)

અંજુમને રગાએ મુસ્તકા-દયાદરાની કિતાબોની યાદી

C/o. ફંધુગાળે રગા મંજિલ, મુા.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરુચ પિન : ૩૬૨૦૨૦

ફોન : (૦૨૬૪૨) ૨૮૦૦૧૧, મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧ Email : anjuman2006@hotmail.com

કિતાબનું નામ	કિંમત રૂ.	કિતાબનું નામ	કિંમત રૂ.
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૫, શાને રિસાલત ઈસ્લામ વિશે)	૫૦	સ્ત્રી અધિકારનો રક્ષક : ઈસ્લામ	૫૦
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૬, સહાબીઓની કુર્બાનીઓ)	૫૦	વ્યભિચારની બુરાઈઓ અને ઈસ્લામી પદ્ધતિની ખૂબીઓ	૪૦
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૧૦, વાજીંનો હરામ હોવા વિશે)	૫૦	વેપારનું મહત્વ	૧૦
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૧૧, તા'જીયાદારી હરામ...)	૫૦	ઈસ્લામની સચ્ચાઈને ઓળખો	૦૫
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૧૨, તા'જીમી સિજદો હરામ)	૫૦	બેંકના વ્યાજ વિશે માહિતી	૦૫
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૧૩, ઈલ્મે ગયથ વિશે)	૫૦	મિસબાહુલ ઉમરા	૩૦
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૧૪, હાજિર નાહિર વિશે)	૫૦	સૂરીઈજમની હકીકતાં અને તેના પર વાંધા અને જવાબો	૧૦
તોહફાએ નજીત (ભાગ-૧૫, ફાઈલે નમાજ)	૫૦	અલ્લાહ પાકની નેઅમત આંખ	૦૫
જા અલુ હક્ક (ભાગ : ૧ થી ૩)	૫૦	૭૭માં એક કોણા ?	૦૫
ઈસ્લામ અને આધુનિક શોધો	૨૫	માઝિદોને તમારાં ઘર બનાવી લો !	૦૫
શાને હબીબુર્હમાન (અલ્લાહના હબીબની શાન)	૫૦	વાલિદને મુસ્તકા	૦૫
સ્વાન્ધની તાબીર	૮૦	સલનતે મુસ્તકા	૨૦
માહે રમજાન કેસે ગુજારે ?	૫૦	રહમતે ખુદા બ વર્તીલાએ ઔલિયા	૨૦
મૌત તથા કથ્યના હાલાત (શરહુસ્સુહૂર)	૧૦૦	અનીસુલ અરવાહ	૦૫
બુજુગોના અકૃદા	૧૨૫	દલીલુલ આરિઝિન	૦૫
શરહુસ્સુહૂર શરીફ (ભાગ : ૧, ૨, ૩, ૪, ૫)	૬૫૦	સ્ત્રીની ઈજજતનો જ્ઞામિન : ઈસ્લામી પદ્ધો	૦૫
બનારે શરીયત (ભાગ : ૧ થી ૧૦ એક સેટના)	૩૦૦	મુહર્મતમાં શું જાઈજ શું નાઈજ ?	૧૦
૧૯૯ હુઅાઓ	૨૫	ચાંદની સાભિતીના સાત તરીકા	૦૫
મુકાશસ્તુલ કુલ્લબ (ગુજરાતીમાં, ભાગ-૨)	૭૦	વહાબી પાછળ નમાજ ક્યાંય થશે નહીં	૦૫
કિફ્હી પહેલિયાં (અટપટા દીની સવાલો)	૫૦	હજરત ઉમર ફારુક આ'લેમ	૧૦
નમાઝનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ	૨૦	હજરત ઉઝ્જાન ગની	૧૦
ઈમામ અહમદ રગા વિશ્વના વિવિધ ગૃહના.....દાસ્તિએ	૨૫	મનધરત તથા બનાવટી રિવાયતો	૦૫
સુની-દેવબંદી મતમેદની ન્યાયી તપાસ	૨૦	સુનીઓના "કુર્ચાની" તથા દેવબંદીઓના "ઈસ્માઈલી"	
શીશ મહેલ (મૌછૂદીની રદમાં)	૨૦	અકૃદાઓનો તક્ષાવત	૦૫
જલ્દુજલા (અર્શહુલ કાદરી)	૫૦	રહનુમાઓ હક્ક	૧૦૦
તથલીગી જમાઅત સત્યના પ્રકાશમાં (અર્શહુલ કાદરી)	૧૦૦	મુકાશસ્તુલ કુલ્લબ (હવાલા ચહિત મુકમ્મલ કિતાબ, પેજસ : ૭૬૦)	૨૬૦
ઈસ્લામ અને વિશ્વશાંતિ	૧૦૦		
કાદયાનીને ઓળખો	૦૫		
મામૂલાતે હરમેન			
હજજ કેવી રીતે કરશો ?			
હજજ શા મારે કરશો ?	૧૦૦		
આદાબે મદીના			
મશીની જબીડા	૧૦		
સુન્નિયતને ઉદ્ઘર્ણી જેમ કોતરી રહેલ પરિબળો....	૨૫		
અન્વારુલ હદીષ	૧૦૦		
અહેવે સુન્નતના હક્કનો ચ્યમકાર	૧૦		
સજ્જદાએ સંદ્રભના મસાઈલ	૩૦		
તાહિરુલ ફાદરી હકીકતના આઈનામાં	૨૫		
નિકાહ તથા તલાક વિશે	૩૦		

નોંધ : રૂ. ૪૦૦/- મેળવ ફી ભરી વર્ષભર અંજુમને રગાએ

નોંધ : કિંમતના રૂ. ૧૦૦ પર

મુસ્તકા-દયાદરા થકી પકાશિત થતી કિતાબો મફત મેળવો !

૧૫ રૂ. ટપાલ ખર્ચ મોકલાવો

તા.૦૧/જુન/૨૦૧૫ | વર્ષ : ૧૨ | ૪૬ | બરકાતે ખ્વાજા | بركات

દારુલ ઉલ્લૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદમાં જ્ઞને દસ્તારબંદી

દારુલ ઉલ્લૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ જી. ભરુચની યાદી જણાવે છે કે તા. ૨૮/૦૪/૨૦૧૫ બુધવારે રાત્રે દારુલ ઉલ્લૂમના ગ્રાઉન્ડ પર હાફેઝ કારી થનાર તલબાની દસ્તારબંદીનો જલસો હજરત મૌલાના સૈયદ મન્સૂર આલમ રજવી સાહબની સદારતમાં યોજાયો. નિઝામત મૌલાના અલ્તાફ મિસ્બાહી ચાંચવેલીએ સંભાળી. શરૂઆતમાં દારુલ ઉલ્લૂમના વિદ્યાર્થીઓ થકી કિરાઅત, નઅત, તકરીરો, રજૂ કરવામાં આવી. બાદમાં કારી રિયાજુદીન અશરફી મુખલિંગે સુન્ની દાવતે ઈસ્લામીએ નઅતે પાકના શુલદસ્તા પેશ કરી મજમામાં રૂહાની તાજગી ભરી હતી. ત્યાર બાદ સુન્ની જગતની મહાન હસ્તી અતાએ મુફ્તીએ આજમે હિંદુ હજરત મૌલાના મુહમ્મદ શાહીર નૂરી (અમીરે સુન્ની દા'વતેઈસ્લામી)નું નારાઓની ગુંજમાં શાનો શૌકત સાથે આગમન થયું. આપે પોતાના બયાનમાં કુર્યાન હદ્દીષની રોશનીમાં દિલોની સફાઈ કરનાર વાતો વર્ણવી. આપે જણાવ્યું કે અલ્તાહની નજીક શ્રેષ્ઠ તે નથી કે જે માલદાર છે બલ્કે તે છે જે સૌથી વધુ અલ્તાહથી ડરનાર છે, ગુનાંડોથી જુલ્મથી દૂર રહેનાર છે. ગરીબોથી નફરત નહીં મહોષ્ભત કરો, તેમની મદદ કરો. કેમ કે એ ઈસ્લામના પયગંભરની સુન્તત છે. ગરીબોથી નફરત કરવી એ નબીની સુન્તત વિરુદ્ધ છે. એટલે જ ખ્વાજા ગરીબ નવાજ અજમેરી عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ગરીબોથી એવી મહોષ્ભત કરી કે ગરીબ નવાજ કહેવાયા. છેવટમાં હાફેઝ કારી થનાર કુલ ૧૪ વિદ્યાર્થીઓની દસ્તારબંદી થઈ. બાદમાં સલાતો સલામ તથા સર્વની ભલાઈની દુઆ સાથે જલસો સંપન્ન થયો હતો.

ભરુચ દારુલ ઉલ્લૂમ ગુલશને અજમેરમાં જ્ઞને દસ્તારબંદી

તા. ૦૮/૦૫/૨૦૧૫ શનિવારે ઈશાની નમાજ બાદ દારુલ ઉલ્લૂમ શુલશને અજમેર-ભરુચમાંથી ફારિગ થનાર એક ફાજિલ, ત્રણ આલિમ અને ત્રણ હાફેઝોની દસ્તારબંદીનો શાનદાર ભવ્ય જશન મનાવાયો. કારી રકીબ રજાની તિલાવતથી જશનની શરૂઆત થઈ. મૌલાના જમાલ રજા સાહબે નઅતે પાક પેશ કરી. તાલિબે ઈલમ જાનિર દહેગામીએ ઈલમે દીન પર તકરીર કરી હતી. ત્યાર બાદ જનાબ કુખ્લા હાફેઝ ઈશ્રાહીમ કાપોદ્રવી સાહબની સદારતમાં મૌલાના અલ્તાફ મિસ્બાહી ચાંચવેલીની નિઝામત હેઠળ વિવિધ સાદાતે કિરામ તથા ઉલમા હજરાતની મૌજૂદગીમાં આલે રસૂલ ખાતીબે બાવકાર હજરત મૌલાના સૈયદ અમીન અલી કાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ) એ સુન્ની એકતા પર જોર દેતું અને "મસ્લકે આ'લા હજરત કયા હૈ ?" એ વિષયે આ'લા હજરત عَلَيْهِ السَّلَامُ ના આદેશો તથા અન્ય બુજુર્ગોના હવાલાથી નસીહત આમેજ બયાન કર્યું હતું તથા નવા ફારિગ થનારાઓને તેમજ બહોળી સંખ્યામાં આવેલ હાજરીન અવામ તથા ઉલમાને સુન્ની એકતા સચ્ચાય તે રીતે વર્તવા તાકીદી અપીલ કરી હતી જે બયાન સાંભળવાને લાયક છે સંસ્થાના પ્રમુખ સાહબે સૈયદ મકબૂલ હુસૈન ચોકવાલાએ મહેમાનોનું કૂલહારથી સ્વાગત કર્યું હતું. બયાનને અંતે ફારિગ થનાર તલબાની સાદાત ઉલમાના હાથે દસ્તારબંદી થઈ હતી. સલાતો સલામ બાદ સૈયદ સાહબની દુઆ પર જશન પૂર્ણ થયો હતો.

પારખેતમાં મસ્ઝિદે ચિશ્તીયાની ઈફતેતાહ

પારખેત : (જી. ભરુચ) ખાતે તા. ૮-૮-૨૦૧૫ શનિવારે પાલેજ-ભરુચ રોડ પર બનેલ આલીશાન ચિશ્તીય મસ્ઝિદની ઈફતેતાહ મગરિબની નમાજ પઢાવીને આલે રસૂલ હજરત મૌલાના સૈયદ અમીન અલી કાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ) એ કરાવી હતી. નમાજ બાદ કારી મકસૂદ સાહબ કાવીવાળા (પેશ ઈમામ : દયાદરા) એ કલામે રજામાંથી વસ્તે રૂખ.....નઅતે પાક પઢી મજમાને જુમાવી દીઘો હતો. ત્યારબાદ સૈયદ સાહબે મસ્ઝિદની તામીરની ફરીલતની સાથોસાથ મસ્ઝિદને આબાદ રાખવા પર જોર દેતું અસરકારક બયાન કર્યું હતું. દુઆ સલાતો સલામ સાથે પ્રોગ્રામ ખત્મ થયો હતો. ગુલશને ચિશ્તીય મંજિલ ખાતે આમ ન્યાય પણ રાખવામાં આવી હતી.

"અંજુમને રાજાએ મુસ્તફા-દયાદરા"નાં અણમોલ આગમી પ્રકાશનો

- બુખારી શરીફની શરણ :** નુઝુહતુલ કુરી શરહે બુખારી (ભાગ : ૬), (લેખક : હજરત મુફ્તી શરીફુલ હક્ક અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી દયાદરવી, હંદિયો : રૂ. ૨૫૦/-, પેજસ : ૬૫૦) રમજાન શરીફમાં કે રમજાન પછી છપાઈને આવી જશે. ઈન્શાઅલ્હાહ !
- મુકાશસ્તુતલ કુલૂબ :** (લેખક : હજરત ઈમામ ગિજાલી અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી દયાદરવી, રૂ. ૨૬૦/-, પેજસ : ૭૬૦) જેના દિલથી વાંચનથી દિલની દુનિયામાં ઈન્કિલાબ મચી શકે છે. તકું પરહેજગારીનું જીવન મય્યસર થઈ શકે છે. પોતે વાંચો તથા પોતાની ઔલાદ સતત એના વાંચનનો શોખ અપાવો. જેના વાંચનથી દિલની સફાઈ નિશ્ચિત છે. ઈન્શાઅલ્હાહ ! રમજાનમાં આ કિતાબો સૌને રવાના થતી જશે, ઈન્શાઅલ્હાહ !

પ્રકાશક : અંજુમને રાજાએ મુસ્તફા-દયાદરા C/O. ફિયાને રાજા મંજિલ મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભડુચ, પિન : ઉદ્રોડો (ગુજરાત) ફોન : (૦૨૬૪૨) ૨૮૦૦૧૧, મો. ૯૪૨૭૪ ૫૪૪૧૧

અંજુમને રાજાએ મુસ્તફા કે ઈસ્લામિક વેલ્ફેર ભિશનના ડોનરો કે મેમ્બરોએ પત્ર લખવાની જરૂર નથી તેમને ડાયરેક્ટ કિતાબો મળી જશે. મેમ્બર ફી **રૂ. ૪૦૦/-** ભરીને મેમ્બર થઈ શકાશે. ઉપરાંત આ પ્રકાશન કાર્યમાં સહાય માટે જરૂરથી આપના લિલ્ખાહ, ઝકાત, સદકા, બેરાત, કુર્બાનીની ખાલોની રકમો, ઉશર વગેરેથી સહાય દયાદરા મોકલી સુન્ની સાહિત્યને ફેલાવવા સહકાર કરશો એવી વિનંતિ છે. ઉપરોક્ત કિતાબોનો ખર્ચ લાખોમાં થશે તો આપની ઈમદાદ મોકલી સવાલના હક્કદાર થશે.

ઃ બેંકથી મદદ માટે ઓકાઉન્ટ નંબરો : ઃ

- અંજુમને રાજાએ મુસ્તફા-દયાદરા(BOB Dayadara Branch, A/c. No. 34620100000302)
- ઈસ્લામિક વેલ્ફેર ભિશન-દયાદરા (BOB Dayadara Branch, A/c. No. 34620100000301)
- પટેલ શબ્દીર અલી રજવી-દયાદરા (BOB Dayadara Branch, A/c. No. 34620100000107)
- મદ્રસા બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ (BOB Amod Branch, A/c. No. 16710100004533)

નોંધ : ડાયરેક્ટ બેંકના ખાતામાં જમા કરી અવશ્ય જાણ મેસેજ કે ફોનથી કરવી જેથી વિગતે રસીદ મોકલી શકાય.

★ હજરત સૈયદ કમરુદીનબાવા પીર સાહિબના સ્વાગતમાં જુલૂસ ★

આસોજ : (તા. સાવલી)થી વકીલ સનત કુમાર બી. પરમાર જણાવે છે કે તા. ૫-૨-૨૦૧૫ના રોજ રાષ્ટ્રીયા તથા તા. ૫-૪-૨૦૧૫ના રોજ આસોજ મુફ્તમે સાવલી તાલુકાના આપના મુરીદોએ હજરત સૈયદ કમરુદીનબાવા કારંટવી પીર સાહબને નિમંત્રણ આપી બોલાવ્યા હતા. ૮-૧૦ ખુલ્લી જ્ઞાપો, મોટર સાયકલો, ગાડીઓ સાથે પીર સાહબને બે ઘોડાની બળીમાં બેસાડી પાદરમાં, બજારમાં થઈ મરિજિદ ચોક સુધી લઈ ગયા હતા. એ દરમ્યાન સ્પીકરો પર નઅતે પાક પઢવામાં આવી હતી તથા નારાઓની ગુંજ થતી રહી હતી. વાઅઝના જલ્દી બાદ ન્યાઝ જમાડવામાં આવી હતી. આપની સાથે આપના સાહબજાદા સૈયદ અબુલ મુસ્તફા સાહબ, સૈયદબાવા ટુંડ્રાવવાળા તથા અન્ય સાદાતો, ચાહકો હાજર રહ્યા હતા. (રિપોર્ટ ટૂંકાવીને રજૂ કર્યો.) –તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)